

n á v r h

ZÁKON

ze dne...2014,

kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o daních z příjmů

K části první - změna zákona o daních z příjmů

Čl. I

K čl. I

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb.,

zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 80/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 215/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. .../.... Sb. (ST 49) a zákona č. .../.... Sb. (ST 82), se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 písm. f) se slovo „dodatečné“ zrušuje.

K bodu 1 (§ 3 odst. 4 písm. f))

Jedná se o legislativně technické zpřesnění, daňové přiznání musí podat poplatník i v případě, že daňové přiznání za předmětné zdaňovací období nepodal, protože neměl zdanitelné příjmy.

2. V § 3 odst. 4 se na konci písmene i) čárka nahrazuje tečkou a písmeno j) se zrušuje.

K bodu 2 (§ 3 odst. 4 písm. j))

V rámci zavádění povinnosti podávat oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob (nový § 38v) se vyjmutí

majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí k užití transformuje do osvobození od daně. Díky tomu je zajištěno, že se tato povinnost bude vztahovat i na tento majetkový prospěch.

VARIANTA I

3. V § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 3 (§ 4 odst. 1 písm. a) úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s ustanoveními § 4a písm. g) a h) zákona, která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad osvobození v § 4 odst. 1 písm. a) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Podle ustanovení § 1158 občanského zákoníku může jednotka zahrnovat byt, nebytový prostor nebo soubor bytů, soubor nebytových prostorů nebo soubor bytu a nebytového prostoru. Podle ustanovení § 21b odst. 4 je jednotkou i jednotka podle zákona č. 72/1994 Sb. Pojem „nebytový prostor“ je proto nutné vnímat v tomto kontextu, tj. jako samostatnou část jednotky občanského zákoníku nebo jako jednotku podle zákona č. 72/1994 Sb.

Uvedeno konkrétněji, nebytové prostory jsou součástí pouze takové jednotky, která zahrnuje:

- **pouze jeden nebytový prostor** a, jde-li o jednotku podle občanského zákoníku, pak i podíl na společných částech, příp. na pozemku (tj. nezahrnuje žádný byt),
 - jedná se o jednotky podle občanského zákoníku nebo zákona č. 72/1994 Sb.
- **soubor výlučně nebytových prostorů v rámci jedné jednotky**, nebo
 - jedná se o jednotky podle občanského zákoníku; tyto jednotky zahrnují také podíl na společných částech; samostatnost těchto nebytových prostorů v rámci jednotky by měla být zjevně zřejmá z prohlášení vlastníka
- **soubor bytu (bytů) a nebytového prostoru (nebytových prostorů) v rámci jedné jednotky**.
 - jedná se pouze o jednotky podle občanského zákoníku; tyto jednotky zahrnují také podíl na společných částech; samostatnost tohoto nebytového prostoru v rámci jednotky by měla být zjevně zřejmá z prohlášení vlastníka.

Mezi tyto nebytové prostory však nepatří:

- **vedlejší místnosti**, které jsou částí bytu, jako například neobytná kuchyň, neobytná hala, komora, spíž, šatna, prádelna, sušárna, sklep, dřevník, kolna, a to i v případě, že leží mimo společné uzamčení.
 - mezi tyto místnosti spadají jakékoli prostory v bytové jednotce vzniklé prohlášením vlastníka podle zákona č. 72/1994 Sb.; tento zákon neumožňuje v rámci jedné jednotky vytvoření souboru bytu a nebytového

prostoru; všechny prostory v takové bytové jednotce jsou částí bytu.

- mezi tyto místnosti dále spadají jakékoli prostory, které jsou částí bytu, který je součástí jednotky podle občanského zákoníku.

- **místnosti, které jsou společnou částí domu**, jako například garáž, sklep, komora, sklad.
 - tyto místnosti nejsou součástí jednotky podle zákona č. 72/1994 Sb., pouze se s ní povinně převádí. Naopak jsou součástí jednotky podle občanského zákoníku.

Pokud je tedy v projektové dokumentaci místnost v jednotce označena například jako komora, je nutné posoudit její právní postavení. Pouze v případě, že půjde o komoru, která není vedlejší místností bytu jako část bytu, ani není místností, která je společnou částí domu, může jít o nebytový prostor ve smyslu předmětných ustanovení.

4. V § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „nebo spoluvlastnického podílu,“ zrušují a za slovo „potřeby“ se vkládají slova „nejpozději do 1 roku následujícího po roce, v němž příjem přijal“.

K bodu 4 (§ 4 odst. 1 písm. a) úvodní část ustanovení)

Navrhuje se vypuštění nadbytečné výslovné deklarace, že předmětem osvobození je i spoluvlastnický podíl k rodinnému domu nebo na jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor, neboť vlastnictvím se rozumí z povahy tohoto práva též spoluvlastnictví. Uplatní se tak výklad a maiori ad minus (od většího k menšímu), tj. platí-li něco pro celek (pro vlastnictví), platí to i pro část (pro spoluvlastnický podíl).

V souvislosti se zrušením ustanovení § 4 odst. 1 písm. u) novelou č. 458/2011 Sb., které stanovilo časový test, do kterého je třeba příslušný příjem z prodeje majetku použít na uspokojení bytové potřeby, se navrhuje ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů doplnit.

VARIANTA II

X1. V § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení se za slova „nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu X1 (§ 4 odst. 1 písm. a) úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s ustanoveními § 4a písm. g) a h) zákona, která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad osvobození v § 4 odst. 1 písm. a) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

Podle ustanovení § 1158 občanského zákoníku může jednotka zahrnovat byt, nebytový prostor nebo soubor bytů, soubor nebytových prostorů nebo soubor bytu a nebytového prostoru.

Podle ustanovení § 21b odst. 4 je jednotkou i jednotka podle zákona č. 72/1994 Sb. Pojem „nebytový prostor“ je proto nutné vnímat v tomto kontextu, tj. jako samostatnou část jednotky občanského zákoníku nebo jako jednotku podle zákona č. 72/1994 Sb.

Uvedeno konkrétněji, nebytové prostory jsou součástí pouze takové jednotky, která zahrnuje:

- **pouze jeden nebytový prostor** a, jde-li o jednotku podle občanského zákoníku, pak i podíl na společných částech, příp. na pozemku (tj. nezahrnuje žádný byt),
 - jedná se o jednotky podle občanského zákoníku nebo zákona č. 72/1994 Sb.
- **soubor výlučně nebytových prostorů v rámci jedné jednotky**, nebo
 - jedná se o jednotky podle občanského zákoníku; tyto jednotky zahrnují také podíl na společných částech; samostatnost těchto nebytových prostorů v rámci jednotky by měla být zjevně zřejmá z prohlášení vlastníka
- **soubor bytu (bytů) a nebytového prostoru (nebytových prostorů) v rámci jedné jednotky**.
 - jedná se pouze o jednotky podle občanského zákoníku; tyto jednotky zahrnují také podíl na společných částech; samostatnost tohoto nebytového prostoru v rámci jednotky by měla být zjevně zřejmá z prohlášení vlastníka.

Mezi tyto nebytové prostory však nepatří:

- **vedlejší místnosti**, které jsou částí bytu, jako například neobytná kuchyň, neobytná hala, komora, spíž, šatna, prádelna, sušárna, sklep, dřevník, kolna, a to i v případě, že leží mimo společné uzamčení.
 - mezi tyto místnosti spadají jakékoli prostory v bytové jednotce vzniklé prohlášením vlastníka podle zákona č. 72/1994 Sb.; tento zákon neumožňuje v rámci jedné jednotky vytvoření souboru bytu a nebytového prostoru; všechny prostory v takové bytové jednotce jsou částí bytu.
 - mezi tyto místnosti dále spadají jakékoli prostory, které jsou částí bytu, který je součástí jednotky podle občanského zákoníku.
- **místnosti, které jsou společnou částí domu**, jako například garáž, sklep, komora, sklad.
 - tyto místnosti nejsou součástí jednotky podle zákona č. 72/1994 Sb., pouze se s ní povinně převádí. Naopak jsou součástí jednotky podle občanského zákoníku.

Pokud je tedy v projektové dokumentaci místnost v jednotce označena například jako komora, je nutné posoudit její právní postavení. Pouze v případě, že půjde o komoru, která není vedlejší místností bytu jako část bytu, ani není místností, která je společnou částí domu, může jít o nebytový prostor ve smyslu předmětných ustanovení.

X2. V § 4 odst. 1 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „příjem z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, nebo spoluvlastnického podílu, a souvisejícího pozemku, pokud v něm

prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na uspokojení bytové potřeby;“ zrušují.

K bodu X2 (§ 4 odst. 1 písm. a) úvodní část ustanovení)

V souvislosti se zrušením ustanovení § 4 odst. 1 písm. u) novelou zákona č. 458/2011 Sb., které umožňovalo od daně z příjmů osvobodit odstupné z titulu uvolnění bytové jednotky za podmínky, že poplatník použije příslušný příjem do jednoho roku na uspokojení bytové potřeby, se navrhuje uvedenou část ustanovení v § 4 odst. 1 písm. a) zrušit.

5. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor“ nahrazují slovy „těchto nemovitých věcí“.

K bodu 5 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 1)

V zájmu odstranění výkladových nejasností vzešlých z užití metody výčtu jednotlivých předmětů osvobození jmenovaných v úvodní části ustanovení § 4 odst. 1 písmene a) v bodech 1 až 3 zákona o daních z příjmů, se má za vhodné nahradit tento výčet obecnou definicí tvořenou pojmem rekodifikovaného soukromého práva „nemovitě věci“, jehož užitím je odkazováno na úvodní část ustanovení a které výslovně deklaruje význam ustanovení v souladu s původním věcným záměrem.

6. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti“ zrušují.

K bodu 6 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 1)

Pro nadbytečnost se odstraňuje část textu, která pouze potvrzuje, že součástí obchodního majetku je majetek, který slouží k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti.

7. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 2 se slova „rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, nebo spoluvlastnického podílu, a souvisejícího pozemku,“ nahrazují slovy „těchto nemovitých věcí“ a slova „tomuto domu nebo k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor“ se nahrazují slovy „těmto nemovitým věcem“.

K bodu 7 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 2)

V zájmu odstranění výkladových nejasností vzešlých z užití metody výčtu jednotlivých předmětů osvobození jmenovaných v úvodní části ustanovení § 4 odst. 1 písmene a) v bodech 1 až 3 zákona o daních z příjmů, se má za vhodné nahradit tento výčet obecnou definicí tvořenou pojmem rekodifikovaného soukromého práva „nemovitě věci“, jehož užitím je odkazováno na úvodní část ustanovení a které výslovně deklaruje význam ustanovení v souladu s původním věcným záměrem.

V bodě 2 dochází navíc k vypuštění nadbytečné výslovné deklarace, že předmětem osvobození je i spoluvlastnický podíl k rodinnému domu nebo jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor, neboť vlastnictvím se rozumí z povahy tohoto práva též spoluvlastnictví. Uplatní se tak výklad a maiori ad minus (od většího k menšímu), tj. platí-li něco pro celek (pro vlastnictví), platí to i pro část (pro spoluvlastnický podíl).

8. V § 4 odst. 1 písm. a) bodě 3 se slova „rodinného domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor,“ nahrazují slovy „těchto nemovitých věcí“.

K bodu 8 (§ 4 odst. 1 písm. a) bod 3)

V zájmu odstranění výkladových nejasností vzešlých z užití metody výčtu jednotlivých předmětů osvobození jmenovaných v úvodní části ustanovení § 4 odst. 1 písmene a) v bodech 1 až 3 zákona o daních z příjmů, se má za vhodné nahradit tento výčet obecnou definicí tvořenou pojmem rekodifikovaného soukromého práva „nemovité věci“, jehož užitím je odkazováno na úvodní část ustanovení a které výslovně deklaruje význam ustanovení v souladu s původním věcným záměrem.

9. V § 4 odst. 1 písm. f) bodě 3 se slovo „úhrnné“ zrušuje.

K bodu 9 (§ 4 odst. 1 písm. f) bod 3)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění, aby bylo zřejmé, že jde o cenu z každé jednotlivé soutěže.

10. V § 4 odst. 1 se písmena m) a n) včetně poznámky pod čarou č. 3a zrušují.

K bodu 10 (§ 4 odst. 1 písm. m) a n))

Z legislativně technického důvodu se zrušení daných daňových osvobození v § 4 odst. 1 zákona o daních z příjmů přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 3 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah, který byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb. zůstává zachován. Jedná se o zrušení následujících osvobození:

- plnění poskytovaná ozbrojenými silami vojákům v základní (náhradní) službě, žákům škol, kteří nejsou vojáky v činné službě, vojákům v záloze povoláním na cvičení a vojákům v aktivní záloze dobrovolné podle zvláštních právních předpisů (§ 4 odst. 1 písm. m) zákona o daních z příjmů) a

- kázeňské odměny poskytované příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů, odchodné u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů (§ 4 odst. 1 písm. n) zákona o daních z příjmů).

11. V § 4 odst. 1 písm. r) úvodní části ustanovení se slovo „převodu“ nahrazuje slovem „prodeje“ a slovo „převodem“ se nahrazuje slovem „prodejem“.

K bodu 11 (§ 4 odst. 1 písm. r) úvodní část ustanovení)

S ohledem na zrušení daně darovací k 1. lednu 2014 a její zahrnutí do zákona o daních z příjmů se vzhledem k věcnému rozsahu příjmů podléhajících osvobození podle § 4 odst. 1 písm. r) považuje za nutné upřesnit, že tomuto osvobození ani po splnění časového testu nepodléhá příjem z bezúplatného převodu obchodního podílu.

12. V § 4 odst. 1 písm. r) úvodní části ustanovení se za slova „přeměně obchodní korporace,“ vkládají slova „v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho prodejem se doba 5 let mezi nabytím a prodejem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka nepřerušuje, je-li rozdělením zachována celková výše podílu,“.

K bodu 12 (§ 4 odst. 1 písm. r) úvodní část ustanovení)

S ohledem na skutečnost, že zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích umožňuje společníkovi rozdělit podíl v souvislosti s jeho převodem nebo přechodem (§ 43 ZOK), doplňuje se pro právní jistotu nepřerušení běhu časového testu v případě, kdy společník v souladu se zněním příslušných ustanovení ZOK svůj podíl, resp. podíly rozdělí, přičemž celková výše podílu držená poplatníkem se nezmění. Např. poplatník drží 50% podíl v s. r. o. se základním kapitálem v celkové výši 2 400 od 1. ledna 2010. Poplatník se rozhodne v květnu roku 2015 snížit svůj podíl v s.r.o. prodejem, proto rozdělí svůj stávající 50% podíl na např. dva podíly s tím, že jeden podíl představuje 37,5% a druhý 12,5% na základním kapitálu společnosti. Tímto rozdělením se nezmění celková výše podílu poplatníka na základním kapitálu, protože jak před rozdělením, tak po jeho provedení poplatník drží podíly, které tvoří 50% na základním kapitálu společnosti. Pokud poplatník prodá některý nebo oba podíly, je časový test zachován.

13. V § 4 odst. 1 písm. r) bodě 1 se slovo „převodu“ nahrazuje slovem „prodeje“.

K bodu 13 (§ 4 odst. 1 písm. r) bod 1)

S ohledem na zrušení daně darovací k 1. lednu 2014 a její zahrnutí do zákona o daních z příjmů se vzhledem k věcnému rozsahu příjmů podléhajících osvobození podle § 4 odst. 1 písm. r) považuje za nutné upřesnit, že tomuto osvobození ani po splnění časového testu nepodléhá příjem z bezúplatného převodu obchodního podílu.

14. V § 4 odst. 1 písm. r) body 2 až 4 znějí:

- „2. příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího prodeje podílu v obchodní korporaci v době do 5 let od nabytí, i když smlouva o prodeji bude uzavřena až po 5 letech od nabytí,
3. příjem z budoucího prodeje podílu v obchodní korporaci pořízeného z poplatníkovy obchodního majetku, pokud příjem z tohoto prodeje plyne v době do 5

let od ukončení činnosti poplatníka, ze které mu plyne příjem ze samostatné činnosti, i když smlouva o prodeji bude uzavřena až po 5 letech od nabytí nebo od ukončení této činnosti,

4. příjem z prodeje podílu v obchodní korporaci odpovídající zvýšení nabývací ceny podílu člena plněním ve prospěch vlastního kapitálu obchodní korporace nebo nabytím podílu od jiného člena, pokud k prodeji došlo do 5 let od plnění nebo nabytí,“.

K bodu 14 (§ 4 odst. 1 písm. r) body 2 až 4)

S ohledem na zrušení daně darovací k 1. lednu 2014 a její zahrnutí do zákona o daních z příjmů se vzhledem k věcnému rozsahu příjmů podléhajících osvobození podle § 4 odst. 1 písm. r) považuje za nutné upřesnit, že tomuto osvobození ani po splnění časového testu nepodléhá příjem z bezúplatného převodu obchodního podílu.

V bodě 2 dochází navíc k vypuštění nadbytečného rozlišování dalšího podílu v transformovaném družstvu, neboť právní úprava obchodní korporace zahrnuje od 1. ledna 2014 i právní úpravu transformovaného družstva, tudíž i tento podíl. Z toho důvodu byl zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. s účinností od 1. ledna 2014 z navěti § 4 odst. 1 písm. r) zákona o daních z příjmů tento termín vypuštěn.

Vzhledem ke skutečnosti, že zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, stanoví, že podíl představuje účast společníka v obchodní korporaci a práva a povinnosti z této účasti plynoucí, aniž by blíže specifikoval jeho výši, navrhuje se ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) bod 4 zákona doplnit tak, aby bylo zcela zřejmé, že při propočtu částky, která se bude zdaňovat, se vychází z nabývací ceny podílu v obchodní korporaci, kterou zákon jednoznačně stanoví v § 24 odst. 7 a která je současně výdajem daňovým v souladu s § 10 odst. 6 a u poplatníků s příjmy podle § 7 zákona daňovým výdajem v souladu s § 24 zákona.

15. V § 4 odst. 1 se písmeno u) zrušuje.

K bodu 15 (§ 4 odst. 1 písm. u))

Z legislativně technického důvodu se zrušení daňového osvobození odstupného jako náhrady za uvolnění jednotky v § 4 odst. 1 písm. u) zákona o daních z příjmů přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 3 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb.

16. V § 4 odst. 1 písm. za) se slova „nebo spoluvlastnického podílu na jednotce“ zrušují.

K bodu 16 (§ 4 odst. 1 písm. za))

Navrhuje se vypuštění nadbytečné výslovné deklarace, že předmětem osvobození jsou příjmy nabyvatele spoluvlastnického podílu na jednotce, neboť vlastnictvím se rozumí z povahy tohoto práva též spoluvlastnictví. Uplatní se tak výklad a maiori ad minus (od většího k menšímu), tj. platí-li něco pro celek (pro nabyvatele jednotky), platí to i pro část (pro spoluvlastnický podíl na jednotce).

17. V § 4 odst. 1 se písmeno zb) zrušuje.

K bodu 17 (§ 4 odst. 1 písm. zb))

Z legislativně technického důvodu se zrušení daňového osvobození příjmů plynoucích ve formě povinného výtisku na základě zvláštního právního předpisu a ve formě autorské rozmnoženiny, v počtu obvyklém, přijaté v souvislosti s užitím předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským v § 4 odst. 1 písm. zb) zákona o daních z příjmů přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 3 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb.

18. V § 4 odst. 1 se písmeno ze) zrušuje.

K bodu 18 (§ 4 odst. 1 písm. ze))

Z legislativně technického důvodu se zrušení daňového osvobození příjmů plynoucích ve formě bezúplatného plnění poskytnutého pro provoz zoologické zahrady, jejíž provozovatel je držitelem platné licence podle zákona upravujícího zoologické zahrady, a bezúplatného plnění poskytnutého fyzickým osobám pro poskytování veřejných kulturních služeb v § 4 odst. 1 písm. ze) zákona o daních z příjmů přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 3 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb.

19. V § 4a se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést fyzické osobě na základě jejího členství nebo minulého členství v bytovém družstvu vzniklém před 1. lednem 1992 nebo v jeho právním nástupci, nebo právnímu nástupci takové fyzické osoby,“.

Dosavadní písmena e) až l) se označují jako písmena f) až m).

K bodu 19 (§ 4a písm. e))

Jedná se o implementaci § 6 odst. 4 písm. a) ze zákona č. 357/1992 Sb., tj. vyjmutí plnění nebo bezúplatných převodů majetku na základě povinnosti stanovené právním předpisem z předmětu daně darovací. Institut popsán v osvobození je povinným převodem dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, a to dle § 60a tohoto zákona.

20. V § 4a písm. j) se slova „ , Norsku nebo Islandu provozujícím“ nahrazují slovy „nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor provozujícího“.

K bodu 20 (§ 4a písm. j))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

21. V § 4a písm. k) se za slovo „jej“ vkládají slova „nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po roce jeho přijetí“.

K bodu 21 (§ 4a písm. k))

Na základě poznatků správců daně se z důvodu spravovatelnosti a možné kontroly navrhuje doplnit, že osvobození bezúplatných příjmů prokazatelně použitých poplatníkem na zvýšení nebo změnu kvalifikace, studium, léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky, bude možno využít, pokud poplatník příslušné příjmy použije na zákonem stanovený účel do konce následujícího kalendářního roku. Jde o obdobný postup, jaký zákon o daních z příjmů stanovuje pro osvobození příjmů z titulu prodeje bytové jednotky, a do roku 2014 stanovil u odstupného za její uvolnění nebo převodu členského práva v bytovém družstvu (§ 4 odst. 1 písm. u) zákona), tj. použití příslušných příjmů na uspokojení bytové potřeby poplatníka do konce následujícího roku.

22. Na konci § 4a se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno n), které zní:

„n) v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročném zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce a výprosníka při výprose, pokud tento příjem není příjmem ze závislé činnosti a pokud

1. se jedná o příjem od příbuzného v linii přímé, linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítěte manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,
2. se jedná o příjem od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,
3. se jedná o příjem obmyšleného z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2, nebo
4. v úhrnu příjmy z tohoto majetkového prospěchu od téže osoby nepřesáhnou částku 100 000 Kč.“.

K bodu 22 (§ 4a písm. n))

V rámci zavádění povinnosti podávat oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob (nový § 38v a § 38w) se vyjmutí majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí k užití transformuje do osvobození od daně. Díky tomu je zajištěno, že se tato povinnost bude vztahovat i na tento majetkový prospěch.

Navrhuje se upravit ustanovení, aby nemohlo docházet k mylným závěrům, že osvobozen je majetkový prospěch, který je příjmem ze závislé činnosti a který nepodléhá některému osvobození v § 6 odst. 9 zákona, např. nepeněžitý příjem v podobě bezplatného poskytnutí vozidla od zaměstnavatele k používání pro služební a osobní účely nebo pouze pro osobní účely či příjem v podobě bezplatného poskytnutí jiného majetku od zaměstnavatele k používání pro osobní účely.

Dále se též navrhuje stanovit podmínky pro osvobození příjmů v podobě majetkového prospěchu vydlužitele při bezúročném zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce a výprosníka při výprose. Úprava v bodech 1 až 4 navazuje na ustanovení § 10 odst. 3 písm. d), které upravuje podmínky, za kterých je osvobozen bezúplatný příjem. Příjem v podobě majetkového prospěchu je osvobozen, pokud se jedná o příjem od mezi osobami příbuznými, tj. osobami uvedenými v navrhovaném bodě 1 a 2, dále též, v případě, kdy dochází k plnění obmyšlenému mezi příbuznými, tj. osobami uvedenými v navrhovaném bodě 1 a 2. Dle bodu 4 je příjem v podobě majetkového prospěchu osvobozen, pokud za dané zdaňovací období úhnná výše všech majetkových prospěchů (z bezúročných zápůjček, z výpůjček a z výpros) od téže osoby nepřekročí stanovený limit ve výši 100 tis. Kč.

23. Za § 4a se vkládá nový § 4b, který včetně nadpisu zní:

„§ 4b

Osvobození podílů na zisku u investičních fondů

(1) Od daně z příjmů fyzických osob se osvobozuje příjem v podobě

- a) podílu na zisku z účasti na investičním fondu,
- b) vypořádacího podílu při zániku účasti společníka v investičním fondu,
- c) podílu na likvidačním zůstatku společníka v investičním fondu.

(2) Osvobození podle odstavce 1 se použije pouze v případě, je-li tento příjem vyplácen

- a) investičním fondem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy nebo
- b) zahraničním investičním fondem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, pokud

1. je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,

2. má dokument srovnatelný se statutem, ze kterého lze zjistit, že se jedná o zahraniční fond a
3. prokáže, že je podle práva státu, jehož je daňovým rezidentem, považován za poplatníka daně obdobné dani z příjmů právnických osob a jeho příjmy se podle práva tohoto státu ani z části nepřičítají jiným poplatníkům.

(3) Osvobození podle odstavce 1 se použije pouze pro příjem poplatníka, který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

(4) Osvobození podle odstavce 1 nelze uplatnit na příjem plynoucí z investičního fondu, který ve státě, ve kterém je daňovým rezidentem, nepodléhá dani obdobné dani z příjmů právnických osob nebo podléhá dani obdobné dani z příjmu právnických osob, ale sazba této daně je nižší než 12 %, a to ve zdaňovacím období, ve kterém byl vyplácený zisk vytvořen.“

K bodu 23 (§ 4b)

Navrhovaná úprava navazuje na úpravy popsané v důvodové zprávě k novému ustanovení § 17b, které umožňuje aplikaci snížené sazby daně z příjmů pouze pro základní investiční fondy. V zájmu zachování daňové neutrality se v případě investičních fondů, které nespĺňují parametry základního investičního fondu, navrhuje osvobození příjmů jejich investorů z podílů na zisku těchto fondů. Tím bude u všech investorů zajištěno celkové daňové zatížení investice ve výši běžné sazby daně z příjmů právnických osob. Osvobození platí pouze pro podíly na zisku, který byl zdaněn běžnou daňovou sazbou. Pokud by některý investiční fond byl v předchozím zdaňovacím období základním investičním fondem, na rozdělovaný zisk vzniklý v tomto předchozím zdaňovacím období se osvobození neuplatní. Osvobození platí i pro příjem z podílů na zisku ze zahraničních investičních fondů, ale pouze pokud podléhají dani z příjmů právnických osob se sazbou vyšší než 12 %.

24. V § 5 odst. 4 se za větu druhou vkládá věta „Příjmy ze závislé činnosti vyplacené nebo obdržené po deseti letech od skončení zdaňovacího období, ve kterém byly zúčtovány, jsou příjmem zdaňovacího období, ve kterém byly zúčtovány, a sraženou zálohou na daň plátcem daně z těchto příjmů je daňová povinnost poplatníka splněna.“

K bodu 24 (§ 5 odst. 4)

Navrhuje se omezit dobu, po kterou je poplatník povinen podávat daňové přiznání z toho titulu, že mu bude plátcem daně resp. Úřadem práce doplacena ještě případně dlužná mzda v tzv. čisté výši, která již byla zdaněna zálohovou daní plátcem daně v uplynulých letech.

Vzhledem k tomu, že u poplatníka, který nemá povinnost podat daňové přiznání, obecně platí, že „řádně“ sraženými

zálohami je jeho daňová povinnost splněna, jeví se 10-letá lhůta pro konečné vypořádání daňové povinnosti z dodatečně vyplacených dlužných mezd jako optimální. Navrhuje se tak pravidlo, jehož důsledkem je, že poplatníková daň je vypořádána plátcem sraženými zálohami v situaci, kdy bude poplatníkovi vyplacen daný příjem po 10 letech. Tato navrhovaná 10-letá lhůta začne běžet počínaje zdaňovacím obdobím následujícím po zdaňovacím období, ve kterém byl takový dlužný příjem zúčtován a plátcem daně zdaněn, ale ve kterém se nepovažoval za příjem poplatníka podle § 5 odst. 4 zákona o daních z příjmů. Navržená lhůta odpovídá maximální lhůtě pro stanovení daně podle daňového řádu.

Cílem tohoto opatření je zejména snížení zbytečného administrativního zatížení plátců daně, daňových poplatníků a také správců daně.

25. V § 5 odst. 10 písm. a) úvodní částí ustanovení se za slovo „kromě“ vkládají slova „prominuté daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění“.

K bodu 25 (§ 5 odst. 10 písm. a) úvodní částí ustanovení)

Navrhuje se doplnit ustanovení týkající se zvýšení základu daně o právně zaniklý dluh, kterým je mimo jiné i prominutí dluhu. Dojde-li k prominutí daně v souladu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, navrhuje se základ daně nezvyšovat.

26. V § 6 odst. 1 písm. c) se bod 2 zrušuje.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.

K bodu 26 (§ 6 odst. 1 písm. c) bod 2)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění potvrzující obecnou právní úpravu orgánů právnických osob v novém občanském zákoníku (§ 151 a násl. NOZ), která vychází z pojetí, že i jedno osobový orgán právnické osoby má člena (př. jednatel je členem statutárního orgánu s. r. o., obdobně statutární ředitel a. s.). Od 1. ledna 2014 tak odpadá nutnost rozlišovat mezi osobou, která je orgánem právnické osoby a osobou, která je členem orgánu právnické osoby. Nový občanský zákoník toto pojetí výslovně potvrzuje v § 152 odst. 1, kde stanovuje, že orgány právnické osoby tvoří orgány o jednom členu (individuální) nebo o více členech (kolektivní) a dále též v navazujících ustanoveních, ve kterých hovoří pouze o členech voleného orgánu (leg. zkratka v § 152 odst. 1 pro fyzickou osobu, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána).

Z tohoto důvodu se navrhuje vypustit pro nadbytečnost v § 6 odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů bod 2, neboť fyzická osoba v chápání orgánů právnických osob občanským zákoníkem je vždy členem orgánu právnické osoby, nikoliv sama orgánem právnické osoby. Odměny člena ať již individuálního nebo kolektivního orgánu právnické osoby jsou od 1. ledna 2014 v důsledku občanského zákoníku vždy zahrnuty v § 6 odst. 1 písmenu c) bod 1 zákona o daních z příjmů.

Odměna je chápána ve smyslu zákona o obchodních korporacích, který v § 59 až § 61 upravuje smlouvu o výkonu funkce neboli práva a povinnosti mezi obchodní korporací a členem jejího orgánu. Součástí smlouvy jsou údaje o odměňování, které zahrnuje veškeré plnění, která této osobě

za výkon funkce člena orgánu právnické osoby od obchodní korporace náleží.

27. V § 6 odst. 3 úvodní části ustanovení se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 27 (§ 6 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad výjimky v § 6 odst. 3 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

28. V § 6 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „nebo 8“.

K bodu 28 (§ 6 odst. 4)

V souvislosti s jasnějším vyjádřením účinků vyvolaných aplikací ustanovení § 36 odst. 8 zákona o daních z příjmů se má za nutné doplnit toto ustanovení do výčtu ustanovení, při jejichž uplatnění se příjem podle § 6 odst. 4 nestává součástí samostatného základu daně pro daň vybíranou srážkou a daň z něj není odvedena srážkou, nýbrž se tento příjem stává součástí základu daně i na straně daňového rezidenta.

29. V § 6 odst. 6 se slovo „používaných“ nahrazuje slovem „poskytnutých“.

K bodu 29 (§ 6 odst. 6)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění pro právní jistotu poplatníků i správců daně, aby v kontextu celého ustanovení bylo zcela nepochybné, že nepeněžní příjem poplatníka se odvíjí z poskytnutého vozidla a nikoliv s ohledem na jeho použití.

30. V § 6 odst. 9 úvodní část ustanovení se slova „ , kromě příjmů uvedených v § 4, dále“ zrušují.

K bodu 30 (§ 6 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava staví najisto, že osvobození od daně z příjmů fyzických osob uvedená v § 6 odst. 9 a § 10 odst. 3 nemají doplňující charakter k osvobozením uvedených v § 4 zákona o daních z příjmů, ale jsou si na roveň postavena. Jednotlivý příjem se v otázce, zda splňuje podmínky některého osvobození, zkoumá jako celek, neodděluje se ta část, která by mohla být osvobozená podle jiného ustanovení. Spojení „od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, osvobozeny...“ může budít dojem, že mám-li část daného příjmu osvobozenou na základě § 4, tak na tu neosvobozenou část, lze aplikovat jiná osvobození v § 6 odst. 9 či § 10 odst. 3.

Příkladem lze uvést, že pokud, má poplatník příjem z prodeje cenných papírů za dané zdaňovací období ve výši 120 000 Kč., kdy na část příjmu ve výši 80 000 Kč dopadá osvobození

podle § 4 odst. 1 písm. w), nelze na zbylou část příjmů ve výši 40 000 Kč neosvobozenou dle tohoto ustanovení aplikovat ustanovení § 10 odst. 3 písm. c), neboť se daná podmínka úhrnu příjmů z prodeje cenných papírů nepřevyšující 100 000 Kč za dané zdaňovací období zkoumá ve vztahu k celému příjmu z prodeje cenných papírů bez rozdílu, zda je osvobozen či není.

31. V § 6 odst. 9 písmeno d) zní:

„d) nepeněžní plnění do úhrnné výše 10 000 Kč za kalendářní rok poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě

1. použití zdravotnických, vzdělávacích nebo rekreačních zařízení,
2. poskytnutí rekreace a zájezdů,
3. použití závodní knihovny, tělovýchovných nebo sportovních zařízení, nebo
4. příspěvku na kulturní pořady nebo sportovní akce,“.

K bodu 31 (§ 6 odst. 9 písm. d))

Z legislativně technického důvodu se změna úpravy daňového osvobození nepeněžních plnění vynakládaných na péči o zaměstnance a jeho rodinné příslušníky poskytované zaměstnavatelem z fondu kulturních a sociálních potřeb, sociálních fondů resp. z nedaňových výdajů/nákladů v § 6 odst. 9 písm. d) zákona o daních z příjmů přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I. bod 9 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb. zůstává zachován.

32. V § 6 odst. 9 písmeno e) zní:

„e) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě použití zařízení péče o děti předškolního věku,“.

K bodu 32 (§ 6 odst. 9 písm. e))

Z legislativně technického důvodu se ruší dosavadní daňové osvobození zvýhodnění poskytovaných zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek v § 6 odst. 9 písm. e) zákona o daních z příjmů. Toto zrušení se přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I. bod 10 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb.

S ohledem na z Programového prohlášení vlády vyplývající podporu aktivní politiky zaměstnanosti se navrhuje daňové osvobození nepeněžních plnění poskytovaných zaměstnavatelem z fondu kulturních a sociálních potřeb, sociálních fondů resp. z nedaňových výdajů/nákladů ve formě použití zařízení péče o děti předškolního věku neomezovat ročním limitem. Cílem tohoto opatření je zachování podpory ekonomické aktivity rodičů s dětmi v předškolním věku na trhu práce, včetně podpory jejich návratu na trh práce.

33. V § 6 odst. 9 písmeno g) zní:

„g) příjem v podobě majetkového prospěchu z bezúročných zápůjčky, pokud úhrn jistin z těchto zápůjček od téhož plátce daně nepřesahuje 300 000 Kč,“.

K bodu 33 (§ 6 odst. 9 písm. g))

Z legislativně technického důvodu se ruší dosavadní daňové osvobození hodnoty nepeněžního bezúplatného plnění poskytovaného z FKSP a za obdobných podmínek ze sociálního fondu nebo ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to až do úhrnné výše 2000 Kč ročně u každého zaměstnance (v § 6 odst. 9 písm. g) zákona o daních z příjmů). Toto zrušení se přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 11 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb.

Nově se navrhuje osvobodit od daně z příjmů fyzických osob majetkový prospěch plynoucí zaměstnanci ze zápůjčky, a to poskytnuté zaměstnavatelem bezúročně, pokud úhrnná výše nesplacených jistin u téhož zaměstnavatele nepřekročí stanovený limit ve výši 300 tis. Kč.

34. V § 6 odst. 9 se písmena h) až k) včetně poznámek pod čarou č. 6b, 6c a 6d zrušují.

K bodu 34 (§ 6 odst. 9 písm. h) až k))

Z legislativně technického důvodu se zrušení dalších daňových osvobození v § 6 odst. 9 zákona o daních z příjmů přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 11 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah, který byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb. zůstává zachován. Jedná se o zrušení následujících osvobození:

- peněžního plnění za výstrojní a proviantní náležitosti poskytovaného příslušníkům ozbrojených sil a naturálních náležitostí, zvláštních požitků poskytovaných příslušníkům bezpečnostních sborů a náhrady majetkové újmy podle zvláštního právního předpisu (v § 6 odst. 9 písm. h) zákona o daních z příjmů),

- náhrady za ztrátu na služebním příjmu (platu) poskytovaného příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2005 (v § 6 odst. 9 písm. ch) zákona o daních z příjmů),

- hodnoty přechodného ubytování, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytované jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům v souvislosti s

výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, a to maximálně do výše 3 500 Kč měsíčně (v § 6 odst. 9 písm. i) zákona o daních z příjmů),

- mzdového vyrovnání pracovníkům v hornictví dlouhodobě nezpůsobilým k dosavadní práci vypláceného podle zvláštních předpisů ve výši rozdílu mezi dávkami nemocenského pojištění (v § 6 odst. 9 písm. j) zákona o daních z příjmů),

- náhrady za ztrátu na důchodu přiznanou podle zákoníku práce za dobu před 1. lednem 1989 a vyplácené po 31. prosinci 1992 (v § 6 odst. 9 písm. k) zákona o daních z příjmů).

35. V § 6 odst. 9 se písmeno n) zrušuje.

K bodu 35 (§ 6 odst. 9 písm. n))

Z legislativně technického důvodu se zrušení daňového osvobození odstupného podle vyhlášky č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci, vypláceného pracovníkům přefazeným nebo uvolněným ze zdravotních důvodů pro pracovní riziko, nemoc z povolání, pracovní úraz nebo onemocnění vznikající nebo se zhoršující vlivem pracovního prostředí v § 6 odst. 9 písm. n) zákona o daních z příjmů přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 12 zákona č. 458/2011 Sb.) do tohoto návrhu zákona.

Věcný rozsah byl projednán a schválen v rámci legislativního procesu k zákonu č. 458/2011 Sb.

36. V § 6 odst. 9 písm. p) bodě 3 se slova „ , Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícím Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 36 (§ 6 odst. 9 písm. p) bod 3)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

37. V § 6 odst. 12 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 37 (§ 6 odst. 12)

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazen pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění.“ Jedná se o legislativně technické upřesnění pojmu. Věcná stránka ustanovení zůstává stejná.

38. V § 6 odst. 16 písm. c) se slova „ , Norsku nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 38 (§ 6 odst. 16 písm. c))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

39. V § 7 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „ , ke kterému je potřeba podnikatelské oprávnění“.

K bodu 39 (§ 7 odst. 1 písm. c))

S ohledem na nevyjasněnost odborných názorů nad termínem „podnikání“ podle § 420 občanského zákoníku se navrhuje do zákona o daních z příjmů pro účely právní jistoty výslovně stanovit, že dle § 7 se zdaňují pouze ty činnosti, ke kterým je potřeba podnikatelské oprávnění.

Nejasnost spočívá v interpretaci ustanovení § 420 odst. 1, a to zejména sousloví „živnostenským nebo jiným obdobným způsobem“.

V důsledku doplnění budou tak zcela odstraněny spekulace směřující k zahrnování příjmů z nájmu majetku, který není v obchodním majetku, do § 7. Obdobně se vyřeší problém s osobami, které každodenně obchodují na regulovaném trhu cenných papírů (ti rovněž nepotřebují ke své činnosti podnikatelské oprávnění, nicméně není jasné, zda jsou či nejsou podnikateli) jakož i další sporné případy.

Oproti stavu před 1. lednem 2014 dochází ke změně v přístupu k podnikání bez příslušného podnikatelského oprávnění. Toto podnikání bude zdaňováno v rámci § 7, neboť byť podnikatel oprávnění nemá, tak k činnosti, kterou vykonává, je tohoto oprávnění třeba.

40. V § 7 odstavec 6 zní:

„(6) Příjem autora za příspěvek do novin, časopisu, rozhlasu nebo televize plynoucí ze zdrojů na území České republiky je samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně za předpokladu, že úhrn těchto příjmů od téhož plátce daně nepřesáhne v kalendářním měsíci 7000 Kč a jde o příjem uvedený v odstavci 2 písm. a).“.

K bodu 40 (§ 7 odst. 6)

Navrhuje se návrat k věcnému řešení z roku 2013.

41. V § 7 odst. 7 písmena a) až d) znějí:

- „a) 80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů v souvislosti se živnostenským podnikáním řemeslným,
- b) 60 % z příjmů ze živnostenského podnikání; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 200 000 Kč,
- c) 30 % z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 600 000 Kč,
- d) 40 % z jiných příjmů ze samostatné činnosti; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 800 000 Kč.“.

K bodu 41 (§ 7 odst. 7 písm. a) až d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která nově strukturuje § 7 odst. 7 zákona o daních z příjmů, který upravuje výši paušálních výdajů, které může poplatník uplatnit do základu daně. Navrhuje se upravit v písmenech a) až c) výši paušálních výdajů pro konkrétní druhy příjmů ze samostatné činnosti a v písmenu d) pak jejich výši pro zbytkovou kategorii, tj. pro jiné příjmy ze samostatné činnosti.

Navrženou formulací „jiný příjmy ze samostatné činnosti“ se rozumí příjmy ze samostatné činnosti definované v § 7 odst. 1 a 2 zákona o daních z příjmů s výjimkou příjmů, které jsou uvedené v § 7 odst. 7 písm. a) až c) zákona o daních z příjmů, tj. jiných příjmů než příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, z příjmů z živnostenského podnikání a z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku. Jiným příjmem ze samostatné činnosti pro účely určení výše paušálních výdajů též není podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na zisku (§ 7 odst. 1 písm. d) zákona), neboť tento příjem je základem daně ze samostatné činnosti bez snížení o výdaje vynaložené na jeho dosažení, udržení a zachování dle § 7 odst. 3 zákona o daních z příjmů, a tudíž se neuplatňují ani paušální výdaje.

Navržená změna zachovává nemožnost uplatnit paušální výdaje u příjmů podle § 7 odst. 6 zákona o daních z příjmů, tj. u příjmů autorů za příspěvky do novin, časopisů, rozhlasů nebo televize podle § 7 odst. 2 písm. a) zákona o daních z příjmů, pokud jsou zdaňovány zvláštní sazbou daně podle § 36 odst. 2 písm. t) zákona o daních z příjmů. Tato nemožnost jednak vyplývá z konstrukce základu pro zvláštní sazbu daně, kdy základem jsou pouze příjmy, pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak (§ 36 odst. 3 zákona o daních z příjmů) a též z textace § 7 odst. 6, který stanoví, že samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně jsou pouze příjmy autorů za příspěvky do novin, časopisů, rozhlasů nebo televize uvedené v § 7 odst. 2 písm. a) plynoucí ze zdrojů na území České republiky a nikoliv příjmy snížené o výdaje.

Dále se navrhuje limit pro uplatnění paušálních výdajů u příjmů v souvislosti s živnostenským podnikáním v § 7 odst. 7 písm. b) zákona o daních z příjmů. Stávající výše výdajových paušálů bude zachována. U činnostech spadajících do paušálů ve výši 60 % bude absolutní výše odpočtu prostřednictvím paušálu omezena 1 200 tis. Kč (tedy maximálním možným odpočtem rovným 60 % z mezního příjmu stanoveného ve výši 2 mil. Kč), tedy stejným způsobem, jakým byl zaveden limit u dalších výdajových paušálů zákonem č. 500/2012 Sb.

42. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „z majetkového podílu na akciové společnosti, na společnosti s ručením omezeným a komanditní společnosti, podíly na zisku z členství v družstvu a dále úroky a jiné výnosy“ nahrazují slovy „obchodní korporace a úroky“.

K bodu 42 (§ 8 odst. 1 písm. a))

Právo na podíl na zisku obchodní korporace mají i jiné osoby než společníci (podle § 34 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, podíl na zisku lze rozdělit pouze mezi společníky, ledaže společenská smlouva určí jinak). V případě, že podíl na zisku obdrží jiná osoba než společník, resp. člen obchodní korporace, nejedná se o podíl na zisku z majetkového podílu na obchodní korporaci s tím, že uvedený příjem nepodléhá srážkové dani, ale jde o příjem podle § 10 zákona. Navrhovaná úprava sjednotí zdaňování podílu na zisku členů obchodní korporace i jiných osob daní vybíranou srážkou.

Toto se nevztahuje na podíly na zisku vyplácené společníkům veřejné obchodní společnosti a komplementářům komanditní společnosti, a to z důvodů návětí § 8 odst. 1, kdy za příjmy z kapitálového majetku jsou označeny pouze příjmy, které nejsou příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d). Výjimkou bude také podíl na zisku vyplácený zaměstnanci, který bude i nadále příjmem podle § 6 zákona v souladu s § 6 odst. 1 písm. d) zákona (též v návaznosti na předvěti § 8 odst. 1 zákona).

43. V § 8 odst. 1 písm. i) se slova „po zdanění“ zrušují.

K bodu 43 (§ 8 odst. 1 písm. i))

Jde o legislativně technickou úpravu, která sjednocuje pojmy používané v ustanoveních § 21c odst. 1, § 22 odst. 1 písm. g) bod 3, aj. Jedná se o ryze terminologickou změnu.

Případný formalistický výklad spočívající v tom, že bude v jednom ustanovení uveden „zisk po zdanění“ a v druhém pouze „zisk“, vybízí se zde možnost výkladu, že v prvním případě se jedná o již zdaněný zisk a v druhém případě o zisk před zdaněním. Tato interpretace je však mylná.

44. V § 8 odst. 6 se slovo „rovnoměrně“ zrušuje.

K bodu 44 (§ 8 odst. 6))

Penze na určenou dobu lze podle zákona o doplňkovém penzijním spoření vyplácet buď ve splátkách v určené výši, nebo v určeném počtu splátek, do vyčerpání prostředků účastníka. Po dobu vyplácení může dojít i k poklesu celkové hodnoty prostředků účastníka v rámci investování a z tohoto důvodu nebude možné dávky rovnoměrně snížit o všechny zaplacené příspěvky a státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření, jak stávající úprava zákona o daních z příjmů požaduje. Vlivem poklesu hodnoty prostředků účastníka v rámci investování totiž může dojít ke zkrácení doby, po kterou se daná penze vyplácí. Zkrácením doby výplaty tak může nastat situace nevýhodná pro účastníka tím, že se „nepoužije“ určitá část jeho zaplacených příspěvků pro účely výpočtu základu daně. Vypuštěním slova „rovnoměrně“ bude umožněno uplatnit celou výši zaplacených příspěvků, neboť bude možné upravovat rozložení zaplacených příspěvků poplatníka v závislosti na skutečné délce doby výplaty penze (tzn. i nerovnoměrně) na rozdíl od stávající úpravy, kdy se pro

účely daně z příjmů vychází ze skutečnosti při zahájení výplaty penze (rozpočítání příspěvků podle počáteční hodnoty prostředků). Tím bude v praxi nastaven režim, který umožní, bez obav nevýhodnosti daňového režimu, volbu jak penze v určeném počtu splátek, tak penze v určené výši, jak zákon upravující doplňkové penzijní spoření účastníkům nabízí.

45. V § 8 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „, s výjimkou příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem zaplacených penzijnímu fondu zaměstnavatelem za zaměstnance před 1. lednem 2000 v případě, kdy došlo k převodu prostředků účastníka z penzijního připojištění se státním příspěvkem do doplňkového penzijního spoření účastníka, ze kterého je jednorázové vyrovnání nebo odbytné vypláceno“.

K bodu 45 (§ 8 odst. 6))

Zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření umožňuje účastníkům penzijního připojištění se státním příspěvkem převést prostředky z transformovaného fondu do účastnických fondů (§ 191 zákona o doplňkovém penzijním spoření). Účastníci penzijního připojištění se státním příspěvkem, kteří uzavřeli smlouvu o penzijním připojištění se státním příspěvkem do roku 2000 a kteří dostávali příspěvky od svého zaměstnavatele, by měli mít v případě výplaty jednorázového vyrovnání nebo odbytného podle zákona o doplňkovém penzijním spoření shodný režim konstrukce základu daně u dávky (§ 8 odst. 6 zákona o daních z příjmů) jako v případě, kdy by svoje prostředky z penzijního připojištění se státním příspěvkem do doplňkového penzijního spoření nepřevedli.

46. V § 10 odst. 1 písmeno b) zní:

- „b) příjmy z převodu
1. nemovité věci,
 2. cenného papíru,
 3. jiné věci.“

K bodu 46 (§ 10 odst. 1 písm. b))

Pro posílení právní jistoty poplatníků a správců daně se jednotlivé druhy příjmů vymezují v rámci § 10 odst. 1 explicitně a jsou jimi příjmy z převodu nemovité věci, příjmy z převodu cenného papíru (prostřednictvím ustanovení § 21b odst. 3 se do tohoto druhu příjmu zahrnují i příjmy z převodu zaknihovaného cenného papíru), v nichž jsou zahrnuty také příjmy plynoucí menšinovým akcionářům při uplatnění práva hlavního akcionáře na výkup účastnických cenných papírů a dále příjmy z prodeje ostatních věcí.

Jde o ustanovení navazující na § 10 odst. 4 zákona, který umožňuje u ostatních příjmů uplatnit daňovou ztrátu, jde-li o příjem stejného druhu. Např. poplatník dosáhne v lednu daného zdaňovacího období příjem z prodeje cenných papírů 300 000 Kč a v září ztrátu 50 000 Kč. Zdanitelným příjmem v daném roce bude částka 250 000 Kč. Zisk z prodeje cenných papírů tedy nebude možné započítat např. proti ztrátě z prodeje nemovité věci.

47. V § 10 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:

„o) příjem z rozpuštění rezervního fondu vytvořeného ze zisku nebo obdobného fondu.“.

K bodu 47 (§ 10 odst. 1 písm. o))

Zákon o obchodních korporacích (ZOK) již nově neukládá (až na výjimky) obchodním korporacím vytváření rezervního fondu ze zisku. Je tedy na dané obchodní korporaci, zda i nadále bude rezervní fond ze zisku vytvářet, v jaké výši nebo zda dosavadní zdroje inventarizované v rámci rezervního, nedělitelného nebo ostatních fondů ze zisku rozpustí svým členům. Pokud obchodní korporace rezervní fond vytvořený ze zisku po zdanění rozpustí mezi členy, bude se na straně člena obchodní korporace fyzické osoby jednat o zdanitelný příjem podle § 10 zákona. Tento příjem bude v souvislosti s úpravou § 36 zákona zdaněn daní vybíranou srážkou.

Termín „obdobný fond“ zahrnuje nedělitelný fond vzniklý podle § 235 obchodního zákoníku nebo jiné obdobné fondy, které mohou být vytvořeny, neboť ZOK výslovně nevylučuje i vytváření jiných fondů obdobných rezervnímu, pokud je to dáno jiným právním předpisem nebo stanovami obchodní korporace, proto je platnost ustanovení rozšířena i na tyto fondy.

48. V § 10 odst. 3 úvodní část ustanovení se slova „, kromě příjmů uvedených v § 4,“ zrušují.

K bodu 48 (§ 10 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava stanoví najisto, že osvobození od daně z příjmů fyzických osob uvedená v § 6 odst. 9 a § 10 odst. 3 nemají doplňující charakter k osvobozením uvedených v § 4 zákona o daních z příjmů, ale jsou si na roveň postavená. Jednotlivý příjem se v otázce, zda splňuje podmínky některého osvobození, zkoumá jako celek, neodděluje se ta část, která by mohla být osvobozená podle jiného ustanovení. Spojení „od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, osvobozeny...“ může budít dojem, že mám-li část daného příjmu osvobozenou na základě § 4, tak na tu neosvobozenou část, lze aplikovat jiná osvobození v § 6 odst. 9 či § 10 odst. 3.

Příkladem lze uvést, že pokud, má poplatník příjem z prodeje cenných papírů za dané zdaňovací období ve výši 120 000 Kč., kdy na část příjmu ve výši 80 000 Kč dopadá osvobození podle § 4 odst. 1 písm. w), nelze na zbylou část příjmů ve výši 40 000 Kč neosvobozenou dle tohoto ustanovení aplikovat ustanovení § 10 odst. 3 písm. c), neboť se daná podmínka úhrnu příjmů z prodeje cenných papírů nepřevyšující 100 000 Kč za dané zdaňovací období zkoumá ve vztahu k celému příjmu z prodeje cenných papírů bez rozdílu, zda je osvobozen či není.

49. V § 10 odst. 3 písm. c) se slovo „korun“ nahrazuje slovem „Kč“.

K bodu 49 (§ 10 odst. 3 písm. c))

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

50. V § 10 odst. 3 písm. d) bodě 4 se slova „hodnota nedosahuje“ nahrazují slovy „úhrn od téhož poplatníka nepřevyšuje“.

K bodu 50 (§ 10 odst. 3 písm. d) bod 4)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že hodnota bezúplatných příjmů pro osvobození od daně z příjmů od více poplatníků ve zdaňovacím období se nesčítá.

Od daně z příjmů je např. osvobozen dar do zákonného limitu 15 000 Kč i v případě, že poplatník obdrží více darů od jednoho poplatníka nepřevyšujících v součtu roční limit 15 000 Kč.

51. V § 10 odst. 8 se za slova „Příjmy podle odstavce 1 písm. f) až ch)“ vkládají slova „a o)“.

K bodu 51 (§ 10 odst. 8)

Zákon o obchodních korporacích (ZOK) již nově neukládá (až na výjimky) obchodním korporacím vytváření rezervního fondu ze zisku. Je tedy na dané obchodní korporaci, zda i nadále bude rezervní fond ze zisku vytvářet, v jaké výši nebo zda dosavadní zdroje inventarizované v rámci rezervního, nedělitelného nebo ostatních fondů ze zisku rozpustí svým členům. Pokud obchodní korporace rezervní fond vytvořený ze zisku rozpustí mezi členy, bude se na straně člena obchodní korporace fyzické osoby jednat o zdanitelný příjem podle § 10 zákona. Tento příjem bude v souvislosti s úpravou § 36 zákona zdaněn daní vybíranou srážkou.

52. V § 12 odst. 1 se slova „, z provozu rodinného závodu“ zrušují.

K bodu 52 (§ 12 odst. 1)

Z důvodu přesunu a podrobnější úpravy, která se týká členů rodiny zúčastněných na provozu rodinného závodu v § 13, se navrhuje přebytečnou část tohoto ustanovení vypustit.

53. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Příjmy a výdaje spolupracujících osob

(1) Příjmy a výdaje při samostatné činnosti s výjimkou podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti mohou být rozděleny mezi poplatníka a s ním spolupracující osoby, kterými se rozumí

- spolupracující manžel,
- spolupracující osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti nebo
- člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu.

(2) U spolupracujících osob musí být výše podílu na příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje se rozdělují tak, aby

- a) podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující osoby nečinil v úhrnu více než 30 % a
- b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
 1. za zdaňovací období nejvýše 180 000 Kč a
 2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 15 000 Kč.

(3) V případě, že je spolupracující osobou pouze manžel, se příjmy a výdaje rozdělují tak, aby

- a) podíl příjmů a výdajů připadající na manžela nečinil více než 50 % a
- b) částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
 1. za zdaňovací období nejvýše 540 000 Kč a
 2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 45 000 Kč.

(4) Příjmy a výdaje nelze rozdělovat

- a) na dítě, které nemá ukončenou povinnou školní docházku,
- b) na dítě v kalendářních měsících, ve kterých je na něj uplatňováno daňové zvýhodnění, a
- c) na manžela, je-li na něj uplatněna sleva na manžela.“.

K bodu 53 (§ 13)

Do ustanovení je zasaženo z důvodu doplnění úpravy o osoby, které se podílejí na provozu rodinného závodu. Rodinný závod a osoby podílející se na něm zavedl zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Na tyto osoby se vztahovala již předchozí úprava § 13, která se zabývala spolupracujícími osobami. Tato úprava však neupravovala případ, kdy člen rodiny, který byl účasten na provozu rodinného závodu, nežije ve společně hospodařící domácnosti spolu s poplatníkem. Tyto situace se do zákona explicitně doplňují. Vzhledem k současné legislativní podobě tohoto ustanovení je zvolena cesta jeho celkové rekodifikace, tj. jsou provedeny další, zejména legislativně technické úpravy.

Odstavec 1 upravuje okruh příjmů a výdajů vzniklých při samostatné činnosti, které mohou být rozděleny na spolupracující osoby a uvádí taxativní výčet těchto osob, které se za ně považují (jsou zde zahrnuti i členi rodiny zúčastnění na provozu rodinného závodu).

Odstavec 2 upravuje obecné pravidlo o rozdělení příjmů a výdajů, kdy nesmí přerozdělená částka přesáhnout v celkovém součtu 30 % a zároveň horní hranice vyjádřenou v peněžních prostředcích pro každý měsíc a zdaňovací období. Vůči odstavci 2 je poté speciálním ustanovením odstavec 3, který se týká spolupráce pouze s manželem poplatníka, kdy již do této spolupráce není zapojena žádná další osoba. Tento druh spolupráce má pak výhodnější daňový režim, a to v podobě výše podílu celkových příjmů a výdajů, které mohou být rozděleny a také rovněž v maximální výši rozdílu mezi příjmy a výdaji, který může být rozdělen (a to jak ročně, tak měsíčně).

Odstavec 4 pak upravuje okruh osob, na které nelze nikdy příjmy a výdaje rozdělovat.

- 54.** V § 15 odst. 1 se slova „ , Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“, slova „bezpríspevkového dárce“ se nahrazují slovy „nebo jejích složek dárce, kterému nebyla poskytnuta úhrada výdajů spojených s odběrem krve nebo jejích složek podle zákona upravujícího specifické zdravotní služby, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem,“ a slova „než České republiky a dále na území Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

K bodu 54 (§ 15 odst. 1)

Jde o legislativně technickou úpravu, pojem „bezpríspevkový“ je v zákoně obsoletní. Ustanovení § 32 odst. 2 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že za krev odebranou pro výrobu krevních derivátů a pro použití u člověka podle jiných právních předpisů a za její odběr nevzniká osobě, které byla krev odebrána, nárok na finanční ani jinou úhradu (tedy nárok na příspěvek), s výjimkou účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s odběrem její krve, o které tato osoba požádá, a to celkem do maximální výše 5 % minimální mzdy. Uvedené účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložené výdaje spojené s odběrem krve jsou od daně osvobozené v souladu s § 4 odst. 1 písm. j) zákona o daních z příjmů.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

- 55.** V § 15 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Poskytnou-li dar manželé ze společného jmění manželů, může odpočet uplatnit jeden z nich nebo oba poměrnou částí.“.

K bodu 55 (§ 15 odst. 1)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje do zákona doplnit, že v případě daru, který poskytnou manželé ze společného jmění manželů, může odpočet uplatnit jeden z manželů nebo oba poměrnou částí, tak jak se dohodnou. Bude-li se např. jednat o dar poskytnutý ze společného jmění manželů na zákonem stanovené účely ve výši 10 000 Kč, může odpočet uplatnit v plné výši buď jen manžel, nebo jen manželka, anebo např. manžel odečte 2 000 Kč, manželka zbývajících 8 000 Kč. Záleží na jejich rozhodnutí.

Limity pro uplatnění daru se posuzují u každého z manželů samostatně.

- 56.** V § 15 odst. 3 úvodní část ustanovení se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 56 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

57. V § 15 odst. 3 písm. a) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 57 (§ 15 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. a) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

58. V § 15 odst. 3 písm. c) bodu 4 se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 58 (§ 15 odst. 3 písm. c) bod 4)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. c) bod 4 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

59. V § 15 odst. 3 písm. e) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 59 (§ 15 odst. 3 písm. e))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. e) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

60. V § 15 odst. 3 písm. f) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 60 (§ 15 odst. 3 písm. f))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 3 písm. f) i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

61. V § 15 odst. 4 se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 61 (§ 15 odst. 4)

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad § 15 odst. 4 i na jednotku, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

62. V § 15 odst. 5 závěrečné části ustanovení se slovo „příslušných“ nahrazuje slovy „uplynulých deseti“.

K bodu 62 (§ 15 odst. 5 závěrečná část ustanovení)

Vzhledem k tomu, že v souvislosti s důkazním břemenem poplatníků, kteří mají povinnost při porušení podmínek stanovených zákonem zdanit dříve uplatněné nezdánitelné části základu daně z titulu zaplacených příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem, penzijní pojištění nebo doplňkové penzijní spoření, se jeví překážkou vyčíslení výše takových příjmů v případech, kdy byla v minulosti uvedena nezdánitelná část základu daně uplatňována v rámci ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u zaměstnavatele (poplatník mohl změnit zaměstnavatele, zaměstnavatel neexistuje, apod.), navrhuje se právní úprava, na základě které se omezí doba pro účely zpětného dodanění dříve uplatněného pojistného na uplynulých 10 let. Zruší-li např. poplatník smlouvu na jeden z uvedených produktů v roce 2016, bude dodávat příspěvky uplatněné v letech 2006 až 2015, tzn., že odpočty pojistného v letech předcházejících zůstávají zachovány (nedodaňují se). Délka navržené lhůty vychází z teze, podle které smlouvy, které přetrvávají déle než 10 let, byly uzavírány s úmyslem odkládat finanční prostředky na budoucí spotřebu a nikoliv spekulativně za účelem vytěžení zákonných daňových úlev. Zároveň ale bylo nutné nastavit lhůtu dostatečně dlouhou tak, aby její délka naopak nemotivovala k předčasnému ukončení smluv o soukromém životním pojištění. Navržená úprava tak reflektuje objektivní skutečnosti, pro které jsou poplatníci nuceni vypovídat smlouvy o soukromém životním pojištění,

např. z důvodu tíživé finanční situace, a zohledňuje dlouhodobý úmysl poplatníků odkládat prostředky na budoucí spotřebu, což byl cílový stav nezdanitelné části základu daně.

U penzijního připojištění se státním příspěvkem s ohledem na čl. II bod 1 přechodných ustanovení zákona č. 545/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, i nadále platí, že příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem uplatněné před 1. lednem 2006 dodanění nepodléhají.

63. V § 15 odst. 6 se slovo „příslušných“ nahrazuje slovy „uplynulých deseti“, slovo „odbytné“ se nahrazuje slovem „odkupné“ a slovo „novou“ se nahrazuje slovem „jinou“.

K bodu 63 (§ 15 odst. 6)

Vzhledem k tomu, že v souvislosti s důkazním břemenem poplatníků, kteří mají povinnost při porušení podmínek stanovených zákonem zdanit dříve uplatněné nezdanitelné části základu daně z titulu zaplaceného soukromého životního pojištění, se jeví překážkou vyčíslení výše takových příjmů v případech, kdy byla v minulosti uvedena nezdanitelná část základu daně uplatňována v rámci ročního zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u zaměstnavatele (poplatník mohl změnit zaměstnavatele, zaměstnavatel neexistuje, apod.), navrhuje se právní úprava, na základě které se omezí doba pro účely zpětného dodanění dříve uplatněného pojistného na uplynulých 10 let. Zruší-li např. poplatník pojistnou smlouvu v roce 2015, bude dodávat pojistné uplatněné v letech 2005 až 2014, tzn. že odpočty pojistného v letech předcházejících zůstávají zachovány (nedodaňují se). Délka navržené lhůty vychází z teze, podle které smlouvy, které přetrvávají déle než 10 let, byly uzavírány s úmyslem odkládat finanční prostředky na budoucí spotřebu a nikoliv spekulativně za účelem vytěžení zákonných daňových úlev. Zároveň ale bylo nutné nastavit lhůtu dostatečně dlouhou tak, aby její délka naopak nemotivovala k předčasnému ukončení smluv o soukromém životním pojištění. Navržená úprava tak reflektuje objektivní skutečnosti, pro které jsou poplatníci nuceni vypovídat smlouvy o soukromém životním pojištění, např. z důvodu tíživé finanční situace, a zohledňuje dlouhodobý úmysl poplatníků odkládat prostředky na budoucí spotřebu, což byl cílový stav nezdanitelné části základu daně.

Z důvodu právní jistoty poplatníků se odbytné nahrazuje slovem odkupné. Úprava pojištění ze zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění pozdějších předpisů, byla přenesena do nového občanského zákoníku (§ 2758 a násl.) s účinností k 1. lednu 2014. Nový občanský zákoník v souvislosti s ukončením smlouvy stanoví, že pojistník má právo na odkupné (§ 2842). O odbytném mluví ve zcela jiné souvislosti, a to v kontextu náhrady při újmě na přirozených právech člověka (§ 2968 NOZ).

Navrhuje se doplnit, že sankce v podobě zdanění dříve uplatněných nezdanitelných částí základu daně z titulu zaplaceného pojistného na soukromé životní pojištění se neuplatní v případě, kdy bude rezerva, kapitálová hodnota nebo odkupné převedeno na jakoukoliv jinou smlouvu soukromého životního pojištění splňující podmínky pro uplatnění nezdanitelné části základu daně. Vedle nových smluv tak bude bez uvedeného sankčního dopadu možné převádět zákonem vymezené finanční prostředky i na již existující smlouvy o soukromém životním pojištění, která splňují zákonem stanovené podmínky.

64. V § 15 odst. 7 se číslo „8“ nahrazuje číslem „6“, za slova „který je“ se vkládá slovo „daňovým“ a slova „ , Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 64 (§ 15 odst. 7)

Jedná se o úpravu stávajícího § 15 odst. 9 zákona o daních z příjmů v návaznosti na zrušení odstavců 7 a 8 v § 15 zákona o daních z příjmů a následné přečíslování ustanovení, která se zachovávají, a to zákonem č. 458/2011 Sb. (viz část první čl. I bod 30).

Dále se navrhuje legislativně technická úprava navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. v § 2 zákona o daních z příjmů.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

65. V § 15 odst. 7 se slova „na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí“ zrušují.

K bodu 65 (§ 15 odst. 7)

Z důvodu snížení administrativní zátěže poplatníků se navrhuje zrušit povinnost dokládat výši příjmů ze zdrojů ze zahraničí na daném formuláři. Nadále trvá však povinnost tento příjem doložit potvrzením zahraničního správce daně. Forma je tedy volná.

66. Za § 17a se vkládá nový § 17b, který včetně nadpisu zní:

„§ 17b

Základní investiční fond

(1) Základním investičním fondem může být

- a) investiční fond, který je
 1. podílovým fondem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy nebo
 2. svěřenským fondem podle občanského zákoníku,
- b) investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, pokud
 1. jednotlivý investor, poplatník daně z příjmů právnických osob, nedosáhne 10 % účasti na fondu po dobu delší než 12 měsíců,
 2. z jeho statutu vyplývá, že podíl jednotlivého investora, poplatníka daně z příjmů právnických osob, nedosáhne 10

% základního kapitálu fondu po dobu delší než 9 měsíců,

c) zahraniční investiční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) nebo b) pokud

1. je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
2. má dokument srovnatelný se statutem, ze kterého vyplývá, že se jedná o zahraniční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) a b) a
3. osvědčí, že je podle práva státu, jehož je daňovým rezidentem, považován za poplatníka daně obdobné dani z příjmů právnických osob a jeho příjmy se podle práva tohoto státu ani z části nepříčítají jiným poplatníkům.

(2) Základním investičním fondem je jen investiční fond, který splňoval podmínky v odstavci 1 po celé zdaňovací období a v daňovém přiznání oznámil rozhodnutí být základním investičním fondem.

(3) K podmínce uvedené v odstavci 1 písm. b) bodě 1 se nepřihlíží v případě investora, který je

- a) podřízeným fondem poplatníka a tento podřízený fond je základním investičním fondem,
- b) stát nebo právnická osoba podřízená ústřednímu orgánu státní správy.

(4) U akciové společnosti s proměnným základním kapitálem tvořící podfondy se podmínka podle odstavce 1 písm. b) posuzuje za tuto akciovou společnost a její podfondy souhrnně.“

K bodu 66 (§ 17b)

V současné době přetrvává nevyhovující stav v oblasti zdanění investičních fondů, který umožňuje legální obcházení daňové povinnosti a provádění daňové optimalizace prostřednictvím investičních fondů. Všechny investiční fondy podle dnes účinné právní úpravy podléhají dani z příjmů ve výši 5 %. Vyplácené podíly na zisku investičního fondu jsou zdaňovány 15 % srážkovou daní stejně jako např. u běžných akcií. Pro běžné investory je tak nastaveno srovnatelné daňové zatížení jako v situaci, kdy investují individuálně. Splnili však investor – právnická osoba podmínky pro definici tzv. „mateřské společnosti“ (tj. pokud vlastní minimálně 12 měsíců alespoň 10 % podíl na investičním fondu s právní formou akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným), jsou podle směrnice Rady 2011/96/EU, o společném zdanění mateřských a dceřiných společností (tzv. dividendová směrnice), vyplácené podíly na zisku od daně z příjmů osvobozené. V tomto případě je konečné efektivní zdanění

investice podle platné úpravy pouze 5 %, což zakládá potencionální prvky škodlivé daňové soutěže.

Z těchto důvodů se navrhuje nový způsob zdanění investičních fondů garantující alespoň jedno standardní zdanění, což zajistí srovnatelné daňové zatížení pro všechny investory. Nově proto budou investiční fondy rozděleny podle způsobu zdanění do dvou skupin:

První skupina: tzv. základní investiční fondy, budou zdaněny sazbou daně z příjmů právnických osob ve výši 5 %. Příjem investorů z podílů na zisku (dividend) těchto fondů bude zdaněn srážkovou daní ve výši 15%.

Druhá skupina: ostatní investiční fondy, které stanovené podmínky nesplňují nebo se základním investičním fondem stát nechtějí. Tyto fondy budou zdaňovány běžnou sazbou daně z příjmů právnických osob (podle platné právní úpravy 19%) a jejich investoři budou mít osvobozeny příjmy z podílů na zisku těchto fondů. Tím bude zajištěna požadovaná daňová neutralita.

Navrhovaná úprava zavádí nový termín „základní investiční fond“, který je vymezen pouze pro účely zákona o daních z příjmů. Základním investičním fondem se mohou stát fondy, které splní podmínky definované v tomto ustanovení. Možnost stát se základním investičním fondem je volitelná a fond se stává základním investičním fondem, pouze pokud se tak rozhodne a toto rozhodnutí uplatní v daňovém přiznání.

Vzhledem k tomu, že zásadním problémem při zdaňování investičních fondů sníženou daňovou sazbou je aplikace dividendové směrnice, která umožňuje snížení efektivního daňového zatížení, byly podmínky definující základní investiční fond, navrženy tak, aby je splňovaly investiční fondy, jejichž právní forma uplatnění dividendové směrnice neumožňuje, nebo investiční fondy, které ve svém statutu deklarují, že nejsou pro tento typ investování určeny. Pokud fondy splňují tyto podmínky po celé zdaňovací období, mohou se stát základním investičním fondem dle tohoto ustanovení.

67. V § 18 odst. 2 se písmena e) a f) zrušují.

Dosavadní písmena g) a h) se označují jako písmena e) a f).

K bodu 67 (§ 18 odst. 2 písm. e) a f)

Navržené zrušení písmene e) v § 18 zákona reflektuje skutečnost, že na vložení majetku do svěřenského fondu (tj. na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a na zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti) je nahlíženo pro účely zákona o daních z příjmů obdobně jako na vklad do obchodní korporace. Toto vyčlenění nepodléhá zdanění, neboť je pouze rozvahovou operací, tj. vklad není z pohledu svěřenského fondu výnosem (k tomu viz § 23 odst. 1 a odůvodnění k novelizačnímu bodu, který toto ustanovení mění), a proto se neprojeví finálně v základu daně. K tomu je třeba dodat, že dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. f) zákona má svěřenský fond postavení poplatníka daně z příjmů právnických osob a zároveň je účetní jednotkou podle zákona o účetnictví. V tomto směru je možné tento výklad podpořit analogií s přístupem k vkladům do obchodních korporací či do právnických osob obecně (např. fundací, ústavů), kdy tyto vklady nejsou zdaňovány zákonem o daních z příjmů právě s poukazem na rozvahovou (tj. nevýnosovou) povahu daně

účetní operace. V tomto kontextu tedy nebude vkladem vznikat „výnos“ tudíž ani příjem dle § 23 odst. 1., tj. vkladem nedochází k ovlivnění základu daně daného subjektu.

Kromě výše uvedeného je třeba rovněž uvážit otázku, jakou povahu má vklad do právnické osoby, resp. vyčlenění do svěřenského fondu. U obchodních korporací se takováto operace považuje za úplatnou. Pochybnosti jsou v případě činnosti těchto operací vůči poplatníkům, kde za toto vyčlenění není získáván podíl nebo jiná výhoda (např. vyčlenění do nadace pro veřejně prospěšný účel, vyčlenění do svěřenského fondu pro případ smrti atd.). Pro tyto případy je navrhováno doplnit nové ustanovení § 21f, podle kterého dotčené vklady nejsou považovány za bezúplatné nabytí majetku, což zabraňuje aplikaci ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 16, které by v takovém případě zvyšovalo základ daně (bez ohledu na to, jak je daná operace vykazována v zákoně o účetnictví).

Z výše uvedeného vyplývá, že je nadbytečné stanovit, že příjmy svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu a ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti nejsou předmětem daně z příjmů právnických osob obdobně, jak tomu zákon nečiní v případě vkladů majetku do obchodní korporace.

Novelizací bod současně odstraňuje nežádoucí stav vyvolaný úpravami zákonným opatřením Senátu č. 344/ 2013 Sb., v oblasti zdaňování svěřenského fondu, tj. zejména nemožnost odpisovat majetek svěřenským fondem v důsledku aplikace § 27 písm. j). Navrhovaná úprava dále odstraňuje negativní dopady týkající se nemožnosti uplatnění částek ve výši účetních odpisů, resp. nákladů při spotřebě neodpisovaného majetku v základu daně z příjmů svěřenských fondů u majetku vyčleněného do svěřenského fondu, pokud je toto vyčlenění resp. zvýšení majetku považováno za bezúplatný příjem. Tato nemožnost je dána ustanoveními zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., která v § 25 písm. zp) a § 25 písm. zq) zákona o daních z příjmů daňovou uznatelnost pro majetek, resp. aktiva, získaný bezúplatně vylučovala. Obdobně je navrženou úpravou řešena možnost uplatnění nákladů souvisejících s prostředky z vyčlenění a zvýšení majetku svěřenského fondu ve vztahu ke stávajícímu znění § 25 odst. 1 písm. i) zákona o daních z příjmů.

Navržené zrušení písmene f) souvisí s transformací vyjmutí majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí k užití (§ 3 odst. 4 písm. j) do osvobození od daně (§ 4a písm. n)) navrženou v souvislosti se zavedenou povinností podávat oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob (nový § 38v) Navrhuje se tak stejná transformace i u daně z příjmů právnických osob z důvodu zajištění stejného daňového režimu tohoto příjmu.

68. V § 19 odst. 1 písm. zc) se za slovo „výrobců“ vkládají slova „nebo provozovatelů solárních elektráren“ a za slova „předpisů¹²¹⁾“ se vkládají slova „; osvobození lze uplatnit za předpokladu použití příspěvků pouze na zpracování elektroodpadů a odpadu ze solárních panelů a nezbytných nákladů souvisejících s tímto účelem s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny“.

K bodu 68 (§ 19 odst. 1 písm. zc))

Zákonem č. 165/2012 Sb., bylo do zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech vloženo ustanovení § 37p, které ukládá

provozovatelům solárních elektráren povinnost uzavřít smlouvu s provozovatelem kolektivního systému na sběr, zpětný odběr a likvidaci elektroodpadu, na základě které budou hrazeny poplatky na financování budoucí likvidace elektroodpadu. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu vyplývá, že pouze v tomto specifickém případě byla uložena povinnost nikoli výrobcí, ale provozovatelů solární elektrárny, za účelem jednoznačné identifikace povinné osoby a vymahatelnosti uložené povinnosti. Ministerstvo životního prostředí sdělilo, že opomenulo iniciaci novelizace zákona o daních příjmů (§ 19 odst. 1 písm. zc), podle kterého se osvobozují příjmy plynoucí pouze z příspěvků výrobců podle zákona o odpadech provozovatelům kolektivního systému. Proto zastává názor, že pro osvobození příspěvků od provozovatelů solárních elektráren existuje v daném případě stejný důvod jako v případě elektroodpadů, a to objektivní časový nesoulad mezi tvorbou zdrojů na likvidaci a skutečnou úhradou nákladů spojených s likvidací dotčených zařízení. Časový nesoulad mezi výběrem příspěvků a zpracováním odpadu ze solárních panelů se pohybuje přibližně v rozmezí 15-35 let.

Při projednávání problematiky s daňovými poradci bylo upozorněno na skutečnost, že kolektivní systémy mohou provozovatelům solárních elektráren umožnit zřídit v místě své elektrárny sběrné místo. Za jeho zřízení a provoz mu přísluší odměna, která může znamenat vrácení nemalé částky recyklačního poplatku (8,50Kč/kg panelu). Navrhuje se proto osvobození příspěvku omezit pouze na účely konkrétní likvidace elektroodpadů a solárních panelů, včetně nezbytných souvisejících nákladů, kterými ale nejsou náklady na zřízení sběrného místa. Ministerstvo životního prostředí dává záruky, že platná úprava zajišťuje využití dotčených příspěvků pouze pro zákonem stanovený účel, a proto není nutné stanovit postup pro případné použití prostředků v rozporu se zákonem, což by jinak znamenalo doplnění úpravy o povinnost zvýšit základ daně o částku příspěvku použitého v rozporu s jeho účelem, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití příspěvku nebo k ukončení činnosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že došlo k opomenutí iniciovat změnu a reálně příspěvky jsou provozovatelům solárních elektráren poskytovány až od 1. ledna 2014, navrhuje se, aby tato úprava byla použitelná již pro zdaňovací období, které započalo v roce 2014.

69. V § 19 odst. 3 písm. b) se slova „formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo“ nahrazují slovy „některou z forem uvedených v předpisech Evropských společenství⁹³⁾ nebo formu“.

K bodu 69 (§ 19 odst. 3 písm. b))

Navrhovaná úprava zajišťuje aplikaci tohoto ustanovení i na společnosti mající odpovídající právní formu podle zahraničního právního předpisu, pokud jsou z důvodu místa skutečného vedení v České republice českými daňovými rezidenty. Dále se okruh subjektů, na které se toto ustanovení vztahuje, rozšiřuje i o Evropskou společnost a Evropskou družstevní společnost, které tam doposud jmenovitě uvedeny nebyly. Tato úprava zajistí nediskriminační přístup k aplikaci směrnice 2011/96/EU o společném zdanění mateřských a dceřiných společností. Poplatníků, kteří jsou založeni podle tuzemských právních předpisů, se změna netýká a ustanovení tak i nadále platí pro akciovou společnost, společnost s ručením omezeným a družstvo.

70. V § 19 odst. 3 písm. c) se slova „formu akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, nebo“ nahrazují slovy „některou z forem uvedených v předpisech Evropských společenství⁹³⁾ nebo formu“.

K bodu 70 (§ 19 odst. 3 písm. c))

Navrhovaná úprava zajišťuje aplikaci tohoto ustanovení i na společnosti mající odpovídající právní formu podle zahraničního právního předpisu, pokud jsou z důvodu místa skutečného vedení v České republice českými daňovými rezidenty. Dále se okruh subjektů, na které se toto ustanovení vztahuje, rozšiřuje i o Evropskou společnost a Evropskou družstevní společnost, které tam doposud jmenovitě uvedeny nebyly. Tato úprava zajistí nediskriminační přístup k aplikaci směrnice 2011/96/EU o společném zdanění mateřských a dceřiných společností. Poplatníků, kteří jsou založeni podle tuzemských právních předpisů, se změna netýká a ustanovení tak i nadále platí pro akciovou společnost, společnost s ručením omezeným a družstvo.

71. V § 19 odst. 8 se slova „Švýcarské konfederace, Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky nebo Švýcarské konfederace“.

K bodu 71 (§ 19 odst. 8)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

72. V § 19 odst. 10 se slova „Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

K bodu 72 (§ 19 odst. 10)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

73. Na konci § 19 se doplňuje odstavce 12, který zní:

„(12) U akciové společnosti s proměnným základním kapitálem tvořící podfondy se podmínky podle odstavce 3 písm. b) a c) posuzují za akciovou společnost a podfondy souhrnně.“

K bodu 73 (§ 19 odst. 12)

Z důvodů právní jistoty navrhovaná úprava jednoznačně stanoví, že v případě investičního fondu ve formě akciové společnosti vytvářející podfondy se splnění podmínky pro uplatnění osvobození mezi mateřskou a dceřinou společností hodnotí souhrnně za celou společnost.

74. Dosavadní § 19b se označuje jako 19a.

K bodu 74 (§ 19b)

Ze strukturálních důvodů je vhodné, aby přístup v oblasti osvobození byl totožný jak u daně z příjmů fyzických osob, tak u daně z příjmů právnických osob, tj. aby jak § 4a, tak § 19a se zabývaly osvobozením bezúplatných příjmů. V tomto směru se jedná o opatření, které je nezbytné v úsilí o dosažení lepšího legislativně technického stavu zákona č. 586/1992 Sb.

V tomto kontextu se nabízejí dvě varianty řešení, a to zaprvé nově plnou citací vložit § 19a, který bude kopírovat stávající § 19b a následně § 19b zrušit (resp. nahradit níže navrhovaným zněním, které se bude zabývat odlišnou tematikou) nebo zadruhé stávající §19b přechýlit na § 19a.

První varianta je variantou, která s sebou nese nepochybně více legislativního textu, neboť pokud dochází pouze ke změně označení paragrafu, celý zbylý text ustanovení je kopírován. Může dojít ke zmatení čtenáře normy, který se může mylně domnívat, že došlo kromě změny označení rovněž i k jiné právní úpravě. Hlavně je však tento způsob „přechýlení“ velmi nevhodný pro další části legislativního procesu, neboť psychologicky dané ustanovení „otevírá“, což evokuje k případným zásahům do něj, ať již prostřednictvím připomínkových řízení či v rámci projednávání v zákonodárných orgánech. Ohledně případného navrhovaného zásahu se pak dá jen velmi obtížně namítat argumentem legislativní zdrženlivosti.

Z tohoto důvodu je preferována druhá varianta, a to provedení přechýlení daného paragrafu. Na první pohled se může zdát, že je takto varianta v rozporu s Legislativními pravidly vlády. Nicméně legislativní pravidla žádný zákaz navrhovaného postupu neupravují. Ustanovení čl. 55 odst. 4 hovoří v kontextu vkládání paragrafů toliko o nemožnosti přechýlovat paragrafy následující. Explicitní zákaz přechýlování paragrafů odděleně od vkládání nových nebo zcela nezávisle na vkládání nových v tomto směru Legislativní pravidla vlády neobsahují. A contrario lze dovodit, že při neexistujícím zákazu je tedy taková změna v zásadě dovolena. Nadto legislativní úprava sleduje především přehlednost upravované normy, což je taktéž jedním z hlavních cílů Legislativních pravidel vlády, který nelze přehlížet (v tomto kontextu lze zmínit např. ustanovení čl. 51 odst. 2, které obsahuje mylné doporučení týkající se formulace přechodných ustanovení – „ve znění účinném po dni“ a které se v praxi taktéž nedodrжуje).

V tomto ohledu tedy byla jako vhodná varianta vyhodnocena varianta provést přechýlování pouhou změnou označení paragrafu.

75. V § 19a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) a d), která zní:

„c) příjem z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její

vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést bytovému družstvu vzniklému před 1. lednem 1992 nebo jeho právnímu nástupci,

- d) příjem v podobě majetkového prospěchu, pokud v úhrnu příjmy z tohoto majetkového prospěchu od téže osoby nepřesáhnou ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, částku 100 000 Kč, u
1. vydlužitele při bezúročné zápůjčce,
 2. vypůjčitele při výpůjčce,
 3. výprosníka při výprose.“.

K bodu 75 (§ 19a odst. 1 písm. c) a d))

Navržené písmeno c) v § 19a odst. 1 implementuje § 6 odst. 4 písm. a) ze zákona č. 357/1992 Sb., tj. vyjmutí plnění nebo bezúplatných převodů majetku na základě povinnosti stanovené právním předpisem z předmětu daně darovací. Institut popsany v osvobození je povinným převodem dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, a to dle § 60a tohoto zákona.

Dále se z důvodu zajištění stejného daňového režimu majetkového prospěchu z bezúplatného poskytování věcí k užití u daně z příjmů fyzických a právnických osob se tento příjem přesouvá z režimu vynětí předmětu daně do režimu osvobození od daně z příjmů. Současně se navrhuje obdobný limit pro osvobození jako u daně z příjmů fyzických osob v § 4a písm. n) bodě 4.

- 76.** V § 19a odst. 2 písm. b) bodě 2 se slova „Norska, Islandu nebo jiného členského státu Evropské unie než České republiky“ nahrazují slovy „jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

K bodu 76 (§ 19a odst. 2 písm. b) bod 2)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

- 77.** V § 19a odst. 2 písm. e) se slova „ , Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 77 (§ 19a odst. 2 písm. e))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

- 78.** Za § 19a se vkládá nový § 19b, který včetně nadpisu zní:

„§ 19b

Osvobození podílů na zisku u investičních fondů

(1) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje příjem v podobě

- a) podílu na zisku z účasti na investičním fondu,
- b) vypořádacího podílu při zániku účasti společníka v investičním fondu,
- c) podílu na likvidačním zůstatku společníka v investičním fondu.

(2) Osvobození podle odstavce 1 se použije pouze v případě, je-li tento příjem vyplácen

- a) investičním fondem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy nebo
- b) zahraničním investičním fondem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, pokud
 1. je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
 2. má dokument srovnatelný se statutem, ze kterého lze zjistit, že se jedná o zahraniční fond a
 3. prokáže, že je podle práva státu, jehož je daňovým rezidentem, považován za poplatníka daně obdobné dani z příjmů právnických osob a jeho příjmy se podle práva tohoto státu ani z části nepřičítají jiným poplatníkům.

(3) Osvobození podle odstavce 1 se použije pouze pro příjem poplatníka, který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

(4) Osvobození podle odstavce 1 nelze uplatnit na příjem plynoucí z investičního fondu, který ve státě, ve kterém je daňovým rezidentem, nepodléhá dani obdobné dani z příjmů právnických osob nebo podléhá dani obdobné dani z příjmů právnických osob, ale sazba této daně je nižší než 12 %, a to ve zdaňovacím období, ve kterém byl vyplácený zisk vytvořen.“.

K bodu 78 (§ 19b)

Navrhovaná úprava navrhuje na úpravy popsané v důvodové zprávě k novému ustanovení § 17b, které umožňuje aplikaci snížené sazby daně z příjmů pouze pro základní investiční fondy. V zájmu zachování daňové neutrality se v případě

investičních fondů, které nespĺňují parametry základního investičního fondu, navrhuje osvobození příjmů jejich investorů z podílů na zisku těchto fondů. Tím bude u všech investorů zajištěno celkové daňové zatížení investice ve výši běžné sazby daně z příjmů právnických osob. Osvobození platí pouze pro podíly na zisku, který byl zdaněn běžnou daňovou sazbou. Pokud by některý investiční fond byl v předchozím zdaňovacím období základním investičním fondem, na rozdělování zisk vzniklý v tomto předchozím zdaňovacím období se osvobození neuplatní. Osvobození platí i pro příjem z podílů na zisku ze zahraničních investičních fondů, ale pouze pokud podléhají dani z příjmů právnických osob se sazbou vyšší než 12 %.

79. V § 20 odst. 8 se slova „ , Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 79 (§ 20 odst. 8)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

80. V § 20 odst. 8 se slova „poplatníci, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání“ nahrazují slovy „veřejně prospěšní poplatníci“.

K bodu 80 (§ 20 odst. 8)

Doplňuje se terminologická změna, která byla v ostatních částech zákona o daních z příjmů provedena již k 1. lednu 2014.

81. V § 20 odst. 8 se věta poslední zrušuje.

K bodu 81 (§ 20 odst. 8)

Navrhuje se vypustit poslední větu, která sledovala eliminaci účelových jednání dárce a obdarovaného při poskytování darů na veřejně prospěšné účely, což zajistí stejnou úpravu pro právnické i fyzické osoby, kde obdobná úprava nebyla při poslední novele zákona o daních z příjmů provedena. Nežádoucím operacím je zabráněno pomocí institutu zneužití práva.

82. V § 20 odst. 12 se slova „než České republiky, a dále na území Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

K bodu 82 (§ 20 odst. 12)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají

ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

83. § 20a se zrušuje.

K bodu 83 (§ 20a)

V návaznosti na navrhované ustanovení § 17b, podle kterého se základním investičním fondem může stát pouze fond, který dodržuje stanovené podmínky po celé zdaňovací období, se navrhuje zrušení všech ustanovení upravujících postup v situaci, kdy je právnická osoba pouze část zdaňovacího období investičním fondem. Schválením navrhovaného ustanovení § 17b se tato ustanovení stanou obsoletní.

84. V § 21 odstavec 2 zní:

„(2) Sazba daně činí u základního investičního fondu 5%.“.

K bodu 84 (§ 21 odst. 2)

V návaznosti na návrh popsany v důvodové zprávě k novému ustanovení § 17b, který zavádí nový způsob zdaňování investičních fondů, se navrhuje umožnit aplikaci snížené sazby daně z příjmů právnických osob pouze pro základní investiční fondy.

85. V § 21 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

K bodu 85 (§ 21 odst. 5)

V návaznosti na navrhované ustanovení § 17b, podle kterého se základním investičním fondem může stát pouze fond, který dodržuje stanovené podmínky po celé zdaňovací období, se navrhuje zrušení všech ustanovení upravujících postup v situaci, kdy je právnická osoba pouze část zdaňovacího období investičním fondem. Schválením navrhovaného ustanovení § 17b se tato ustanovení stanou obsoletní.

86. V § 21a písm. c) se slova „člena právnické osoby“ nahrazují slovy „společníka“.

K bodu 86 (§ 21a písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu uvádějící ustanovení do souladu s terminologií zavedenou rekodifikací soukromého práva.

87. V § 21d odstavec 1 zní

„(1) Finančním leasingem se pro účely daní z příjmů rozumí přenechání věci s výjimkou věci, která je nehmotným majetkem, vlastníkem k užití uživatelé za úplatu, pokud

a) je při vzniku smlouvy

1. ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní za kupní cenu nebo bezúplatně na uživatele věci nebo

2. ujednáno právo uživatele na převod podle bodu 1,
- b) lze ze smlouvy předpokládat, že kupní cena předmětu leasingu bude podstatně nižší než by byla obvyklá cena předmětu leasingu k datu převodu vlastnického práva,
- c) je při vzniku smlouvy ujednáno, že po dobu trvání leasingu budou na uživatele převedeny
 1. užívací práva k předmětu leasingu,
 2. povinnosti spojené s péčí o předmět leasingu a
 3. rizika spojená s užíváním předmětu leasingu a
- d) je splněna minimální doba finančního leasingu; doba finančního leasingu se počítá ode dne, kdy byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobitelném obvyklému užívání.“.

K bodu 87 (§ 21d odst. 1)

Navržená úprava ustanovení § 21d odst. 1 rozšiřuje definici finančního leasingu ve smyslu ztotožnění se s ekonomickou náplní tohoto pojmu.

Doplnění určujících znaků finančního leasingu v písmenu b) a c) by mělo rovněž napomoci v odstranění pochybností, zda uskutečněná transakce mezi smluvními stranami je z hlediska obsahu finančním leasingem nebo zda se jedná o operativní pronájem. Obvyklým znakem finančního leasingu je skutečnost, že kupní cena předmětu leasingu je v okamžiku převodu vlastnického práva k předmětu finančního leasingu podstatně nižší než jeho obvyklá cena v tomto okamžiku. Za tímto účelem byla doplněna v písmenu b) definice. Vedle dalších charakteristických znaků finančního leasingu (viz např. rozsudek NSS č. j. 5 Afs 25/2007 – 59) je přenesení odpovědnosti za předmět leasingu (včetně údržby a oprav) i nebezpečí vztahujících se k předmětu leasingu (poškození, pokles tržní hodnoty předmětu leasingu) z poskytovatele finančního leasingu na jeho uživatele jedním z jeho dalších určujících rysů. Rozlišení věcné podstaty transakce pomocí více kritérií je významné pro identifikaci finančního leasingu v situaci, kdy operativní pronájem obsahuje prvky jako například sjednání opce k jeho předmětu a kdy se délka pronájmu blíží době obvyklé u finančního leasingu apod. Při zachování stávajícího znění definice finančního leasingu, neobsahující jeho další určující znaky, je poplatník vystaven riziku překlasifikace smlouvy o operativním pronájmu na smlouvu o finančním leasingu a daňové neuznatelnosti úplat v základu daně z příjmů s ohledem na výši kupní ceny při prodeji předmětu v období na konci smlouvy, vycházející z uzavřené smlouvy o operativním pronájmu.

Z legislativně technických důvodů byl do ustanovení § 21d písm. d) přesunut jako určující definiční znak finančního leasingu jeho minimální doba včetně způsobu, od kdy se doba finančního leasingu počítá s tím, že z hlediska věcného obsahu tohoto textu dosud umístěného v ustanovení § 24 odst. 4 zde nedochází ke změně.

- 88.** V 21d se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Minimální dobou finančního leasingu je minimální doba odpisování hmotného majetku uvedená v § 30 odst. 1 nebo doba odpisování podle § 30a nebo 30b v okamžiku uzavření smlouvy. U hmotného majetku zařazeného v odpisové skupině 2 až 6 podle přílohy č. 1 se tato doba zkracuje o 6 měsíců.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako 3 až 5.

K bodu 88 (§ 21d odst. 2)

Navržená úprava ustanovení § 21d odst. 2 vymezuje, co se rozumí minimální dobou finančního leasingu, která je nově jedním z definičních znaků finančního leasingu. Věcně se tato úprava shoduje s minimální dobou trvání finančního leasingu jako podmínky pro uznatelnost úplaty u finančního leasingu jako výdaje v § 24 odst. 2 písm. a), § 24 odst. 15 písm. a) a § 24 odst. 16 písm. a). Vychází se ze znění § 24 odst. 2 písm. a) novelizovaného zákonem č. 458/2011Sb., které sjednocuje vazbu minimální doby trvání finančního leasingu na minimální dobu odpisování hmotného majetku i u nemovitě věci a současně umožňuje zkrácení doby finančního leasingu o 6 měsíců i na hmotný majetek zaevidovaný (vedle dosavadních odpisových skupin 2 a 3) v odpisových skupinách 4 až 6.

- 89.** Za § 21e se vkládají nové § 21f až 21h, které včetně nadpisů znějí:

„§ 21f

Použití ustanovení o vkladech u svěřenských fondů, fundací a ústavů

(1) Pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti hledí jako na vklad do obchodní korporace.

(2) Pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do fundace a na vklad do fundace nebo ústavu hledí jako na vklad do obchodní korporace.

§ 21g

Minimální mzda

Minimální mzdou se pro účely daní z příjmů rozumí minimální mzda podle právních předpisů upravujících výši minimální mzdy

- a) stanovená k počátku příslušného zdaňovacího období a
- b) neupravená s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti.

§ 21h

Vztah k účetním předpisům

U poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou příjmy jeho výnosy podle právních předpisů upravujících účetnictví a výdaji jeho náklady podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou poplatníků, kteří účtují v soustavě jednoduchého účetnictví.”

K bodu 89 (§ 21f až § 21h)

K § 21f:

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení ustanovení § 18 odst. 2 písm. e) a stanoví, že na vyčlenění majetku do svěřenského fondu i na zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti se pro účely zákona o daních z příjmů nahlíží obdobně jako na vklad do obchodní korporace a nelze je tak považovat za bezúplatné nabytí majetku. Z důvodu právní jistoty se toto ustanovení vztahuje i na fundace a ústavy, jejichž daňový režim doposud vycházel pouze z účetnictví.

U obchodních korporací se vklad do obchodní korporace považuje za úplatnou operaci, neboť akcionář či společník získávají za vložené prostředky podíl na společnosti. U svěřenských fondů a fundací obdobné protiplnění sice většinou chybí, ale vyčlenění majetku je nutným předpokladem pro jejich vznik a nelze tedy na ně nahlížet jako na dar. V tomto směru je možné tento výklad podpořit také analogií s účetními postupy, kdy jak vklady do obchodních korporací či do právnických osob obecně, tak vyčlenění majetku do svěřenského fondu, jsou účtovány rozvahově a nevzniká tedy „výnos“ tudíž ani příjem dle § 23 odst. 1., tj. vkladem nedochází k ovlivnění základu daně daného subjektu.

Navrhovaná úprava současně potvrzuje eliminaci nežádoucího stavu vyvolaného úpravami zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., v oblasti zdaňování svěřenského fondu, spočívající zejména v nemožnosti odpisovat majetek svěřenským fondem v důsledku aplikace § 27 písm. j) a dále v nemožnosti uplatnění částek ve výši účetních odpisů, resp. nákladů při spotřebě neodpisovaného majetku v základu daně z příjmů svěřenských fondů u majetku vyčleněného do svěřenského fondu. Stávající úprava citovaným opatřením Senátu totiž pokládala vyčlenění resp. zvýšení majetku za bezúplatný příjem a ustanovení § 18 odst. 2 písm. e) jej vyjímalo z předmětu daně. V důsledku nově navržené úpravy se tedy restrikce, plynoucí z aplikace ustanovení § 27 písm. j) a z ustanovení § 25 odst. 1 písm. i) a dále § 25 odst. 1 písm. zp) a § 25 odst. 1 písm. zq) zákona o daních z příjmů vyčlenění, resp. zvýšení hodnoty majetku svěřenských fondů nedotýkají, což je dále potvrzeno i tím, že uvedená restriktivní ustanovení z množiny bezúplatných příjmů dopadají obecně nově jen na nabytí majetku darováním, a tím zmíněný vklad dle § 21f není.

Obdobně se bude postupovat i na vyčleněný majetek do fundace a na vklad do fundace nebo ústavu. Tzn., že se na tento majetek bude nahlížet jako na vklad do obchodní korporace a nelze je tak považovat za bezúplatné nabytí majetku. Stejně jako u svěřenského fondu, tak i fundacím a ústavům bude umožněno u vyčlenění a vkladech majetku odpisování majetku a nebudou se aplikovat ustanovení § 25 odst. 1 písm. i), zp) a zq) ZDP.

K § 21g:

Navrhuje se v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob vymezit pro účely zákona o daních z příjmů pojem „minimální mzda“ v novém § 21g namísto legislativní zkratky jen "minimální mzda" přesunutě z § 35c odst. 4 do § 35bb odst. 4 vládním návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů (sněmovní tisk 82). Věcné vymezení minimální mzdy se oproti stávajícímu znění nemění. Příslušnými právními předpisy upravující výši minimální mzdy jsou zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, (§ 111) a nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí.

K § 21h:

Navrhuje se v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob vymezit a zajistit provazbu mezi právními předpisy upravujícími účetnictví a zákonem o daních z příjmů. Jedná se o přesunutí a zpřesnění části úpravy ustanovení § 23 odst. 1 zákona o daních z příjmů, a to za účelem zvýšení právní jistoty a zamezení výkladových nejasností.

Vazba mezi právními předpisy upravujícími účetnictví a zákonem o daních z příjmů má za cíl vyjmutí poplatníků, kteří jsou účetními jednotkami, z obecného režimu posuzování příjmů. Pro tyto poplatníky bude platit, že příjmem je to, co je v účetnictví označeno za výnos. Takový příjem poté prochází testem toho, zda se jedná o příjem, který je předmětem daně, který je neosvobozený a který se zahrnuje do základu daně (taktéž o příjem, na který se vztahuje daňová povinnost, tj. zda se jedná nebo nejedná o příjem daňového nerezidenta ze zdrojů v zahraničí). S tímto příjmem se tedy zachází obdobně jako s ostatními příjmy zmíněnými v § 23 odst. 1 větě první, tj. v zásadě platí, že v případě splnění výše uvedených testů se zahrnuje do základu daně.

Definice příjmu se uplatní pro celý zákon o daních z příjmů a i pro zákon o rezervách. Uplatní se tedy rovněž pro účely ustanovení § 3 i § 18. Právě z důvodů uplatnění tohoto ustanovení jak pro fyzické, tak pro právnické osoby je zvoleno zařazení této definice do společné části zákona, a to do nového § 21h.

Obdobným způsobem jako s výnosy se zachází s náklady, kdy náklady podle právních předpisů upravujících účetnictví jsou považovány za výdaje pro účely daní z příjmů. Tyto výdaje pak procházejí testem dle § 24 a 25, tj. mohou nebo nemusí být zahrnuty do základu daně.

Definice je třeba chápat tak, že se za tyto příjmy považují pouze výnosy, tj. nelze dovodit, že by vedle těchto příjmů-výnosů vstupovaly do základu daně ještě např. příjmy v hotovostní (cashové) podobě. Pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob, pro které je typické, že nevedou účetnictví za veškerou svou činnost (např. vedle činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, mohou rovněž vykonávat standardní zaměstnání nebo mít „ostatní příjmy“ dle § 10) platí, že definice příjmu se uplatní pouze ve vztahu k činností, za které se účetnictví vede.

V návaznosti na ustanovení § 38a zákona o účetnictví, které umožňuje některým účetním jednotkám vést jednoduché účetnictví, tudíž jejich příjmy a výdaje nemohou být výnosy a náklady, se navrhuje doplnit dané ustanovení o výjimku ze stanoveného pravidla pro účetní jednotky, kteří účtují v soustavě jednoduchého účetnictví.

Dosavadnímu přístupu odpovídá rovněž z legislativního pohledu nadbytečná dualita spočívající v uvádění spojení „příjem (výnos)“ nebo „výdaj (náklad)“. Tato dualita však

s ohledem na rozsáhlou potřebných změn bude odstraněna v budoucnu.

Toto ustanovení je doplněno ustanovením § 23 odst. 6 věta druhá (včetně písmen a) až c)), podle které se za příjem dále považuje hodnota (cena) technického zhodnocení provedeného nájemcem (resp. její zůstatek).

90. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 3 se slova „než České republiky nebo daňovému rezidentovi, Norska, Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky“.

K bodu 90 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

91. V § 22 odst. 1 písm. g) bodě 6 se slova „statutárních orgánů a dalších“ zrušují.

K bodu 91 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 6)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění za účelem jednotné terminologie užívané zákonem o daních z příjmů (viz § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o daních z příjmů) a potvrzení obecné právní úpravy orgánů právnických osob v novém občanském zákoníku (§ 151 a násl. NOZ), který vychází z pojetí, že i jedno osobový orgán právnické osoby má člena (př. jednatel je členem statutárního orgánu s. r. o., obdobně statutární ředitel a. s.). Od 1. ledna 2014 tak odpadá nutnost rozlišovat mezi osobou, která je orgánem právnické osoby a osobou, která je členem orgánu právnické osoby. Nový občanský zákoník toto pojetí výslovně potvrzuje v § 152 odst. 1, kde stanovuje, že orgány právnické osoby tvoří orgány o jednom členu (individuální) nebo o více členech (kolektivní) a dále též v navazujících ustanoveních, ve kterých hovoří pouze o členech voleného orgánu (leg. zkratka v § 152 odst. 1 pro fyzickou osobu, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána).

Z tohoto důvodu se navrhuje pro nadbytečnost vypustit v § 22 odst. 1 zákona o daních z příjmů rozlišování mezi statutárním orgánem, členem statutárního orgánů a členem dalších orgánů právnických osob, neboť fyzická osoba v chápání orgánů právnických osob občanským zákoníkem je vždy členem orgánu právnické osoby, nikoliv sama orgánem právnické osoby. Odměna nerezidenta, který je členem ať již individuálního nebo kolektivního orgánu právnické osoby, je v důsledku občanského zákoníku vždy zahrnuta v § 22 odst. 1 písmenu g) bod 6 zákona o daních z příjmů a podléhá srážkové dani dle § 36 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o daních z příjmů.

92. V § 23 odst. 1 se slova „ , s tím, že u poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou těmito příjmy jeho výnosy a těmito výdaji jeho náklady“ zrušují.

K bodu 92 (§ 23 odst. 1)

Jde o legislativně technickou úpravu související s přesunutím úpravy vyjmutí poplatníků, kteří jsou účetními jednotkami (§ 2 zákona o účetnictví) z obecného režimu posuzování příjmů v § 23 odst. 1 do nově navrženého ustanovení § 21h v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob.

93. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 11 se slova „ , a to podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku vyplácených v nepeněžní formě poplatníkovi, který je členem obchodní korporace, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví,“ nahrazují slovy „majetku podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, kterým je vypořádáván vypořádací podíl nebo likvidační zůstatek v nepeněžní formě, a výší jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace v souladu se zvláštním právním předpisem, a to u poplatníka, který je členem obchodní korporace“.

K bodu 93 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 11)

Jedná se o opravu zřejmé chyby v textu zákona.

94. V § 23 odst. 3 písm. a) bod 12 se číslo „36“ nahrazuje číslem „30“.

K bodu 94 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

V návaznosti na novou úpravu NOZ, která zavádí obecné pravidlo, že promlčecí lhůta je tři roky (§ 629), je navrhována úprava ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., která zkracuje období, po jehož uplynutí lze tvořit opravné položky k nepromlčeným pohledávkám ve výši 100%, na 30 měsíců. Tato úprava zajistí možnost dále vytvářet opravné položky v nezměněné výši i na pohledávky spadající pod novou úpravu NOZ. V návaznosti na tuto úpravu a k vyloučení časového posunu v dopadu na inkaso daně z příjmů se navrhuje obdobně zkrátit také období, po jehož uplynutí musí dlužník zvýšit základ daně o neuhrazené dluhy, které byly zachyceny v účetnictví a zahrnuty do nákladů v předchozích zdaňovacích obdobích. Jedná se o symetrickou a rozpočtově vyváženou úpravu.

95. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 15 se za slovo „metody,“ vkládají slova: „která ovlivňuje výsledek hospodaření a“.

K bodu 95 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 15)

Jde o upřesnění týkající se daňového ošetření dopadů ze změny účetních metod tak, aby bylo zřejmé, že předmětné částky zvyšující, resp. snižující vlastní kapitál vzniklé v důsledku změny účetní metody se vztahují z celé množiny změn účetních metod jen k těm změnám, které ovlivňují základ daně z příjmů.

Změna účetní metody, která podle předpisů upravujících účetnictví od roku 2013 může být účtována kapitálově, nemusí ve všech případech znamenat, že její realizací vznikne dopad na výši základu daně z příjmů poplatníka. Příkladem změny účetní metody, která nevede k uvedenému daňovému dopadu, je např. začátek účtování o odložené dani, změna metody tvorby účetních opravných položek apod.

96. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 18 se za slovo „částku“ vkládají slova „nebo její část“ a za slovo „vzdělávání“ se vkládají slova „nebo jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje“.

K bodu 96 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 18)

S účinností od 1. ledna 2014 byly zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů, přijaty i změny zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, v části týkající se problematiky uplatňování odpočtu od základu daně z příjmů na podporu výzkumu a vývoje. Jedna ze změn spočívala v nové možnosti zahrnovat do odpočtu i úplatu u finančního leasingu hmotného movitého majetku související s realizací projektu výzkumu a vývoje. Navrhuje se, aby v situaci, kdy poplatník zahrne do odpočtu i úplatu z finančního leasingu a poté nesplní podmínky pro daňovou uznatelnost tohoto výdaje, mohl zvýšit základ daně z příjmů o nesprávně uplatněnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje ve stejném zdaňovacím období, ve kterém bude zvyšovat základ daně o částku úplaty, t.j. ve zdaňovacím období, kdy došlo k porušení podmínek, nikoliv na dodatečném daňovém přiznání.

Zmíněným zákonným opatřením Senátu byl také doplněn nový odpočet na podporu odborného vzdělávání obsahující odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání. Tento odpočet může být uplatněn ve výši 110% nebo 50% vstupní ceny podpořeného majetku, a to ve vazbě na intenzitu jeho využití ve třech zdaňovacích obdobích. Navrhovaná změna umožní v případě, kdy poplatník v období pořízení, resp. přenechání podpořeného majetku do užívání určí vyšší procento využívání doby provozu dotčeného majetku pro účely odborného vzdělávání (více než 50%) a poté v dalších zdaňovacích obdobích toto procento nedodrží, zdanit pouze část tohoto odpočtu odpovídající rozdílu mezi 110% a 50% vstupní ceny podpořeného majetku.

97. V § 23 odst. 3 se na konci písmene a) doplňuje bod 19, který zní:

„19.částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných

obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, o kterou byl snížen základ daně poplatníka podle § 23 odst. 7; toto ustanovení se nepoužije pro tu část rozdílu, která byla mezi těmito spojenými osobami vypořádána,“.

K bodu 97 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 19)

Od roku 2014 byla v textu ustanovení § 23 odst. 7 v první větě provedena změna spočívající v tom, že text „upraví správce daně“ byl nahrazen textem „upraví se“. Cílem této změny bylo jednoznačně stanovit, že základ daně může upravovat jak správce daně, tak samotný poplatník, který má pochybnost o správně nastavených převodních cenách. Tato možnost upravit základ daně i samotným poplatníkem byla do konce roku 2013 dovozována výkladem.

Pro případy, kdy by z důvodu nesprávně nastavených převodních cen byl základ daně poplatníka dle § 23 odst. 7 snížen, ale tento poplatník by realizoval vysoké zisky z důvodu vysokých výnosů nebo nízkých nákladů, je nutné zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji, aby tyto zisky nezůstaly nezdaněné.

Navrhuje se proto do ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) doplnit nový bod 19, na základě kterého bude poplatník (nebo správce daně např. při daňové kontrole) povinen zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou „obvyklou“ na trhu v těch případech, kdy bude výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji u tohoto poplatníka snížen podle ustanovení § 23 odst. 7 (což by mohlo nastat i v případech, kdy u příslušné spojené osoby by základ daně zvýšen nebyl).

Tento postup se nepoužije v situacích, kdy následně došlo ke smluvní úpravě převodních cen mezi dotčenými spojenými osobami, která zohlední předmětný rozdíl. V tom případě poplatník snižovat základ daně podle § 23 odst. 7 nebude, a tudíž nebude ani následně zvyšovat výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle § 23 odst. 3 písm. a) bod 19 ZDP. Postup při následné smluvní úpravě převodních cen se promítne ve výsledku hospodaření prostřednictvím zaúčtování souvisejících operací nebo v důsledku dosaženého rozdílu mezi příjmy a výdaji u dotčených smluvních stran. Pro jednoznačnost se navrhuje uvést tento postup do textu zákona.

Na základě připomínky správce daně se navrhuje text „není-li rozdíl uspokojivě doložitelný,“ nahradit textem „není-li rozdíl uspokojivě doložen,“. Důvodem je obava, že platné znění by mohlo vést k situaci, kdy správce daně bude muset prokazovat doložitelnost tohoto rozdílu (zda je rozdíl vůbec možno doložit), což není cílem tohoto ustanovení.

Současně z důvodu nejasné hranice mezi bezúplatným příjmem a cenou ve výši nula se navrhuje vypustit text, který měl za cíl jednoznačně do zákona zapsat, že ustanovení dopadá i na situace, kdy je sjednána cena ve výši nula.

Na základě požadavku zachovat daňový režim u nízkouročených půjček platný do konce roku 2013, je ponechána výjimka pro nízkouročené zápůjčky i bezúročné zápůjčky v případě, kdy je věřitelem daňový nerezident a z daňových rezidentů člen obchodní korporace (společník obchodní společnosti a člen družstva, právnická nebo fyzická osoba).

98. V § 23 odst. 3 písm. b) bodě 6 se za slovo „metody,“ vkládají slova: „která ovlivňuje výsledek hospodaření a“.

K bodu 98 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 6)

Jde o upřesnění týkající se daňového ošetření dopadů ze změny účetních metod tak, aby bylo zřejmé, že předmětné částky zvyšující, resp. snižující vlastní kapitál vzniklé v důsledku změny účetní metody se vztahují z celé množiny změn účetních metod jen k těm změnám, které ovlivňují základ daně z příjmů.

Změna účetní metody, která podle předpisů upravujících účetnictví od roku 2013 může být účtována kapitálově, nemusí ve všech případech znamenat, že její realizací vznikne dopad na výši základu daně z příjmů poplatníka. Příkladem změny účetní metody, která nevede k uvedenému daňovému dopadu, je např. začátek účtování o odložené dani, změna metody tvorby účetních opravných položek apod.

99. V § 23 odst. 3 písm. c) bodě 8 se slova „tohoto ustanovení“ zrušují a slova „a nebylo o něm“ se nahrazují slovy „ , které jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozené, a o bezúplatném příjmu nebylo“.

K bodu 99 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 8)

Obecně v návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů je poplatník povinen zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o hodnotu bezúplatného příjmu, pokud o tomto příjmu není účtováno ve výnosech nebo pokud se nejedná o příjem nezahrnovaný do předmětu daně anebo o příjem osvobozený. Pokud tento bezúplatný příjem poplatník následně využije k dosažení, zajištění a udržení příjmů, může o jeho hodnotu výsledek hospodaření resp. rozdíl mezi příjmy a výdaji zase snížit. Nově je do ustanovení doplněno, že tento postup se nepoužije, pokud dosahovaný příjem není zahrnut v předmětu daně nebo je od daně osvobozený.

100. V § 23 odst. 4 se na konci textu písmene a) doplňují slova „ ; u fondu penzijní společnosti se do základu daně nezahrnují také úrokové příjmy z úvěrového finančního nástroje“.

K bodu 100 (§ 23 odst. 4 písm. a))

Navrhovaná úprava vrací původní stav platný před 1. lednem 2014, kdy penzijní fondy měly úrokové příjmy vyjmuty ze základu daně z příjmů. V důsledku schválení pozměňovacího návrhu senátní legislativy při projednávání zákonného opatření č. 344/2014 Sb. došlo ke zrušení této úpravy, což nebylo záměrem předkládaného návrhu. V původním návrhu novely byla navrhována změna daňové sazby pro penzijní fondy na 0%, a proto bylo současně navrženo také zrušení části ustanovení týkající se vyjmutí úrokových příjmů ze základu daně, které již nemělo opodstatnění. Pozměňovací návrh však zrušil změnu daňové sazby pro penzijní fondy, zatímco změna úpravy základu daně zůstala zachována. Tím došlo k nežádoucímu zvýšení daňové zátěže penzijních fondů, která nebyla záměrem úpravy.

101. V § 23 odst. 4 písm. e) se za slovo „pokud“ vkládá slovo „přímo“ a slova „předchozích zdaňovacích obdobích“ se zrušují.

K bodu 101 (§ 23 odst. 4 písm. e))

Navrhuje se rozšíření ustanovení i na výdaje neuznané jako výdaje daňové v daném zdaňovacím období.

Ustanovení navazuje na doplněný § 24 odst. 2 písm. zc) (viz podrobněji důvodová zpráva k tomuto ustanovení).

Ustanovení je aplikovatelné i v případech pojistného plnění. Dojde-li například k vyřazení automobilu z obchodního majetku podnikatele z titulu totální havárie, kdy zůstatková cena automobilu činí 100 000 Kč. Náhradu od pojišťovny poplatník obdrží ve výši 80 000 Kč, částku od pojišťovny do základu daně zahrnovat nebude. Důvodem je skutečnost, že zůstatková cena je výdajem nedaňovým.

102. V § 23 odst. 7 se první až třetí věta nahrazuje větami „Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl. Nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, použije se cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku. Ustanovení věty první a druhé se nepoužije v případě uzavření smlouvy o výprose nebo o výpůjčce a v případě, kdy sjednaná výše úroků z úvěrového finančního nástroje mezi spojenými osobami je nižší, než by byla cena sjednaná mezi nespojenými osobami, a věřitelem je daňový rezident nebo člen obchodní korporace, který je daňovým rezidentem České republiky nebo poplatník daně z příjmů fyzických osob.“.

K bodu 102 (§ 23 odst. 7 věty první až třetí)

V ustanovení § 23 odst. 7 je obsaženo hlavní pravidlo pojednávající o převodních cenách, jehož cílem je zamezit přelévání zisků mezi spřízněnými osobami (s tím, že za spojené osoby jsou považovány i ty osoby, které vytvořily právní vztah převážně za účelem krácení daňové povinnosti).

V případě nadnárodních transakcí se zjištěný rozdíl mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou obvyklou na trhu považuje za příjem ze zdrojů na území České republiky, a to konkrétně za podíl na zisku, který podléhá srážkové dani, a to proto, že u těchto nadnárodních transakcí obecně existuje možnost následných úprav zisků podle smluv o zamezení dvojímu zdanění resp. podle tzv. Arbitrážní konvence (i přesto, že Česká republika k těmto postupům uplatnila výhradu, protože nepreferuje v případech krácení daně vylučovat mezinárodní dvojí ekonomické zdanění, jehož dopad je považován za určitou formu sankce za snahu poplatníka dosáhnout daňového úniku, např. přesunem zisků

za účelem snížit daňový základ v jednom státě vzhledem k jeho vyššímu daňovému zatížení než ve státě druhém, nebo např. vzhledem k daňovému osvobození, které poplatník druhého státu požívá).

Do konce roku 2013 ustanovení § 23 odst. 7 obsahovalo text, který dával výslovnou možnost upravit základ daně v případě chybných převodních cen mezi spojenými osobami pouze správci daně. Od roku 2014 byla v textu ustanovení § 23 odst. 7 v první větě provedena změna spočívající v tom, že text „upraví správce daně“ byl nahrazen textem „upraví se“. Cílem této změny bylo umožnit upravovat základ daně (rozumí se zvýšit základ daně), jak správci daně, tak samotnému poplatníkovi, který má pochybnost o správně nastavených převodních cenách a nechce riskovat postih v rámci případné daňové kontroly. Tato možnost zvýšit základ daně i samotným poplatníkem byla do konce roku 2013 dovozována výkladem.

Zároveň se navrhuje do ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) doplnit nový bod 19., na základě kterého bude poplatník (nebo správce daně např. při daňové kontrole) povinen zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou „obvyklou“ na trhu v těch případech, kdy bude výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji u tohoto poplatníka snížen podle ustanovení § 23 odst. 7 (což by mohlo nastat i v případech, kdy u příslušné spojené osoby by základ daně zvýšen nebyl). Tento postup nedopadá na situace, kdy dojde ke smluvní úpravě převodních cen mezi dotčenými spojenými osobami, která zohlední výše uvedený rozdíl.

Současně z důvodu nejasné hranice mezi bezúplatným příjmem a cenou ve výši nula se navrhuje vypustit text, který měl za cíl jednoznačně do zákona zapsat, že ustanovení dopadá i na situace, kdy je sjednána cena ve výši nula.

Na základě požadavku zachovat daňový režim u nízkouročených půjček platný do konce roku 2013 je ponechána výjimka pro nízkouročené půjčky i bezúročné půjčky v případě, kdy je věřitelem daňový nerezident a z daňových rezidentů člen obchodní korporace (společník obchodní společnosti a člen družstva, právnická nebo fyzická osoba).

103. V § 23 odst. 8 písm. b) bodě 1 se slova „podnikatelské činnosti“ nahrazují slovy „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“.

K bodu 103 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění v návaznosti na označení příjmů podle § 7 zákona jako příjmy ze samostatné činnosti.

104. V § 23 se doplňuje odstavec 18, který zní:

„(18) U poplatníků uvedených v § 17a se při přechodu z vedení účetnictví na jednoduché účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. U těchto poplatníků se při přechodu z jednoduchého účetnictví na vedení účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.“.

K bodu 104 (§ 23 odst. 18)

Z diskusí a právního posouzení ustanovení § 38a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že nelze vybraným neziskovým právníkům osobám vzniklým po 1. lednu 2014 zakázat vedení zrušeného jednoduchého účetnictví. Proto do doby případné změny zákona o účetnictví a nahrazení zrušené soustavy jednoduchého účetnictví pravidly pro malé neziskové právnické osoby se doplňuje úprava pro možnost přechodu ze soustavy jednoduchého účetnictví do účetnictví a naopak, která zajistí srovnatelné zdanění bez ohledu na způsob vedení účetnictví obdobně, jako platí pro fyzické osoby při přechodu z vedení účetnictví na vedení daňové evidence a vyloučí tak legální vyhnutí se dani při přechodu z jednoduchého účetnictví na účetnictví např. v případech, kdy podle platné právní úpravy nejsou dodaňovány pohledávky, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem, dále zásoby apod. Při opačném přechodu se jedná zejména o zvýšení základu daně o dluhy, zůstatky dohadných účtů pasivních apod.

105. V nadpise § 23a se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporaci“.

K bodu 105 (nadpis § 23a)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

106. V § 23a odstavec 1 zní:

„(1) Převodem obchodního závodu na obchodní korporaci se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém obchodní korporace převádí bez toho, aby zanikla (dále jen "převádějící obchodní korporace"), obchodní závod, na jinou obchodní korporaci (dále jen "přijímající obchodní korporace") tak, že za převedený obchodní závod získá převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci nebo se zvýší její vklad do základního kapitálu přijímající obchodní korporace.“.

K bodu 106 (§ 23a odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

107. V § 23a odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporaci“ a slova „zvláštního právního předpisu.^{1a)}“ se nahrazují slovy „právního předpisu upravujícího oceňování majetku.“.

K bodu 107 (§ 23a odst. 2)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

108. V § 23a odst. 3 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporace“.

K bodu 108 (§ 23a odst. 3)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

109. V § 23a odst. 4 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „zákona. Je“ se nahrazují slovy „zákona; je“, slova „uvedeným v § 17 odst. 4“ se nahrazují slovy „ , který je daňovým nerezidentem“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.

K bodu 109 (§ 23a odst. 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

110. V § 23a odst. 5 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“.

K bodu 110 (§ 23a odst. 5 úvodní část)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

111. V § 23a odst. 5 písmena a) až c) znějí:

„a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem, vytvořené převádějí obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro převádějí obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek ; přitom je-li převádějí obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do

výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek,

- b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, která souvisí s převedeným obchodním závodem a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějí obchodní korporací; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta převádějí obchodní korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému obchodnímu závodu, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějí obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví bezprostředně před převodem snížené o převedené dluhy při převodu obchodního závodu a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějí obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví snížené o veškeré dluhy převádějí obchodní korporace bezprostředně před provedením převodu; přitom je-li převádějí obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla převádějí obchodní korporací v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně převádějí obchodní korporace nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, do které by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby převádějí obchodní korporace byla ve zdaňovacím období nebo obdobích, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,
- c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k převedenému obchodnímu závodu, na něž vznikl nárok převádějí

obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5, a které dosud nebyly uplatněny převádějí obchodní korporací, za podmínek, které by platily pro převádějí obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil; přitom je-li převádějí obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše stanovené a za podmínek stanovených tímto zákonem.“.

K bodu 111 (§ 23a odst. 5 písm. a) až c))

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn m.j. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm. b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Jedná se o legislativně technickou změnu v odkazu na správná ustanovení v § 34 zákona o daních z příjmů.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

112. V § 23a odst. 6 písm. a) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedenými v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „ , kteří jsou daňovými rezidenty“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „ , společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

K bodu 112 (§ 23a odst. 6 písm. a))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

113. V § 23a odst. 6 písm. b) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „uvedeným v 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „ , který je daňovým rezidentem“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „ , společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

K bodu 113 (§ 23a odst. 6 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23a odst. 6 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

114. V § 23a odst. 6 písm. c) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedeným v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „ , který je daňovým rezidentem“, slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „ , společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.

K bodu 114 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Navrhuje se rozšíření aplikace ustanovení § 23a i na družstva. Dle zákona o obchodních korporacích neobsahuje pojem obchodní společnost evropskou družstevní společnost ani družstvo. Tito poplatníci spadají pod samostatnou kategorii družstev. Z legislativně technického hlediska se tedy jeví jako vhodnější použití pojmu obchodní korporace, který je v souladu s § 1 zákona o obchodních korporacích souhrnnou kategorií zahrnující jak obchodní společnosti, tak družstva (tj. družstvo a evropskou družstevní společnost).

S ohledem na skutečnost, že podle § 552 zákona o obchodních korporacích je přípustná možnost založení družstva za účelem podnikání, je třeba ve vztahu k nakládání s obchodním závodem zohlednit možnost účasti družstva na převodu obchodního závodu, a sice jak v pozici převodce („převádějí obchodní korporace“), tak v pozici příjemce („přijímající obchodní korporace“) ve smyslu ustanovení § 23a odst. 1 zákona o daních z příjmů. Současné znění ustanovení § 23a odst. 6 písm. c) zákona o daních z příjmů omezuje využití režimu převodu obchodního závodu pouze na entity disponující formou obchodní společnosti, která je akciovou společností, společností s ručením omezeným nebo evropskou družstevní společností. Tato úprava tak znevýhodňuje poplatníky podnikající v právní formě družstva oproti obchodním společnostem. Proto se navrhuje rozšíření aplikovatelnosti úpravy § 23a zákona o daních z příjmů i na družstva.

Důvodem je tedy odstranění dosavadního rozdílného daňového zacházení s těmito subjekty v procesu restrukturalizací od jiných subjektů, od nichž se liší pouze právní formou ale nikoliv hospodářským způsobem podnikání či okruhem společníků (ekonomicko-sociální podstatou) a

rovněž ne daňovým režimem ve vztahu k ostatním krokům činěným v rámci jejich podnikání, a to zejména s ohledem na skutečnost, že se v současné době stále více podnikových přeměn účastní také družstva podnikající v různých oborech, zejména zemědělská, spotřební, výrobní nebo spořitelní družstva, explicitně se doplňuje do ustanovení řešících daňový režim fúzí a rozdělení obchodních korporací z důvodů aplikace daňově neutrálního přístupu pro poplatníky mající právní formu družstva.

Úpravou tak jde o zajištění rovných podmínek podnikání a obě klíčové směrnice uplatňované v EU pro právnické osoby, t.j. směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES a směrnice Rady 2006/98/ES (tzv. dividendová směrnice) a směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (tzv. fúzovací směrnice) budou, po navrhované úpravě, aplikovány na stejný okruh poplatníků.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

115. V § 23b odstavec 1 zní:

„(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna obchodní korporace (dále jen "nabývací obchodní korporace") získá podíl v jiné obchodní korporaci (dále jen "nabytá obchodní korporace") v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté obchodní korporace, a to tak, že poskytne společníkům nabyté obchodní korporace za podíl v nabyté obchodní korporaci podíl v nabývací obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50 % všech hlasovacích práv. Nabytí podílu v nabyté obchodní korporaci provedené nabývací obchodní korporací prostřednictvím obchodníka s cennými papíry nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.“

K bodu 115 (§ 23b odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

116. V § 23b odst. 2 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporaci“.

K bodu 116 (§ 23b odst. 2)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

117. V § 23b odstavce 3 až 5 znějí:

„(3) Nabývací cenou podílu v nabývací obchodní korporaci je u společníka nabyté obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v nabyté obchodní korporaci pro účely tohoto zákona v době výměny; stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nabývací obchodní korporaci, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka uvedeného v § 2.

(4) Příjmy (výnosy) vzniklé u společníka nabyté obchodní korporace z důvodu přecenění podílu v nabyté obchodní korporaci při převodu podílu se nezahrnují při výměně podílů do základu daně; toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání.

(5) Nabývací cena podílu v nabyté obchodní korporaci se u nabývací obchodní korporace stanoví jako jejich reálná hodnota podle právních předpisů upravujících účetnictví.“

K bodu 117 (§ 23b odst. 3 až 5)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

118. V § 23b odst. 6 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedenými v § 17 odst. 3, kteří“ se nahrazují slovy „ , kteří jsou daňovými rezidenty a“, slova „nebo společnosti s ručením omezeným anebo evropské družstevní společnosti“ se nahrazují slovy „ , společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva nebo evropské družstevní společnosti“, slovo „společnostmi“ se nahrazuje slovem „korporacemi“ a slova „obchodní společnosti“ se nahrazují slovy „obchodní korporace“.

K bodu 118 (§ 23b odst. 6 úvodní část ustanovení)

Dochází k rozšíření aplikace ustanovení § 23b i na družstva. Dle zákona o obchodních korporacích neobsahuje pojem obchodní společnost evropskou družstevní společnost ani družstvo. Tito poplatníci spadají pod samostatnou kategorii družstev. Z legislativně technického hlediska se tedy jeví jako vhodnější použití pojmu obchodní korporace, který je v souladu s § 1 zákona o obchodních korporacích souhrnnou kategorií zahrnující jak obchodní společnosti, tak družstva (tj. družstvo a evropskou družstevní společnost).

S ohledem na skutečnost, že převod obchodního podílu družstva, tedy i jeho výměna, je za podmínek podle § 599 až 601 zákona o obchodních korporacích přípustná, jeví se jako nutné zohlednit tuto skutečnost v úpravě režimu výměny podílů podle § 23b zákona o daních z příjmů.

Současné znění ustanovení § 23b odst. 6 zákona o daních z příjmů omezuje využití režimu výměny podílů pouze na entity disponující formou obchodní společnosti, která je akciovou

společností, společností s ručením omezeným nebo evropskou družstevní společností. Tato úprava tak znevýhodňuje poplatníky podnikající v právní formě družstva oproti obchodním společnostem. Proto se navrhuje rozšíření aplikovatelnosti úpravy § 23b zákona o daních z příjmu i na družstva.

Důvodem je tedy odstranění dosavadního rozdílného daňového zacházení s těmito subjekty v procesu restrukturalizací od jiných subjektů, od nichž se liší pouze právní formou ale nikoliv hospodářským způsobem podnikání či okruhem společníků (ekonomicko-sociální podstatou) a rovněž ne daňovým režimem ve vztahu k ostatním krokům činěným v rámci jejich podnikání, a to zejména s ohledem na skutečnost, že se v současné době stále více podnikových přeměn účastní také družstva podnikající v různých oborech, zejména zemědělská, spotřební, výrobní nebo spořitelní družstva, explicitně se doplňuje do ustanovení řešících daňový režim fúzí a rozdělení obchodních korporací z důvodů aplikace daňově neutrálního přístupu pro poplatníky mající právní formu družstva.

Úpravou tak jde o zajištění rovných podmínek podnikání a obě klíčové směrnice uplatňované v EU pro právnické osoby, tj. směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES a směrnice Rady 2006/98/ES (tzv. dividendová směrnice) a směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (tzv. fúzovací směrnice) budou, po navrhované úpravě, aplikovány na stejný okruh poplatníků.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

119. V § 23b odst. 6 písm. b) se slova „uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3“ nahrazují slovy „ , který je daňovým rezidentem“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 119 (§ 23b odst. 6 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23b odst. 6.

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

120. V nadpise § 23c se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 120 (§ 23c)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

121. V § 23c odstavec 1 zní:

„(1) Fúzí obchodních korporací se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

- a) veškerý majetek a dluhy jedné nebo více obchodních korporací, která zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen „zanikající obchodní korporace“), přechází na jinou existující obchodní korporaci (dále jen „nástupnická existující obchodní korporace“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnické existující obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,
- b) veškerý majetek a dluhy dvou nebo více zanikajících obchodních korporací přechází na nově vzniklou obchodní korporaci (dále jen „nástupnická založená obchodní korporace“), kterou tyto zanikající obchodní korporace založily, přičemž společníci zanikajících obchodních korporací nabudou podíl v nástupnické založené obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,
- c) veškerý majetek a dluhy zanikající obchodní korporace přechází na jinou obchodní korporaci, která je jediným společníkem zanikající obchodní korporace (dále jen „nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem“).“.

K bodu 121 (§ 23c odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

122. V § 23c odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporace“.

K bodu 122 (§ 23c odst. 2 úvodní část ustanovení)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

123. V § 23c odst. 2 písm. a) se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnostech“ se nahrazuje slovem „korporacích“.

K bodu 123 (§ 23c odst. 2 písm. a))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

124. V § 23c odst. 2 písmeno b) zní:

„b) vyčleněná část jmění obchodní korporace, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní korporace“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních korporací při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní korporace zpravidla nabudou podíl v nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.“.

K bodu 124 (§ 23c odst. 2 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

125. V § 23c odst. 3 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“ a slova „zvláštního právního předpisu¹³¹⁾“ se nahrazují slovy „právního předpisu upravujícího přeměny obchodních společností a družstev“.

K bodu 125 (§ 23c odst. 3)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

126. V § 23c odst. 4 se slovo „společnosti“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 126 (§ 23c odst. 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

127. V § 23c odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „obchodní společnosti“ nahrazují slovy „obchodní korporace“, slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „daně. Toto“ se nahrazují slovy „daně; toto“, slova „dorovnání. Ustanovení“ se nahrazují slovy „dorovnání; ustanovení“, slovo „společnost“ se nahrazuje slovem „korporace“, slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „ , společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“ a slovo „společnostmi“ se nahrazuje slovem „korporacemi“.

K bodu 127 (§ 23c odst. 5 úvodní část ustanovení)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

128. V § 23c odst. 5 písm. b) se slova „uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3“ nahrazují slovy „ , který je daňovým rezidentem“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 128 (§ 23c odst. 5 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

129. V § 23c odstavec 6 zní:

„(6)Nabývací cenou podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení získaného při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace je u společníka zanikající nebo rozdělované obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci pro účely tohoto zákona ke dni předcházejícímu rozvahový den před rozhodným dnem fúze nebo rozdělení. Nabývací cena podílu u společníka zanikající obchodní korporace při rozdělení nebo rozdělované obchodní korporace se rozdělí na nabývací cenu podílu na rozdělované obchodní korporaci a na nabývací cenu podílu na nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo na nabývací ceny podílů na nástupnických obchodních korporacích při rozdělení na základě ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílu v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka uvedeného v § 2.“.

K bodu 129 (§ 23c odst. 6)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

130. V § 23c odst. 7 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazují slovem „korporací“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporace“ a slova „uvedeným v § 17 odst. 4“ se nahrazují slovy „ , který je daňovým nerezidentem“.

K bodu 130 (§ 23c odst. 7)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

131. V § 23c odst. 8 úvodní části ustanovení se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“.

K bodu 131 (§ 23c odst. 8 úvodní část ustanovení)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

132. V § 23c odst. 8 písmena a) až c) znějí:

„a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným majetkem a dluhy vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek ,

b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu, která dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od

základu daně zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze část její daňové ztráty v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; ustanovení § 38na tím není dotčeno; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta zanikající nebo rozdělované korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně zanikající, rozdělované nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše jak by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace byla ve zdaňovacím období, nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,

c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5 a které dosud nebyly uplatněny zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnily; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci a které nebyly dosud zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací uplatněny, a to pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako

položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše stanovené a za podmínek stanovených tímto zákonem.“.

K bodu 132 (§ 23c odst. 8 písm. a) až c))

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn m.j. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm. b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty a daňové nerezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“ a „poplatník, který je daňovým nerezidentem“.

133. V § 23c odst. 9 písm. a) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slova „uvedenými v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „ , kteří jsou daňovými rezidenty“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „ , společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

K bodu 133 (§ 23c odst. 9 písm. a))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

134. V § 23c odst. 9 písm. b) se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“, slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“, slova „uvedeným v § 17 odst. 3“ se nahrazují slovy „ , který je daňovým rezidentem“ a slova „nebo společnosti s ručením omezeným“ se nahrazují slovy „ , společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva“.

K bodu 134 (§ 23c odst. 9 písm. b))

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změně v § 23c odst. 9 písm. c).

Dále dochází k nahrazení odkazu na ustanovení definující pro účely zdanění právnických osob daňové rezidenty přímým označením „poplatník, který je daňovým rezidentem“.

135. V § 23c odst. 9 písmeno c) zní:

„c) zanikající obchodní korporace nebo rozdělovaná obchodní korporace je daňovým rezidentem České republiky a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti nebo je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a pokud majetek a dluhy, jež přešly ze zanikající obchodní korporace nebo rozdělované obchodní korporace na nástupnickou založenou obchodní korporaci, nástupnickou obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení v důsledku fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace, jsou součástí stále provozovny nástupnické existující obchodní korporace, nástupnické založené obchodní korporace, nástupnické obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporace při rozdělení umístěné na území České republiky.“.

K bodu 135 (§ 23c odst. 9 písm. c))

Navrhuje se rozšíření aplikace ustanovení § 23c i na družstva. Dle zákona o obchodních korporacích neobsahuje pojem obchodní společnost evropskou družstevní společnost ani družstvo. Tito poplatníci spadají pod samostatnou kategorii družstev. Z legislativně technického hlediska se tedy jeví jako vhodnější použití pojmu obchodní korporace, který je v souladu s § 1 zákona o obchodních korporacích souhrnnou kategorií zahrnující jak obchodní společnosti, tak družstva (tj. družstvo a evropskou družstevní společnost).

Současné znění ustanovení § 23c odst. 9 zákona o daních z příjmů omezuje využití režimu fúze a rozdělení pouze na entity disponující formou obchodní společnosti, která je akciovou společností, společností s ručením omezeným nebo evropskou družstevní společností. Tato úprava tak znevýhodňuje poplatníky podnikající v právní formě družstva oproti obchodním společnostem. Proto se navrhuje rozšíření

aplikovatelnosti úpravy § 23a zákona o daních z příjmů i na družstva.

Důvodem je tedy odstranění dosavadního rozdílného daňového zacházení s těmito subjekty v procesu restrukturalizací od jiných subjektů, od nichž se liší pouze právní formou ale nikoliv hospodářským způsobem podnikání či okruhem společníků (ekonomicko-sociální podstatou) a rovněž ne daňovým režimem ve vztahu k ostatním krokům činěným v rámci jejich podnikání, a to zejména s ohledem na skutečnost, že se v současné době stále více podnikových přeměn účastní také družstva podnikající v různých oborech, zejména zemědělská, spotřební, výrobní nebo spořitelní družstva, explicitně se doplňuje do ustanovení řešících daňový režim fúzí a rozdělení obchodních korporací z důvodů aplikace daňově neutrálního přístupu pro poplatníky mající právní formu družstva.

Úpravou tak jde o zajištění rovných podmínek podnikání a obě klíčové směrnice uplatňované v EU pro právnické osoby, tj. směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES a směrnice Rady 2006/98/ES (tzv. dividendová směrnice) a směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převezech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (tzv. fúzovací směrnice) budou, po navrhované úpravě, aplikovány na stejný okruh poplatníků.

136. V § 23d odst. 1 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 136 (§ 23d odst. 1)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

137. V § 23d odst. 2 se slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporací“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporace“.

K bodu 137 (§ 23d odst. 2)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

138. V § 23d odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Je-li při převodu obchodního závodu přijímající obchodní korporací nebo při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace zanikající obchodní korporací nebo rozdělovanou obchodní korporací, nástupnickou existující obchodní korporací, nástupnickou založenou obchodní korporací, nástupnickou obchodní korporací, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporací při

rozdělení obchodní korporace, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu nebo rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost, má se za to, že neexistují řádné ekonomické důvody pro operaci, neprokáže-li některý z dotčených poplatníků opak.

(4) Převede-li převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci, který získala za převedený obchodní závod, nebo část podílu odpovídající zvýšení jejího vkladu do základního kapitálu přijímající obchodní korporace, kterou získala za převedený obchodní závod, v době kratší než 1 rok po převodu obchodního závodu, ustanovení § 23a odst. 2 se nepoužije.“

K bodu 138 (§ 23d odst. 3 a 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

139. V § 23d odst. 5 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 139 (§ 23d odst. 5)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

140. V § 24 odst. 2 písm. b) body 2 a 3 znějí:

- „2. prodaného nebo zlikvidovaného hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat; v případě vypořádání hmotného majetku při zániku práva stavby se postupuje obdobně,
3. hmotného majetku předaného povinně bezúplatně podle zvláštních předpisů, snížená o přijaté dotace na jeho pořízení.“

K bodu 140 (§ 24 odst. 2 písm. b) body 2 a 3)

Navrhuje se doplnění režimu uplatnění zůstatkové ceny odpisovaného hmotného majetku pro situace vypořádání práva stavby s ohledem na skutečnost, že vypořádání práva stavby při jeho zániku nelze terminologicky zcela ztotožnit s případy prodeje či likvidace. Navrhovanou úpravou je řešeno uplatnění zůstatkové ceny odpisovaného hmotného majetku (stavby), pokud byl tento majetek realizován po dobu práva stavby a je součástí vypořádání práva stavby při jeho zániku, tj. v situaci, kdy stavba realizovaná stavebníkem zůstane zachována a případně vlastníkoví pozemku.

V situaci, kdy je předmětem převodu právo stavby, ale toto právo není hmotným majetkem podle zákona o daních z příjmů, je uplatnění pořizovací, resp. zůstatkové ceny práva stavby navázáno na účetnictví a

daňově uznatelnou v okamžiku převodu je částka nákladu (účetní zůstatková cena) zaúčtovaná poplatníkem v účetnictví podle předpisů upravujících účetnictví.

141. V § 24 odst. 2 písm. b) závěrečná část ustanovení zní:

„Při částečném prodeji nebo zlikvidování hmotného majetku je výdajem poměrná část zůstatkové ceny. Zůstatkovou cenu nebo její část nelze uplatnit v případě, kdy je stavební dílo (dům, budova, stavba) likvidováno zcela nebo zčásti v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením. Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, jehož účetní odpisy jsou výdajem podle písmene v),“.

K bodu 141 (§ 24 odst. 2 písm. b) závěrečná část ustanovení)

V závěrečné části ustanovení § 24 odst. 2 písm. b) se provádějí drobné legislativně-technické úpravy.

142. V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 1 se za slovo „poplatníka“ vkládají slova „, pořizovaným na finanční leasing“.

K bodu 142 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 1)

V návaznosti na § 21d, který ve znění účinném od 1. ledna 2014 stanovuje, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení zákona o nájmu, je třeba doplnit, že při pracovní cestě uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje v prokázané výši.

143. V § 24 odst. 2 písm. k) bodě 4 se za slovo „poplatníka“ vkládají slova „, pořizovaným na finanční leasing“.

K bodu 143 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 4)

V návaznosti na § 21d, který ve znění účinném od 1. ledna 2014 stanovuje, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení zákona o nájmu, je třeba doplnit, že při zahraniční pracovní cestě, u které nelze prokázat výdaje, uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje ve výši náhrady za spotřebované pohonné hmoty.

144. V § 24 odst. 2 se na konci textu písmene u) doplňují slova „, daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená druhým z manželů při prodeji nemovité věci, která byla ve společném jmění manželů“.

K bodu 144 (§ 24 odst. 2 písm. u))

Vzhledem ke skutečnosti, že příjem z prodeje nemovité věci, která je ve společném jmění manželů, musí zdanit pouze jeden z nich, navrhuje se do zákona doplnit, že ten z manželů, který příslušný příjem zdaní, si jako daňový výdaj může uplatnit i daň z nabytí nemovitých věcí zaplacenou druhým z manželů.

145. V § 24 odst. 2 písm. za) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 145 (§ 24 odst. 2 písm. za))

Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit úpravu ustanovení zákona o daních z příjmů užívající pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor“ s ustanoveními § 4a písm. g) a h), která užívají pojem „jednotka, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru“. Oproti současnému znění se touto úpravou rozšiřuje dopad ustanovení § 24 odst. 2 písm. za) i na jednotky, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

146. V § 24 odst. 2 písmeno zc) zní:

„zc) výdaje (náklady), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů a jsou poplatníkem zcela či zčásti určeny k přeúčtování jiné osobě nebo je tato osoba povinna je uhradit na základě závazku nebo zvláštního právního předpisu, a to jen do výše příjmů (výnosů) z tohoto přeúčtování či předpisu úhrady za podmínky, že tyto příjmy (výnosy) ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících. Obdobně postupují poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví,“.

K bodu 146 (§ 24 odst. 2 písm. zc))

Cílem nového znění ustanovení § 24 odst. 2 písm. zc) je realizace původního záměru daného ustanovení, a to sice jeho aplikace na tzv. „přefakturace“. Pokud poplatník vynaloží výdaj, který není výdajem na dosažení zajištění nebo udržení příjmů, (např. výdaj na reprezentaci), nicméně dojde k jeho proplacení jiným poplatníkem, pak se jedná o výdaj na dosažení, zajištění udržení příjmů. Pro aplikaci § 24 odst. 2 písm. zc) postačí, pokud má poplatník na proplacení právo. Výdaj je uznatelný pouze do výše, do které má být proplacen. Ustanovení se neaplikuje v případě, kdyby mělo za následek dvojí uplatnění jednoho výdaje. Platí pravidlo, že pokud má nedaňový výdaj zvláštní/speciální daňový režim, nemůže využít toto ustanovení. Zvláštním daňovým režimem se rozumí zejména režim

- rezerv,
- opravných položek,
- nabývacích cen podílů,
- pohledávek,
- výdajů na spotřebované pohonné hmoty, pokud poplatník využil paušální výdaj na dopravu (§ 25 odst. 1 písm. x)),
- oceňovacích rozdílů,
- finančního leasingu.

147. V § 24 odst. 2 písm. zo) se slova „podnikatelskou nebo jinou samostatně výdělečnou činností poplatníka“ nahrazují slovy „jeho činností, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“.

K bodu 147 (§ 24 odst. 2 písm. zo))

Jde o legislativně technickou úpravu související s novým názvem příjmů podle § 7 zákona.

148. V § 24 odst. 2 písm. zp) se slova „ , Norska nebo Islandu“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 148 (§ 24 odst. 2 písm. zp))

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

149. V § 24 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zx), které zní:

„zx) u poplatníka, který nevede účetnictví, výdaje na zřízení práva stavby, není-li součástí vstupní ceny stavby, v poměrné výši připadající ze sjednané doby zřízení práva stavby na příslušné zdaňovací období.“.

K bodu 149 (§ 24 odst. 2 písm. zx))

Nový občanský zákoník v § 1240 a násl. zavádí počínaje rokem 2014 nový institut – právo stavby. Právo stavby je v souladu s § 1242 nemovitá věc. Z hlediska účetních předpisů je právo stavby dlouhodobým hmotným majetkem. Je-li součástí práva stavby stavba, je z hlediska účetních předpisů právo stavby součástí ocenění stavby. V návaznosti na to se navrhuje pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví, do zákona doplnit, že výdaje na pořízení práva stavby, které není součástí ocenění stavby (resp. není součástí vstupní ceny stavby v souladu s § 29 zákona o daních z příjmů), lze do daňových výdajů uplatnit postupně po sjednanou dobu trvání práva stavby. Prakticky jde o časové rozlišení výdajů poplatníků vedoucích daňovou evidenci obdobně, jako je tomu při finančním leasingu (viz § 24 odst. 2 písm. h) bod 2 zákona).

150. V § 24 odstavec 4 zní:

„(4) Výdajem podle odstavce 1 je také úplata u finančního leasingu hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, pokud po jeho ukončení je tento hmotný majetek zahrnut do obchodního majetku.“.

K bodu 150 (§ 24 odst. 4)

Navržená úprava ustanovení § 24 odst. 4 souvisí s přesunem obsahu dosavadního znění ustanovení § 24 odst. 4 týkajícího se doby finančního leasingu do § 21d odst. 1 písm. c) a § 21d odst. 2 a podmínky kladené na kupní cenu při převodu vlastnického práva k předmětu leasingu do § 21d odst. 1 písm. b). Vzhledem k rozsáhlosti zásahů do tohoto ustanovení bylo zvoleno nové přetextování § 24 odst. 4.

S ohledem na provázanost minimální doby finančního leasingu s dobou odpisování nově i u nemovitých věcí se navrhuje rovněž přemístění dosavadní podmínky § 24 odst. 4 písm. b) kladené pro uznatelnost leasingových úplat na kupní cenu předmětu leasingu po jeho ukončení, a to že tato kupní cena nesmí být vyšší než zůstatková cena při rovnoměrném odpisování z pořizovací ceny evidované u poskytovatele leasingu. Toto kritérium kladené dosud na kupní cenu (které bylo pouze fiktivním výpočtem bez ohledu na to, jak skutečně poskytovatel leasingu odpisoval) se jeví vhodné upravit a přesunout do definice finančního leasingu, a to v podobě uvedené v § 21d odst. 1 písm. b), tj. že lze ze smlouvy předpokládat, že kupní cena předmětu leasingu bude podstatně nižší než by byla obvyklá cena předmětu leasingu k datu převodu vlastnického práva,

Úprava v dosavadním ustanovení § 24 odst. 4 písm. c) jsou legislativně technické a souvisí s úpravou v návěti § 24 odst. 4. Poslední věta ustanovení § 24 odst. 4 stávajícího znění se zrušuje s ohledem na to, že postup při nesplnění podmínek obsažených v dosavadním textu ustanovení § 24 odst. 4 je obsažen v ustanovení § 24 odst. 5.

151. V § 24 odst. 6 se slova „ nebo 15“ zrušují.

K bodu 151 (§ 24 odst. 15 a 16)

Navrhuje se zrušit odkaz na § 24 odst. 15, který je rušen tímto zákonem.

152. V § 24 se odstavce 15 a 16 zrušují.

K bodu 152 (§ 24 odst. 15 a 16)

Navrhuje se dané odstavce zrušit z důvodu, že podmínka doby finančního leasingu je stanovena komplexně v § 21d odst. 2 jako jeden z jeho definičních znaků a podmínka zahrnutí hmotného majetku do obchodního majetku po ukončení finančního leasingu je zohledněna pro finanční leasing veškerého hmotného majetku v § 24 odst. 4.

153. V § 24 odst. 7 písm. b) bodě 1 se slovo „stanovenou“ nahrazuje slovem „určenou“ a slovo „nemovitostí“ se nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

K bodu 153 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

První navrhovaná změna souvisí se změnou terminologie v zákoně o oceňování majetku. Druhá změna navazuje na změnu terminologie v souvislosti s rekodifikací soukromého práva.

154. V § 25 odst. 1 písm. i) se slova „bezúplatný příjem“ nahrazují slovy „příjem z darování a bezúplatných služeb“.

K bodu 154 (§ 25 odst. 1 písm. i))

Jedná se o zúžení titulů bezúplatných příjmů, u kterých je vyloučená možnost uplatnění takto získaného majetku nebo majetku získaného z bezúplatných příjmů do daňově uznatelných výdajů (nákladů). Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození. Oproti současné úpravě se navrhuje, aby výdaje související s reprodukcí majetku získaného z dědění nebo odkazu byly daňově uznatelné.

155. V § 25 odst. 1 písm. t) se slova „bezúplatná plnění“ nahrazují slovem „dar“ a slova „bezúplatné plnění“ se nahrazují slovem „dar“.

K bodu 155 (§ 25 odst. 1 písm. t))

V souladu se zájmem na právní jistotě poplatníků dochází k výslovnému upřesnění věcného rozsahu ustanovení, v jehož rámci se mají výdaje na reprezentaci, které není možné uplatnit jako výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, na myslí dary, nikoliv ostatní plnění spadající do širší množiny bezúplatných plnění.

156. V § 25 odst. 1 písm. zp) se slovo „bezúplatně“ nahrazuje slovem „darováním“.

K bodu 156 (§ 25 odst. 1 písm. zp))

Jedná se o úpravu, která množinu bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení omezuje na případy nabytí hmotného a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, kdy byl tento majetek nabyt darováním. Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození.

V A R I A N T A I

157. V § 25 odst. 1 písmeno zq) zní:

„zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, nabytého darováním, pokud tento bezúplatný příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.“.

K bodu 157 (§ 25 odst. 1 písm. zq))

Jedná se o úpravu, která množinu bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení omezuje na případy nabytí majetku neodpisovaného podle tohoto zákona ani podle předpisů upravujících účetnictví, a to darováním. Takovým majetkem mohou například být darované zásoby, pozemek a finanční majetek. Souvisejícími výdaji (náklady) u obdarovaného jsou například hodnota spotřebovaných zásob, vstupní cena pozemku apod. Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození.

V A R I A N T A II

R. V § 25 odst. 1 písmeno zq) zní:

„zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, nabytého darováním nebo hodnotu bezúplatně přijatých služeb, pokud tento bezúplatný příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.“.

K bodu R (§ 25 odst. 1 písm. zq))

Jedná se o úpravu, která množinu bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení omezuje na případy nabytí:

1) majetku neodpisovaného podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to darováním. Takovým majetkem mohou například být zásoby, pozemek, finanční majetek,

2) služeb přijatých bezúplatně.

Ustanovení dopadá na výdaje (náklady) nabytatele související s tímto majetkem nebo službami. Souvisejícími výdaji (náklady) jsou například hodnota spotřebovaných zásob, vstupní cena pozemku, hodnota spotřebovaných služeb apod. Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození.

V A R I A N T A III

Q. V § 25 odst. 1 písmeno zq) zní:

„zq) hodnotu zásob nabytých darováním, pokud tento bezúplatný příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.“.

K bodu Q (§ 25 odst. 1 písm. zq))

Jedná se o úpravu, která množinu bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení omezuje na případy nabytí zásob darováním a která dopadá na výdaje (náklady) související se spotřebou těchto zásob u obdarovaného. Navrhovaná úprava by tak měla dopadat na tzv. veřejně prospěšné poplatníky, kteří mají dary osvobozené od daně, resp. mohou uplatnit jejich osvobození.

158. V § 26 odst. 2 písm. a) se za slovo „samostatné“ vkládá slovo „hmotné“ a za slovo „soubory“ se vkládá slovo „hmotných“.

K bodu 158 (§ 26 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v doplnění identifikace samostatných movitých věcí nebo jejich souborů, které jsou součástí vymezení hmotného majetku podle zákona o daních z příjmů, a to tak, aby byla zajištěna žádoucí vazba na vymezení těchto věcí podle předpisů upravujících účetnictví, které slovo „hmotné“ obsahují, a též z důvodu, že nový občanský zákoník v § 496 nově rozlišuje mezi věci hmotnou a nehmotnou.

159. V § 26 odst. 2 písm. b) se slova „nezahrnující pozemek“ zrušují.

K bodu 159 (§ 26 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve vypuštění textu, který se navrženým doplněním do ustanovení § 29 odst. 1 zákona o daních z příjmů stává nadbytečným.

160. V § 26 odst. 2 závěrečné části ustanovení se za slovo „samostatné“ vkládá slovo „hmotné“, za slovo „Souborem“ se vkládá slovo „hmotných“, za slovo „Soubor“ se vkládá slovo „hmotných“ a za slova „vstupní ceny souboru“ se vkládá slovo „hmotných“.

K bodu 160 (§ 26 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v doplnění identifikace samostatných movitých věcí nebo jejich souborů, které jsou součástí vymezení hmotného majetku podle zákona o daních z příjmů, a to tak, aby byla zajištěna žádoucí vazba na vymezení těchto věcí podle předpisů upravujících účetnictví, které slovo „hmotné“ obsahují, a též z důvodu, že nový občanský zákoník v § 496 nově rozlišuje mezi věci hmotnou a nehmotnou.

161. V § 26 odst. 7 písm. b) se slova „písm. a) až e), g) až m)“ zrušují.

K bodu 161 (§ 26 odst. 7 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu odstraňující nadbytečný odkaz v § 26 odst. 7 písm. b) na ustanovení jednotlivých písmen § 30 odst. 10 zákona o daních z příjmů. Režim polovičního odpisu podle § 26 odst. 7 písm. b) zákona o daních z příjmů se týká všech písmen § 30 odst. 10 zákona o daních z příjmů, tedy i dosud zde neuváděného písmene f).

162. V § 27 písmeno j) zní:

„j) hmotný majetek nabytý darováním, jehož nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně.“

K bodu 162 (§ 27 písm. j))

Navržená úprava z množiny bezúplatných příjmů pro účely aplikace předmětného ustanovení vybírá pouze případy nabytí

hmotného majetku darováním, a to jak v případě obdarovaného fyzické, tak i právnické osoby. Vzhledem k tomu, že návrh ustanovení se již netýká dědictví nebo odkazu, navrhuje se současně zrušit výjimky týkající se fyzických osob.

163. V § 28 odst. 3 se za slova „pronajatého hmotného majetku“ vkládají slova „nebo majetku pořízovaného na finanční leasing“, za slovo „nájemcem“ vkládají slova „nebo uživatelem“, za slovo „nájemce“ vkládají slova „nebo uživatel“, za slova „pronajatý hmotný majetek“ se vkládají slova „nebo majetek pořízovaný na finanční leasing“.

K bodu 163 (§ 28 odst. 3)

Jde o doplnění ustanovení, které stanoví, že technické zhodnocení majetku pořízovaného formou finančního leasingu může odpisovat i uživatel, který si majetek pořizuje na finanční leasing, tak jak to zákon stanovil již do konce roku 2013. Úprava navazuje na nový § 21d odst. 2 zákona účinný od 1. ledna 2014, který stanoví, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení tohoto zákona o nájmu.

164. V § 29 odst. 1 písm. a) se za slova „před vložení do obchodního majetku“ vkládají slova „nebo v době delší než 1 rok před zahájením nájmu“.

K bodu 164 (§ 29 odst. 1 písm. a))

V případě, kdy si podnikatel v době delší než jeden rok před vložení do obchodního majetku pořídil movitou věc, např. automobil, je vstupní cenou reprodukční pořizovací cena. Vložil-li by např. podnikatel do obchodního majetku 4 roky starý automobil, vstupní cenou by byla cena reprodukční. Pro pronajímatele, který nemá ve smyslu zákona obchodní majetek, zákon obdobnou úpravu vstupní ceny nestanoví. Pokud by např. poplatník zahájil nájem 4 roky starého automobilu, vstupní cenou by byla kupní cena. Z uvedeného důvodu se navrhuje do zákona doplnit, že i v případě zahájení nájmu movité věci starší než 1 rok bude vstupní cenou reprodukční pořizovací cena.

165. V § 29 odst. 1 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a vkládá se písmeno h), které zní:

„h) u veřejně prospěšného poplatníka

1. ocenění převzaté od účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala v případě bezúplatné změny příslušnosti k hospodaření s majetkem státu nebo svěření majetku do správy podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla územních samosprávných celků, výpůjčky nebo bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami,

2. reprodukční pořizovací cena podle právních předpisů upravujících účetnictví u bezúplatně nabytého majetku,
3. cena ve výši 1 Kč u bezúplatně nabytého majetku v případě movité kulturní památky, sbírky muzejní povahy, předmětů kulturní hodnoty.“

K bodu 165 (§ 29 odst. 1 písm. h))

Navrhovaná úprava má za cíl stanovit u veřejně prospěšných poplatníků jednoduchý postup pro oceňování u bezúplatně nabytého majetku, který nezaloží žádné zvýšení jejich výdajů, neboť nebude vyžadováno ocenění tohoto bezúplatně nabytí podle zákona pro oceňování majetku.

U vybraných účetních jednotek, mezi které patří organizační složky státu, státní fondy podle rozpočtových pravidel, územní samosprávné celky, dobrovolné svazky obcí, Regionální rady regionů soudržnosti a příspěvkové organizace, se pro ocenění bezúplatně změny v příslušnosti hospodaření s majetkem státu, převodu nebo přechodu majetku se navrhuje postupovat podle ceny majetku zachycené v účetnictví u účetní jednotky, která o tomto majetku účtovala naposledy.

V případě bezúplatně nabytého majetku se za vstupní cenu navrhuje stanovit reprodukční pořizovací cenu podle právních předpisů upravujících účetnictví a při poskytnutí darů, tj. bezúplatně nabytí u muzeí a galerií se konečně navrhuje, aby v případě, předmětů muzejní povahy a kulturní hodnoty (movitých kulturních památek), byla hodnota bezúplatně nabytí stanovena ve výši 1,- Kč, tj. shodně podle právních předpisů upravujících účetnictví

Tento postup podle přechodných ustanovení bude možné uplatnit již za zdaňovací období započaté v roce 2014.

- 166.** V § 29 odst. 1 závěrečné části ustanovení se za první větu vkládá věta „Součástí vstupní ceny jednotky není ocenění té části jednotky, která je pozemkem.“.

K bodu 166 (§ 29 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o úpravu, která reaguje na dichotomii jednotek vzniklou po 1. lednu. 2014, kdy jednotky vymezené podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, obsahují podíl na společných částech nemovité věci v podobě pozemku, který však není hmotným majetkem podle zákona o daních z příjmů. Z důvodu posílení jistoty poplatníků se navrhuje doplnění § 29 odst. 1 zákona o daních z příjmů pravidlo, které vylučuje pro účely zjištění vstupní ceny jednotky tu jeho část, která je pozemkem.

- 167.** V § 29 se na konci odstavce 3 doplňují věty „Technické zhodnocení dokončené v případě, kdy je jeho vlastníkem jiný poplatník než odpisovatel domu, budovy nebo stavby, nezvyšuje vstupní cenu domu, budovy nebo stavby a odpisovatelem technického zhodnocení je vlastník tohoto technického zhodnocení. Při odpisování takového technického zhodnocení postupuje jeho odpisovatel způsobem stanoveným pro

hmotný majetek a zařídí technické zhodnocení do odpisové skupiny, ve které je zaříděn dům, budova nebo stavba.“.

K bodu 167 (§ 29 odst. 3)

Navržená úprava spočívající v doplnění ustanovení § 29 odst. 3 zákona o daních z příjmů má za cíl potvrdit možnost daňového odpisování výdaje na stroj nebo zařízení, u kterého je zapsána výhrada ve smyslu ustanovení § 508 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a tento stroj nebo zařízení je podle platné úpravy zákona o daních z příjmů nedílnou součástí stavebního díla (např. v situaci, kdy takový stroj nebo zařízení funkci stavebního díla podmiňuje). Uplatnění daňového odpisu technického zhodnocení je ve stávajícím znění zákona o daních z příjmů výslovně řešeno pouze pro nájemce a spoluvlastníka, ale nikoliv pro právně odlišného vlastníka od vlastníka stavby ve smyslu citovaného ustanovení občanského zákoníku. Uplatnění plného daňového odpisu v předmětné situaci vlastníkem budovy brání zapsaná výhrada jiného vlastníka stroje nebo zařízení, vlastník budovy nemá technické zhodnocení v podobě předmětného stroje či zařízení v obchodním majetku.

- 168.** V § 30 odst. 10 písm. b) úvodní část ustanovení zní:

„b) poplatník u hmotné majetku nabytého“.

K bodu 168 (§ 30 odst. 10 písm. b) úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nahradit návětí § 30 odst. 10 písm. b) obsahující výčet jednotlivých subjektů oprávněných pokračovat v odpisování v případě hmotného majetku nabytého vkladem či přeměnou obecným pojmem poplatník, neboť současný výčet není úplný.

Navrhovanou úpravou jsou do daného ustanovení zahrnuty i fundace a ústav, které jsou definovány v ustanoveních § 303 a následujících, resp. § 402 a následujících zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. V této souvislosti se však nenavrhuje další úprava pro tyto instituty v jednotlivých bodech ustanovení § 30 odst. 10 písm. b) zákona o daních z příjmů, a to s ohledem na novelou navržené ustanovení § 21f zákon o daních z příjmů, ve kterém se vklad do fundace nebo ústavu připodobňuje k vkladu do obchodní korporace (obdobně se tomu tak děje v případě svěřenského fondu).

- 169.** V § 30 odst. 10 písm. b) se bod 4 zrušuje.

K bodu 169 (§ 30 odst. 10 písm. b) bod 4)

Dochází ke zrušení ustanovení § 30 odst. 10 písm. b) bodu 4 zákona o daních z příjmů, a to v souvislosti s navrženým novelizačním bodem, který stanoví, že pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti hledí jako na vklad do obchodní korporace. V důsledku této úpravy není třeba zachovávat speciální bod týkající pokračování v odpisování pro majetek vyčleněný svěřenskému fondu, neboť režim vyčlenění majetku do svěřenského fondu, resp. zvýšení majetku svěřenského fondu se navrhuje podřadit pod režim vkladů, který je obecně řešen v § 30 odst. 10 písm. b) bodu 1 stávajícího znění zákona o daních z příjmů.

170. V § 30 odst. 10 písm. i) se slovo „půjčené“ nahrazuje slovem „zapůjčené“.

K bodu 170 (§ 30 odst. 10 písm. i))

Jedná se o terminologickou změnu navazující na nové pojmy soukromého práva, kdy je od 1. ledna 2014 užíván pojem „zápůjčka“ (§ 2390 NOZ) namísto dosavadního pojmu „půjčka“, přičemž po věcné stránce se jejich vymezení shoduje.

171. V § 30 odst. 10 se písmeno m) zrušuje.

Dosavadní písmeno n) se označuje jako písmeno m).

K bodu 171 (§ 30 odst. 10 písm. m))

Dochází ke zrušení stávajícího ustanovení § 30 odst. 10 písm. m) zákona o daních z příjmů, jehož obsah je ve vztahu k navržené úpravě § 30 odst. 10 písm. b) bodu 1 duplicitní.

172. V § 33a odst. 2 písm. c) se za slovo „soubor“ se vkládá slovo „hmotných“, za slova „tomuto souboru“ se vkládá slovo „hmotných“.

K bodu 172 (§ 33a odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v doplnění identifikace samostatných movitých věcí nebo jejich souborů, které jsou součástí vymezení hmotného majetku podle zákona o daních z příjmů, a to tak, aby byla zajištěna žádoucí vazba na vymezení těchto věcí podle předpisů upravujících účetnictví, které slovo „hmotné“ obsahují, a též z důvodu, že nový občanský zákoník v § 496 nově rozlišuje mezi věcí hmotnou a nehmotnou.

173. V § 34g odst. 4 písm. a) bodě 3 se slovo „a“ nahrazuje čárkou.

K bodu 173 (§ 34g odst. 4 písm. a) bod 3)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

174. V § 34g odst. 4 se na konci písmene b) čárka nahrazuje slovem „a“.

K bodu 174 (§ 34g odst. 4 písm. b))

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

175. V § 35ba odst. 1 písm. a) se slova „; daň se nesnižuje u poplatníka, který k 1. lednu zdaňovacího období pobírá starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu“ zrušují.

K bodu 175 (§ 35ba odst. 1 písm. a))

Na základě koaliční smlouvy se navrhuje přiznat základní slevu na poplatníka i starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod

z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu.

176. V § 35ba odst. 2 se za slova „který je“ vkládá slovo „daňovým“ a slova „ , Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 176 (§ 35ba odst. 2)

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený v § 2 zákona zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

177. V § 35ba odst. 2 se slova „na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí“ zrušují.

K bodu 177 (§ 35ba odst. 2)

Z důvodu snížení administrativní zátěže poplatníků se navrhuje zrušit povinnost dokládat vyšší příjmů ze zdrojů ze zahraničí na daném formuláři. Nadále trvá však povinnost tento příjem doložit potvrzením zahraničního správce daně. Forma je tedy volná.

178. V § 35ba odst. 4 se za slovo „jmění,“ vkládají slova „ s výjimkou společenství jmění dědiců,“.

K bodu 178 (§ 35ba odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu pro právní jistotu poplatníků i správců daně navazující na nový postup zdaňování příjmů zemřelého poplatníka do doby rozhodnutí o dědictví stanovené zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a na ustanovení § 12 odst. 3 zákona o daních z příjmů.

179. V § 35bb odst. 3 se slova „o vnuka“ nahrazují slovy „o vlastního vnuka“ a slova „za vnuka“ se nahrazují slovy „za vlastního vnuka“.

K bodu 179 (§ 35bb odst. 3)

Jde o legislativně technickou úpravu v nově navrženém ustanovení § 35bb (jedná se o novelu zákona o daních z příjmů vládním návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů (sněmovní tisk 82)), která reaguje na změnu vymezení vyživovaného dítěte tímto zákonem v § 35c odst. 6 úvodní části ustanovení zákona o daních z příjmů.

180. V § 35bb odst. 4 se slova „stanovené pro zaměstnance odměňovaného měsíční mzdou k počátku příslušného zdaňovacího období a neupravené s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti, podle zvláštního právního předpisu upravujících výši minimální mzdy (dále jen „minimální mzda“)“ zrušují.

K bodu 180 (§ 35bb odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu, kdy se legislativní zkratka jen "minimální mzda" přesunutá z § 35c odst. 4 do § 35bb odst. 4 vládním návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů (sněmovní tisk 82) nahrazuje definicí minimální mzdy pro účely zákona o daních z příjmů v novém § 21g v rámci obecných společných ustanovení pro daň z příjmů fyzických a právnických osob.

181. V § 35c odst. 1 se slova „ , Norska nebo Islandu,“ nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 181 (§ 35c odst. 1)

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

182. V § 35c odst. 1 se za slovo „ročně“ vkládají slova „na jedno dítě a 14 604 Kč ročně na každé další dítě“.

K bodu 182 (§ 35c odst. 1)

Jedná se o legislativní změnu na základě Programového prohlášení vlády, ve kterém se vláda zavázala k následujícímu kroku: „Od roku 2015 postupně zvyšování slevy na dani na druhé a další dítě s cílem podstatně zvýšit slevu na dani na druhé a další dítě do konce volebního období.“ Navrhuje se tak zvýšit daňové zvýhodnění na druhé a další vyživované dítě o 100 Kč měsíčně, tj. o 1200 Kč ročně. Maximální výše daňového bonusu zůstává nezměněna.

Daňové zvýhodnění tak bude nutné s ohledem na jeho výši uplatňovat v souvislosti s počtem dětí. Pokud v průběhu zdaňovacího období dojde ke změně počtu dětí (např. narozením druhého dítěte v rodině), pak se jedná o další dítě, na které bude uplatněno daňové zvýhodnění ve výši 14 604 Kč ročně, resp. poměrná část tohoto daňového zvýhodnění v souvislosti s dalšími podmínkami pro jeho uplatnění. Pokud v průběhu zdaňovacího období např. jedno ze dvou vyživovaných dětí přestane být vyživovaným dítětem ve smyslu § 35c odst. 6 zákona o daních z příjmů, bude poplatník uplatňovat na zbývajícím dítěte daňové zvýhodnění ve výši 13 404 Kč ročně, resp. poměrnou část z této částky, neboť se počet dětí snížil ze dvou na jedno.

Pro ilustraci postupu zjištění výše daňového zvýhodnění uplatňovaného na více dětí slouží následující příklad:

Poplatník uplatňuje daňové zvýhodnění v roce 2015 na dvě děti žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti. Na

zletilého studujícího syna jen za kalendářní měsíce leden až srpen, neboť syn ukončí v tomto roce studium na střední škole a ve studiu dále nepokračuje a na nezletilou dceru po celý rok.

Nárokové částky daňového zvýhodnění podle § 35c ZDP:

Daňové zvýhodnění na jedno vyživované dítě	13.404 Kč ročně	1.117 Kč měsíčně
Daňové zvýhodnění na každé další vyživované dítě	14 604 Kč ročně	1.217 Kč měsíčně

Výpočet daňového zvýhodnění u poplatníka za celý rok 2015:

Vyživované děti	Za kal. měsíce	Výpočet	Za kal. měsíce	Výpočet
Zletilý syn	I – VIII	1.117 x 8	-	-
Celkem		8.936 Kč		
Nezletilá dcera	I – VIII	1.217 x 8	IX – XII	1.117 x 4
Celkem		9.736 Kč		4.468 Kč

Daňové zvýhodnění u poplatníka na obě děti v úhrnu za celý rok: 8.936 + 9.736 + 4.468 = 23.140 Kč

Z výše uvedeného vyplývá, že

na zletilého syna bude náležet daňové zvýhodnění ve výši stanovené na jedno dítě za měsíce I. – VIII. v úhrnné výši 8.936 Kč (1.117 x 8), a

na nezletilou dceru bude náležet daňové zvýhodnění za měsíce I. – XII. v úhrnné výši 14.204 Kč (1.217 x 8 = 9.736 + 1.117 x 4 = 4.468).

Vzhledem k tomu, že s ohledem na § 35c odst. 10 ZDP bude nezletilá dcera považována po část roku (I. – VIII.) za „každé další dítě“ a po část roku (IX. – XII.) za „jedno“ dítě, nebude se výsledná roční částka daňového zvýhodnění za celý rok rovnat ani jedné z částek uvedených v § 35c odst. 1 ZDP (ani 13.404 Kč, ani 14.604 Kč), ale bude v jejím rozpětí, tedy ve výši 14.204 Kč.

183. V § 35c se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Je-li v jedné společně hospodařící domácnosti vyživováno více dětí, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady.“

K bodu 183 (§ 35c odst. 1)

Smyslem navrhované úpravy je zajištění nároku na daňové zvýhodnění na více dětí vyživovaných v rámci jedné společně hospodařící domácnosti v nové diferencované výši „podle počtu dětí“ (tj. v současné částce na jedno dítě a ve vyšší částce na každé další dítě) za okolnosti, že daňové zvýhodnění na tyto děti nebude uplatňovat pouze jeden z poplatníků (rodičů), ale kdy si poplatníci (rodiče) daňové zvýhodnění náležející na těchto „více“ dětí rozdělí.

Bude-li tedy např. uplatňovat daňové zvýhodnění na jedno dítě u svého zaměstnavatele matka a na další dvě děti u svého zaměstnavatele otec, bude náležet daňové zvýhodnění na jedno z těchto dětí ve výši 13 404 Kč a na další dvě děti ve výši 14 604 Kč. Bude pak záležet na rozhodnutí rodičů, v jaké výši si daňové zvýhodnění na tyto tři děti uplatní v prohlášení k dani u svého zaměstnavatele. Tzn. zda si matka uplatní nárok na daňové zvýhodnění u svého zaměstnavatele jen ve

výši 13 404 Kč a otec na další dvě děti ve výši 14 604 Kč; nebo matka si uplatní daňové zvýhodnění ve výši 14 604 Kč a otec daňové zvýhodnění na jedno dítě ve výši 13 404 Kč a na druhé ve výši 14 604 Kč.

Mezi rodiči tedy musí existovat shoda nejen v tom, kdo z nich si daňové zvýhodnění na to které dítě uplatní, ale i v tom, v jaké výši si na to které dítě daňové zvýhodnění uplatní.

184. V § 35c odst. 5 se za slova „pokud je“ vkládá slovo „daňovým“ a slova „ , Norska nebo Islandu“ se nahrazují slovy „nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor“.

K bodu 184 (§ 35c odst. 5)

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený v § 2 zákona zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

185. V § 35c odst. 5 se slova „na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí“ zrušují.

K bodu 185 (§ 35c odst. 5)

Z důvodu snížení administrativní zátěže poplatníků se navrhuje zrušit povinnost dokládat výši příjmů ze zdrojů ze zahraničí na daném formuláři. Nadále trvá však povinnost tento příjem doložit potvrzením zahraničního správce daně. Forma je tedy volná.

186. V § 35c odst. 6 úvodní části ustanovení se slova „vnuk a dítě nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho (její) rodiče nemají“ nahrazují slovy „dítě druhého z manželů, vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho rodiče nemají dostatečné“.

K bodu 186 (§ 35c odst. 6 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, aby bylo zřejmé, že jde-li o daňové zvýhodnění na dítě druhého z manželů, k uplatnění nároku na daňové zvýhodnění postačí, aby dítě s nevlastním rodičem žilo ve společně hospodařící domácnosti, tak jak zákon stanovil do konce roku 2013.

Jde-li o daňové zvýhodnění na vlastního vnuka nebo vnuka druhého z manželů, je třeba nejen s tímto vnukem sdílet společně hospodařící domácnost, jak stanoví § 35c odst. 1 zákona, ale ještě je třeba, aby jeho rodiče neměli dostatečné příjmy, ze kterých by mohli daňové zvýhodnění na dítě uplatnit. Bude-li se např. jednat o manžele, kde manželka nemá žádné příjmy, pečuje o dítě, manžel – student, má příjem ze samostatné činnosti 100 000 Kč, uplatní manžel slevy na dani podle § 35ba zákona a poté daňové zvýhodnění na dítě. Vzhledem k výši příjmu manžela, bude mít nárok na daňový bonus v souladu s § 35c odst. 4 zákona on a nikoliv prarodič.

Dosáhne-li však příjem manžela ze samostatné činnosti např. pouze 50 000 Kč, uplatní manžel pouze slevy na dani podle § 35ba zákona. Daňové zvýhodnění v podobě daňového bonusu manžel uplatnit nemůže, jeho příjem nedosáhl šestinásobku minimální mzdy ($6 \times 8\,500 = 51\,000$) v souladu s § 35c odst. 4 zákona. V takovém případě, pokud vnouče žije ve společně hospodařící domácnosti s prarodiči, si mohou daňové zvýhodnění uplatnit prarodiče.

187. § 35ca zní:

„§ 35ca

Uplatní-li poplatník u dílčího základu z příjmů ze samostatné činnosti výdaje podle § 7 odst. 7 nebo u dílčího základu daně z příjmů z nájmu výdaje podle § 9 odst. 4 a součet dílčích základů, u kterých byly výdaje tímto způsobem uplatněny, je vyšší než 50 % celkového základu daně, nemůže snížit daň o základní slevu na poplatníka.“

K bodu 187 (§ 35ca)

Navrhuje se, aby poplatníci, kteří uplatní výdaje paušálem podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 zákona o daních z příjmů, nemohli za určitých podmínek uplatnit slevu na dani na poplatníka. Sleva na dani na druhého z manželů (§ 35ba odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů) a daňové zvýhodnění (§ 35c zákona o daních z příjmů) bude moci uplatnit i poplatník uplatňující výdaje paušálním způsobem, a to za předpokladu, že pro uplatnění této slevy na dani a daňového zvýhodnění byly naplněny zákonem stanovené podmínky, které jsou uvedeny v § 35ba odst. 1 písm. b) a § 35c zákona o daních z příjmů.

Podmínka, podle které součet jeho dílčích základů, u kterých neuplatňuje výdaje paušálním způsobem (tj. i u dílčích základů daně podle § 7 nebo § 9, pokud u nich neuplatňuje výdaje paušálním způsobem), přesahoval 50 % jeho celkového základu, zůstává zachována.

188. V § 36 odst. 1 písm. a) bod 2 zní:

„2. z příjmů z nájemného movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,“.

K bodu 188 (§ 36 odst. 1 písm. a) bod 2)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění a sjednocení pojmosloví dle uznávaného konceptu, aby nedocházelo k jejich matoucímu zaměňování v zákoně. Pojem „příjem z nájemného“ je třeba vykládat tak, že se jedná o příjmy plynoucí z nájmu (též tzv. operativního leasingu). Nezahrnuje příjmy z finančního leasingu, a to na základě ustanovení § 21d odst. 2, který stanoví, že na finanční leasing se nepoužijí ustanovení o nájmu.

Příjmy z finančního leasingu (dříve finančního pronájmu s následnou koupí movité věci) jsou zdaňovány odlišnou vyšší zvláštní sazbou daně z příjmů podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. d).

Naproti tomu § 22 odst. 1 písm. g) bod 5 obsahuje jak příjmy z nájmu, tak příjmy v podobě leasingových splátek, neboť toto ustanovení používá spojení „příjmy z užívání“, což je pojem, který zastřešuje oba výše zmíněné instituty.

Speciálním ustanovením vůči § 36 odst. 1 písm. a) (a rovněž i písm. b)) je ustanovení § 36 odst. 1 písm. c), které postihuje příjmy plynoucí do tzv. „daňových rájů“ vyšší sazbou daně. Toto se samozřejmě nevztahuje na úplaty o finančním leasingu, který není obsažen v písm. a) ani v písm. b) (je upraven v § 36 odst. 1 písm. d)). Úplatou se rozumí leasingové splátky, tj. nikoliv kupní cena za předmět leasingu na konci leasingového vztahu.

189. V § 36 odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo jiného poplatníka daně z příjmů fyzických osob“.

K bodu 189 (§ 36 odst. 2 písm. d))

Navrhuje se ustanovení týkající se příjmů z kapitálového majetku, kterým jsou i podíly na zisku, uvést do souladu se zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Ten umožňuje podíly na zisku vyplácet i jiným osobám než těm, které mají majetkový podíl na obchodní korporaci (§ 34 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích).

Tato úprava přímo souvisí s úpravou provedenou v § 8 odst. 1, kde se ruší slova „z majetkového podílu“ a slova „společnost s ručením omezeným“, „komanditní společnost“ a „družstvo“ se nahrazují pojmem „obchodní korporace“. Obdrží-li následně podíl na zisku osoba, která nemá majetkový podíl na obchodní korporaci, bude se i na její straně jednat o příjem podle § 8 zákona zdaněný srážkou v souladu s § 36 zákona. Tím tato osoba nebude muset podávat daňové přiznání. Výjimkou bude podíl na zisku vyplacený zaměstnanci, který bude i nadále příjmem podle § 6 zákona v souladu s § 6 odst. 1 písm. d) zákona (v návaznosti na předvěti § 8 odst. 1 zákona). Současně se navrhuje doplnit v tomto smyslu ustanovení § 36 zákona. Ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) se dále navrhuje uvést do souladu s § 36, který pro jiné výnosy z držby cenných papírů srážkovou daň nestanoví.

U poplatníků daně z příjmů právnických osob bude tento druh příjmů zdaňován v obecném základu daně, neboť nejde o příjem z účasti na společnosti, ale v podstatě o bezúplatný druh příjmu. Odlišný přístup vychází z daného stavu, kdy v případě fyzických osob je preferován výběr daně formou srážkové daně, aby nevznikala povinnost podání daňových přiznání, zatímco u právnických osob toto hledisko není důležité a z věcné podstaty se tento příjem řadí k příjmům, které se zahrnují do základu daně.

190. V § 36 odst. 2 se na konci textu písmene i) doplňují slova „; obdobně se postupuje u příjmu člena obchodní korporace z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu“.

K bodu 190 (§ 36 odst. 2 písm. i))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu vzniklou přijetím ZOK, kde již není dále stanovena povinnost obchodních korporací vytvářet a udržovat rezervní fond (resp. nedělitelný fond v případě družstva). Obchodní korporace také může (po úpravě stanov) již existující rezervní fond zrušit a zdroje v něm naakumulované použít jinak nebo je i rozdělit mezi členy obchodní korporace (akcionáře, společníky nebo členy družstva). Navrhovaná úprava stanoví pro příjem členů obchodní korporace z podílu takto rozdělovaných zdrojů rezervního fondu stejný režim, jako platí v případě příjmu při snížení základního kapitálu. To znamená, že při částečném rozpouštění rezervního fondu členům korporace se nejdříve vyplácí ta část rezervního fondu, která byla vytvořena ze zisku

obchodní korporace a jejíž výplata podléhá srážkové dani, a až poté část rezervního fondu, která byla vytvořena při vzniku společnosti (příplatek nad emisní kurs akcií – odst. 2 § 217 Obchodního zákoníku).

Termín „obdobný fond“ zahrnuje nedělitelný fond vzniklý podle § 235 Obchodního zákoníku nebo jiné obdobné fondy, které mohou být vytvořeny, neboť ZOK výslovně nevylučuje i vytváření jiných fondů obdobných rezervnímu, pokud je to dáno jiným právním předpisem nebo stanovami obchodní korporace, proto je platnost ustanovení rozšířena i na tyto fondy.

191. V § 36 odst. 2 písm. k) se slova „s výjimkou výher a cen z loterií a jiných podobných her provozovaných na základě povolení vydaného podle zvláštního právního předpisu¹²⁾ [§ 10 odst. 3 písm. b)] nebo od daně osvobozených podle § 4 odst. 1 písm. f),“ zrušují.

K bodu 191 (§ 36 odst. 2 písm. k))

Ustanovení § 4 odst. 1 upravující osvobození od daně je poplatné i pro § 36, tj. pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně. Znamená to, že pokud je daný příjem dle ustanovení § 4, 4a, 10, 19 či 19b od daně z příjmů osvobozen, není zdaňován ani podle § 36. Z tohoto důvodu je v § 36 odst. 2 explicitní odvolávání se na konkrétní ustanovení o osvobozeních nadbytečné a také matoucí. Tento explicitní odkaz se proto navrhuje zrušit.

192. V § 36 odst. 2 písm. l) se slova „s výjimkou cen ze soutěží a slosování, které jsou od daně osvobozeny [§ 4 odst. 1 písm. f)]“ zrušují.

K bodu 192 (§ 36 odst. 2 písm. l))

Ustanovení § 4 odst. 1 upravující osvobození od daně je poplatné i pro § 36, tj. pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně. Znamená to, že pokud je daný příjem dle ustanovení § 4, 4a, 10, 19 či 19b od daně z příjmů osvobozen, není zdaňován ani podle § 36. Z tohoto důvodu je v § 36 odst. 2 explicitní odvolávání se na konkrétní ustanovení o osvobozeních nadbytečné a také matoucí. Tento explicitní odkaz se proto navrhuje zrušit.

193. V § 36 odst. 3 se za slova „druhu příjmu“ vkládají slova „poplatníka fyzické osoby nebo poplatníka daně z příjmů právnických osob“.

K bodu 193 (§ 36 odst. 3)

Legislativně technické upřesnění, aby bylo zřejmé, jak postupovat v případech, kdy se jedná o sraženou daň z jednotlivého druhu příjmů poplatníků fyzických nebo právnických osob u příjmů uvedených v § 36 odst. 2 písm. a) a písm. m) zákona o daních z příjmů.

194. V § 36 odst. 7 se za slovo „poplatník“ vkládají slova „ , který je daňovým rezidentem České republiky, veškeré“.

K bodu 194 (§ 36 odst. 7)

Dochází k upřesnění osobní působnosti znění § 36 odstavce 7 zákona o daních z příjmů, jenž se vztahuje pouze na daňové rezidenty, kteří jsou fyzickými osobami, a jeho vymezení oproti odstavci 8 v tomto směru.

V souvislosti s upřesněním znění § 36 odst. 7 se považuje za nutné vyjádřit, že účinky předpokládané tímto ustanovením nastanou pouze za předpokladu, že do daňového přiznání budou zahrnuty veškeré příjmy poplatníka podle § 6 odst. 4.

195. V § 36 odst. 7 se slova „nebo § 7 odst. 6“ zrušují.

K bodu 195 (§ 36 odst. 7)

Nadále poplatníkovi nebude ponechána možnost zahrnout příjmy autorů vymezené v § 7 odst. 6 zákona o daních z příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona o daních z příjmů, do daňového přiznání. Pro budoucnost tak odpadá možnost započtení výše této srážky na reálnou výši daně poplatníka, neboť výše srážené daně je reálnou výší daně, která je okamžikem uskutečnění odpovídající srážky odvedena.

196. V § 36 odst. 7 se za slovo „přiznání“ vkládají slova „za zdaňovací období, ve kterém byly příjmy vyplaceny“.

K bodu 196 (§ 36 odst. 7)

Považuje se za nutné vymezit lhůtu, ve které může být na příjmy podle § 6 odst. 4 související s konkrétním zdaňovacím obdobím uplatněno ustanovení § 36 odst. 7.

197. V § 36 odst. 8 se slova „Zahrnou-li do daňového přiznání poplatníci uvedení v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kteří jsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. c), f) nebo g)“ nahrazují slovy „Zahrne-li do daňového přiznání poplatník, který není daňovým rezidentem České republiky a který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, veškeré příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), f) a g)“, slovo „jejich“ se nahrazuje slovem „jeho“, slovo „podávají“ se nahrazuje slovem „podává“ a slova „poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. c), f) nebo g)“ se nahrazují slovy „poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), f) a g)“.

K bodu 197 (§ 36 odst. 8)

Jedná se o terminologickou změnu, která sjednocuje označení poplatníka v § 36 odstavci 8 zákona o daních z příjmů s označením užitým v odstavci 7, když odstraňuje výslovný odkaz na poplatníky uvedené v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 zákona o daních z příjmů, neboť skutečnost, že ustanovení se vztahuje pouze na daňové nerezidenty, vyplývá z odkazu na § 22 zákona o daních z příjmů. Dále se v souladu s prvotním záměrem množné číslo „poplatníci“ nahrazuje jednotným číslem „poplatník“, a to v celém ustanovení vč. souvisejících formulací.

V návaznosti na upřesnění osobní působnosti odstavce 7 a 8 je žádoucí, aby se postup k zamezení druhého odvodu daně, který může nastat podáním daňového přiznání k základu daně, z něhož byla daň již řádně odvedena srážkou, vztahoval také na daň, jež má být odvedena srážkou podle § 6 odst. 4 zákona o daních z příjmů u poplatníků, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské Unie. Z tohoto důvodu je třeba do odkazu na vybrané zdroje příjmů, jež jsou u poplatníků, kteří jsou rezidenty jiného členského státu Evropské Unie předmětem daně podle § 22 odst. 1 zákona o daních z příjmů, a na něž se vztahuje znění odstavce 8 doplnit písm. b), řadící mezi tyto zdroje za tam stanovených podmínek příjmy ze závislé činnosti, přičemž zahrnuje též situaci srážky daně podle § 6 odst. 4 zákona o daních z příjmů.

V návaznosti na zahájení jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje upravit znění příslušného ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu).

198. V § 38a odstavec 2 zní:

„(2) Zálohy neplatí

- a) poplatník, jehož poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 30 000 Kč,
- b) obec nebo kraj,
- c) zůstavitel ode dne jeho smrti.“.

Poznámka pod čarou č. 39 se zrušuje.

K bodu 198 (§ 38a odst. 2)

Jedná se o legislativní úpravu, které reflektuje nový postup zdaňování příjmů z tzv. ležící pozůstalosti zavedený daňovým řádem v § 239 až § 239b s účinností od 1. ledna 2014, kdy se tyto příjmy zdaňují jako by zůstavitel žil. Takto se postupuje až do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, přičemž zůstavitelovu daňovou povinností plní osoba spravující pozůstalosti, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti. Osoba spravující pozůstalost tak bude podávat řádná i dodatečná daňová tvrzení, a to za celé zdaňovací období nebo jeho část, ve standardních lhůtách stanovených daňovým řádem. Daňová tvrzení bude osoba spravující pozůstalost podávat za všechna zdaňovací období, která uplynou ode dne smrti zůstavitele až do dne předcházejícímu dni skončení řízení o pozůstalosti. Vzhledem ke skutečnosti, že se v daňovém tvrzení týkajícím se daňové povinnosti zůstavitele vzniklé ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, neuplatní nezdánitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na dani ani daňové zvýhodnění, navrhuje se do zákona doplnit, že se v daném případě nebudou platit zálohy na daň. Systematicky se tato nová úprava vkládá do § 38a odst. 2

zákona o daních z příjmů, který upravuje výjimky z placení záloh.

199. V § 38a odst. 5 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 199 (§ 38a odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků byla zákonným opatřením Senátu podřazena režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v tomto ustanovení upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

200. V § 38a odst. 5 se slova „ze kterých“ nahrazují slovy „ze kterého“.

K bodu 200 (§ 38a odst. 5)

Jedná se pouze o gramatickou úpravu z důvodu zrušení některých slov v ustanovení.

201. V § 38a odst. 9 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 201 (§ 38a odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků byla zákonným opatřením Senátu podřazena režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v tomto ustanovení upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

202. V § 38a odstavec 10 zní:

„(10) Ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) do dne předcházejícího dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku, platí za nástupnickou obchodní korporaci zálohy zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě stanovené podle předchozích odstavců, s výjimkou sloučení, kdy takto stanovené zálohy nadále platí i nástupnická obchodní korporace. Ode dne zápisu fúze do obchodního rejstříku platí zálohy nástupnická obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě odvozené ze součtu posledních známých daňových povinností zaniklých obchodních korporací, stanovených podle odstavce 1 věty třetí s případným dopočtem podle odstavce 6, který se při sloučení dále zvýší o poslední známou daňovou povinnost nástupnické obchodní korporace. Při převodu jmění na společníka, který je právní osobou, se výše a periodičita záloh placených ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) nemění; bude-li právním nástupcem zanikající obchodní korporace fyzická osoba, stanoví zálohy na období ode dne zápisu převodu jmění na

společníka do obchodního rejstříku do konce kalendářního roku správce daně rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu, s přihlédnutím k zálohám splatným od rozhodného dne do dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku. U přeměny rozdělením stanoví nástupnickým obchodním korporacím zálohy na část zdaňovacího období podle § 21a písm. c) ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku správce daně rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu, který tímto rozhodnutím zároveň stanoví způsob rozdělení záloh zaplacených zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací k zápočtu na daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Zálohy zaplacené v průběhu celého zdaňovacího období podle § 21a písm. c) zanikajícími, rozdělovanými a nástupnickými obchodními korporacemi, se započtou na celkovou daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Obdobně se postupuje u přeměn, u nichž rozhodným dnem přeměny bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku.“

K bodu 202 (§ 38a odst. 10)

V souvislosti se změnou pojmosloví provedenou v příslušných ustanoveních § 23a až 23d zákona o daních z příjmů se má za vhodné nahradit pojmy „společnost nebo družstvo“ pojmem „obchodní korporace“.

203. V § 38c odst. 1 se slovo „osoba“ nahrazuje slovem „poplatník“, slovo „která“ se nahrazuje slovem „který“ a slovo „povinna“ se nahrazuje slovem „povinen“.

K bodu 203 (§ 38c odst. 1)

Jedná se o legislativní úpravu, která reflektuje skutečnost, že plátcem daně je i jiná entita než fyzická či právnická osoba, a to taková, která sice nemá právní osobnost, ale zákon o daních z příjmů ji přiznává daňovou subjektivitu a je tak poplatníkem daně z příjmů právnických osob. Jedná se zejména o svěřenský fond, podílový fond nebo fond penzijní společnosti, které v případě daně vybírané srážkou, jsou v postavení plátce daně. V případě podílových fondů a fondů penzijní společnosti bude povinností plátce daně za tyto fondy i nadále vykonávat pověřená osoba, která je za to ze zákona zodpovědná (tj. administrátor investičního fondu resp. penzijní společnost), stejně jako za ně vykonává i povinnosti vyplývající z jejich pozice daňového poplatníka (vedení účetnictví, podání daňového přiznání atd.). V případě svěřenských fondů bude tyto povinnosti plnit svěřenský správce.

204. V § 38c odst. 1 se za slovo „od“ vkládá slovo „jiných“ a za slova „poplatníků nebo“ se vkládá slovo „jiným“.

K bodu 204 (§ 38c odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která navazuje na úpravu § 38c, která reflektuje skutečnost, že plátcem daně je i jiná entita než fyzická či právnická osoba, a to taková, která sice nemá právní osobnost, ale zákon o daních z příjmů ji přiznává daňovou subjektivitu a je tak poplatníkem daně z příjmů právnických osob.

205. V § 38d odst. 2 se za větu druhou vkládají věty „U příjmu z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata je spojena se splněním podmínky, která do konce lhůty pro sražení daně nenastala, a u příjmů z podílu na zisku, jejichž vyplacení bylo statutárním orgánem odmítnuto, je plátcem daně povinen srazit daň při jejich výplatě. V případě, že v okamžiku stanoveném pro sražení srážkové daně jsou cenné papíry, ze kterých vyplývá právo na podíl na zisku, vlastněné poplatníkem, na němž představují podíl, srážka se provede v okamžiku jejich nabytí jiným poplatníkem, pokud předtím právo na podíl na zisku nezaniklo.“.

K bodu 205 (§ 38d odst. 2)

Navrhovaná úprava stanoví, že u příjmů z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata závisí na splnění daně podmínky, která ještě v okamžiku rozhodnutí valné hromady (nebo jiného relevantního orgánu) nebyla splněna, není nutno dodržet podmínku, že daň musí být sražena nejpozději do konce třetího měsíce (resp. do konce měsíce u zaknihovaných CP), ale daň může být sražena až v okamžiku výplaty (pokud k ní dojde). Podobně se postupuje i v případě, že výplata podílů na zisku byla odmítnuta statutárním orgánem.

Navrhovaná úprava dále stanoví, že v případě výplaty podílu na zisku, který plyne z vlastních akcií, je povinnost srážky posunuta do okamžiku, kdy akcie přejde do vlastnictví jiného poplatníka, neboť jen v tom případě může ke srážce dojít. V případě, že akcie nebudou do doby splatnosti podílu na zisku převedeny na třetí osobu, tak právo na podíl na zisku spojené s vlastními akciemi v majetku společnosti zaniká a srážková daň se nesráží.

206. V § 38d se odstavec 9 včetně poznámky pod čarou č. 39f zrušuje.

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 9 a 10.

K bodu 206 (§ 38d odst. 9)

Navrhuje se pro nadbytečnosti zrušit ustanovení, které pro účely zákona o daních z příjmů dává organizační složce státu stejné právní postavení jako má plátcem daně, neboť organizační složka státu je v důsledku nového znění § 38c odst. 1 zákona o daních z příjmů plátcem daně z titulu poplatníka daně z příjmů právnických osob.

207. V § 38f odst. 3 se slova „a funkčních požitků“ zrušují a číslo „14“ se nahrazuje číslem „13“.

K bodu 207 (§ 38f odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků byla zákonným opatřením Senátu podřazena režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v tomto ustanovení upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

Dále se jedná o legislativně technickou úpravu zajišťující správný odkaz v textu § 38f odst. 3 zákona o daních z příjmů. Odstavec 14 v § 6 zákona o daních z příjmů byl v důsledku zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. s účinností od 1. ledna 2014 přečíslován na odstavec 13 § 6 zákona o daních z příjmů.

208. V § 38g odstavec 4 zní:

„(4) Daňové přiznání je povinen podat poplatník, u něhož se daň zvyšuje o solidární zvýšení daně.“.

K bodu 208 (§ 38g odst. 4)

Navržená změna zužuje případy, kdy je poplatník daně z příjmů fyzických osob povinen podat daňové přiznání při solidárním zvýšení daně. Dle navrženého znění poplatník musí podat daňové přiznání pouze v situaci, kdy se jeho daň za dané zdaňovací období zvyšuje o solidární zvýšení daně podle § 16a zákona o daních z příjmů. Tudiž tuto povinnost poplatník nemá, pokud se pouze jeho záloha, popř. zálohy zvýšily o solidární zvýšení daně podle § 38ha zákona o daních z příjmů, avšak jeho daň za dané zdaňovací období se nezvyšuje o solidární zvýšení daně podle § 16a zákona o daních z příjmů.

Cílem navrhované úpravy je zjednodušit administrativní zátěž poplatníkům, u kterých sice došlo k solidárnímu zvýšení daně u zálohy, ale jejich příjmy za dané zdaňovací období nedostačují k aplikaci solidárního zvýšení jejich daně podle § 16 a zákona o daních z příjmů. V důsledku navržené změny budou moci za zákonem stanovených podmínek opět požádat o roční zúčtování daně svého zaměstnavatele.

Dalším cílem této úpravy je též zmírnit dopady v souvislosti s vrácením přeplatků ze závislé činnosti vyplývajících z těchto daňových přiznání z účtů týkajících se daně z příjmů ze samostatné činnosti a tím i dopady na rozpočtové určení daní.

Na toto zrušení povinnosti navazuje rovněž přechodné ustanovení, které zrušuje tuto povinnost i pro zdaňovací období roku 2014.

209. V § 38g se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Daňové přiznání je povinen podat také poplatník, jehož plátcem daně oznámil dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu vzniklou zaviněním poplatníka správci daně a předal doklady potřebné k vybrání vzniklého rozdílu podle § 38i odst. 5 písm. b).“.

K bodu 209 (§ 38g odst. 5)

Za účelem zajištění nového postupu při opravě chyb vzniklých zaviněním poplatníka, které bude mít plátcé daně možnost řešit tím způsobem, že pouze podá oznámení správci daně a tuto dlužnou částku bude mít povinnost uhradit poplatník, se povinnost podat daňové přiznání tímto poplatníkem zakotvuje přímo do ustanovení § 38g zákona o daních z příjmů, ve kterém jsou upraveny obecné podmínky, za kterých má poplatník fyzická osoba povinnost daňové přiznání podat.

Výslovně se stanoví, že správce daně může k podání daňového přiznání poplatníka v těchto případech též vyzvat. V tomto případě se neuplatní pokuta za opožděné tvrzení daně, pokud bude daňové přiznání podáno nejpozději ve lhůtě stanovené správcem daně ve výzvě k podání daňového přiznání.

210. V § 38h odst. 14 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“.

K bodu 210 (§ 38h odst. 14)

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazen pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění.“

211. V § 38ch odst. 4 se číslo „15“ nahrazuje číslem „31“.

K bodu 211 (§ 38ch odst. 4)

Za účelem zvládnutí všech povinností spojených s ročním zúčtováním záloh a daňového zvýhodnění plátců daně se navrhuje lhůtu pro jeho provedení prodloužit z 15. března na 31. března. Z praxe vyplývá, že uvedené povinnosti nelze reálně zvládnout ve zkrácené lhůtě, tj. do 15. března, tedy za jeden kalendářní měsíc od předložení průkazů pro jeho provedení, neboť provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění u velkých plátců daně je administrativně velice náročné.

212. V § 38ch odst. 5 se slova „do 31. března“ nahrazují slovy „při zúčtování mzdy za březen“.

K bodu 212 (§ 38ch odst. 5)

V návaznosti na prodloužení lhůty pro roční zúčtování záloh (do 31. března) se navrhuje prodloužit současně lhůtu pro vrácení přeplatků na dani vypočtených při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, resp. pro vyplacení případných doplatků na daňových bonusech, tedy pro splnění povinností spojených s ročním zúčtováním záloh a daňového zvýhodnění.

213. V § 38i odst. 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“, na konci textu věty první se doplňují slova „za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl“ a věta poslední se nahrazuje větou „Jinak má poplatník, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, možnost uplatnit nárok na vzniklý rozdíl v daňovém přiznání.“

K bodu 213 (§ 38i odst. 2)

Navrhuje se upravit lhůtu, ve které může plátcé daně nesprávně vypočtenou částku při ročním zúčtování záloh ještě dodatečně vrátit poplatníkovi tak, aby tato lhůta byla v souladu se lhůtou, ve které si tuto částku může jako přeplatek vypořádat poplatník prostřednictvím dodatečného daňového přiznání.

V nahrazené větě čtvrté se jedná o legislativně technické zpřesnění za účelem posílení právní jistoty na straně plátců daně.

214. V § 38i se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

K bodu 214 (§ 38i odst. 4)

Navrhuje se zrušení odstavce 4 s ohledem na skutečnost, že daná problematika vybrání nedoplatků z hlediska jejich zavinění je řešena konkrétně v následujících odstavcích.

Po uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti vyplývá z § 252 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu povinnost platit úroky z prodlení za dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu.

Ve vztahu k § 38i odst. 5 písm. b) zákona o daních z příjmů vyplývá povinnost poplatníka podat daňové přiznání z navrhovaného znění § 38g odst. 5.

215. V § 38i odst. 4 se na konci textu věty první doplňují slova „za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl“.

K bodu 215 (§ 38i odst. 4)

Dochází k legislativně technickému zpřesnění, aby bylo zřejmé, že počátek lhůty pro vybrání dlužné částky za daně zdaňovací období se váže na uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně za toto zdaňovací období.

216. V § 38i odst. 4 větě druhé se slova „po podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti“ zrušují a slovo „příslušné“ se nahrazuje slovem „toto“.

K bodu 216 (§ 38i odst. 4 věta druhá)

Dochází k legislativně technickému zpřesnění textu, aby bylo zřejmé, že počátek lhůty pro vybrání dlužné částky za daně zdaňovací období se váže na uplynutí lhůty pro podání vyúčtování daně za daně zdaňovací období a nikoliv na skutečnost, zda vyúčtování daně bylo, nebo nebylo podáno.

217. V § 38i odst. 5 písm. a) a b) se slova „podat dodatečné vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a“ zrušují.

K bodu 217 (§ 38i odst. 5 písm. a) a b))

Vzhledem k tomu, že výsledky z ročního zúčtování záloh (vrácené přeplatky na dani) budou plátcem daně vykazovány nadále až v řádném vyúčtování podaném za zdaňovací

období, v němž bude toto roční zúčtování záloh provedeno (tedy nikoliv jak bylo původně předpokládáno v souvislosti se zavedením jednotného inkasního místa a zkrácením lhůty pro provedení ročního zúčtování záloh, již ve vyúčtování podaném za dotčené uplynulé zdaňovací období), není tak možné vázat úhradu případných dlužných částek na dani nebo na daňovém bonusu až na povinnost plátce daně podat za toto dotčené zdaňovací období dodatečné vyúčtování.

218. V § 38i se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Plátce daně je povinen o podání oznámení podle odstavce 5 písm. b), které učinil u svého správce daně, současně informovat poplatníka.“.

K bodu 218 (§ 38i odst. 6)

Navrhuje se upřesnit postup plátce daně v případě zavinění dlužné částky poplatníkem.

219. V § 38j odst. 2 písmeno b) zní:

„b) rodné číslo, a u daňového nerezidenta datum narození, číslo a typ dokladu prokazujícího jeho totožnost a kód státu, který tento doklad vydal, identifikaci pro daňové účely ve státu daňové rezidence a kód státu, jehož je daňovým rezidentem,“.

K bodu 219 (§ 38j odst. 2 písm. b))

Navrhuje se zpřesnit a upravit povinnosti plátce daně z příjmů fyzických osob v oblasti náležitostí mzdového listu. Požadovaný pas je nahrazen širším obecným typem dokladu prokazujícím totožnost. Důvodem je skutečnost, že v rámci EU není pas již podmínkou vstupu na území jiného členského státu. Současně pro potřeby automatické výměny informací jsou dalšími relevantními údaji kód státu, který doklad totožnosti vydal, a jakákoli identifikace pro daňové účely ve státu, jehož je poplatník daňovým rezidentem.

220. V § 38j odst. 2 písm. c) se za slova „jehož je“ vkládá slovo „daňovým“.

K bodu 220 (§ 38j odst. 2 písm. c))

Jde o legislativně technickou úpravu navazující na pojem „daňový rezident“ zavedený v § 2 zákona zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

221. V § 38j se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.“.

K bodu 221 (§ 38j odst. 2 písm. h))

Navrhuje se doplnění mzdového listu o údaje potřebné z hlediska daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Důvodem doplnění mzdového listu je jeho třicetiletá archivační lhůta oproti desetileté archivační lhůtě u daňových dokladů.

222. V § 38k odst. 4 písmeno c) zní:

„c) jaký je počet dětí vyživovaných v rámci jeho společně hospodařící domácnosti a dále

1. jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě,
2. zda uplatňuje daňové zvýhodnění na toto dítě ve výši náležející podle § 35c odst. 1 na jedno dítě nebo ve výši náležející na každé další vyživované dítě,
3. zda v rámci téže společně hospodařící domácnosti uplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované děti i jiná osoba,
4. kdy a jak se případně změnilo rozhodné skutečnosti pro přiznání daňového zvýhodnění a
5. jedná-li se o zletilé studující dítě, že nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,“.

K bodu 222 (§ 38k odst. 4 písm. c))

Pro účely uplatnění daňového zvýhodnění v diferencované výši podle počtu dětí, tj. pouze na jedno nebo i na další dítě, se upravují podmínky, za kterých může daňové zvýhodnění uplatnit poplatník s příjmy ze závislé činnosti u svého zaměstnavatele, a to již v průběhu zdaňovacího období. Vychází se z principu, že poplatníci vyživující více dětí v rámci jedné domácnosti mají právo se rozhodnout, který z nich si daňové zvýhodnění na to které z dětí uplatní a také v případě existence diferencované výše právo si určit, v jaké výši jej budou uplatňovat (který z nich ve výši náležející pouze na jedno dítě a který z nich ve výši náležející na každé další dítě). Plátce daně musí mít ale alespoň základní informace pro účely poskytnutí této daňové úlevy, tedy kolik dětí vyživuje poplatník v rámci své domácnosti a zda daňové zvýhodnění v rámci téže domácnosti uplatňuje i jiná osoba.

223. V § 38k odst. 4 se na konci písmene d) čárka nahrazuje tečkou a písmeno e) se zrušuje.

K bodu 223 (§ 38k odst. 4 písm. e))

Na základě koaliční smlouvy se navrhuje vrátit základní slevu na poplatníka (§ 35ba odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů) starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu, tj. návrat k právní úpravě před 1. lednem 2013. V této souvislosti je nutné zrušit navazující písmeno e) v § 38k odst. 4 zákona o daních z příjmů, které bylo vloženo do daného ustanovení z důvodu omezení základní slevy na poplatníka.

V navrhovaném znění § 38k odst. 4 zákona o daních z příjmů tak nebude podmínkou pro přihlídnutí k měsíční základní slevě na poplatníka při srážce zálohy na daň ze závislé činnosti plátcem daně prohlášení podepsané poplatníkem o tom, že k 1. lednu zdaňovacího období nepobírá starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu, stejně jako tomu bylo před 1. lednem 2013.

224. V § 38k odst.5 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou.

K bodu 224 (§ 38k odst. 5 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související se zrušením písmen h) a i) v § 38k odst. 5 zákonem č. 458/2011 Sb. s účinností k 1. lednu 2015 (viz část první čl. I. bod 148 zákona č. 458/2011 Sb.).

225. V § 38l odst. 1 písm. e) a g) se za slova „nebytový prostor“ vkládají slova „jiný než garáž, sklep nebo komoru“.

K bodu 225 (§ 38l odst. 1 písm. e) a g))

Navrhovaná úprava navazuje na úpravu § 15 odst. 3 písm. e) a f) tímto zákonem z příjmů, jejichž dopad je rozšířen i na jednotky, která vedle bytu zahrnuje i nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a dále na garáž, sklep nebo komoru, pokud jsou vymezeny jako samostatné nebytové prostory v rámci jednotky, která nezahrnuje jiné nebytové prostory či byt.

226. V § 38l odst. 1 písm. f) se slova „nebo společníkem“ zrušují.

K bodu 226 (§ 38l odst. 1 písm. f))

Toto ustanovení se dává do souladu se zněním ostatních ustanovení zákona o daních z příjmů po 1. lednu 2014. Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb. navázalo terminologii zákona o daních z příjmů na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení právnické osoby hovoří NOZ obecně pouze o členech (§ 141 odst. 1 a 2). Pojem člen právnické osoby je obecný a zahrnuje i pojem společník, proto zákon o daních z příjmů použil pouze pojem „člen právnické osoby“ a pojem „společník“ jako podmnožinu člena právnické osoby vypustil (viz § 15 odst. 3 písm. d) zákona o daních z příjmů). Z výše uvedeného se navrhuje vypuštění slova „společník“ i v § 38l odst. 1 písm. f) zákona o daních z příjmů.

227. V § 38l odst. 1 se na konci písmene i) čárka nahrazuje tečkou a písmena j) a k) se zrušují.

K bodu 227 (§ 38l odst. 1 písm. j) a k))

V návaznosti na změny v § 15 zákona o daních z příjmů provedené zákonem č. 458/2011 Sb. s účinností k 1. lednu 2015 (viz částí první čl. I bod 30 a 148), jejichž obsahem je zrušení nezdanitelných částí základu daně poskytovaných poplatníkům ve výši zaplacených členských příspěvků placených členem odborové organizace a úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání (dosavadní § 15 odst. 7 a 8 zákona o daních z příjmů), se v § 38l odst. 1 zákona o daních z příjmů vypouští úprava způsobu prokazování těchto nároků.

228. V § 38l odst. 3 písmeno c) zní:

„c) jsou-li poplatníci vyživující děti v jedné společně hospodařící domácnosti zaměstnaní, potvrzením od zaměstnavatele druhého z poplatníků, ve kterém plátce daně uvede, na

kteřé děti druhý z poplatníků uplatňuje daňové zvýhodnění a v jaké výši,“.

K bodu 228 (§ 38l odst. 3 písm. c))

V souvislosti se zavedením nového režimu pro poskytnutí daňového zvýhodnění se navrhuje upravit podmínky prokazování nároku za okolností, že dítě (dětí) v rámci jedné společně hospodařící domácnosti vyživuje více poplatníků. Nově nikoliv pouze potvrzením zaměstnavatele „druhého z manželů“, že ten daňové zvýhodnění na totéž dítě neuplatňuje, ale potvrzením zaměstnavatele „druhého z poplatníků“ vyživujícího děti v rámci jedné společně hospodařící domácnosti s tím, že zaměstnavatel v potvrzení uvede též děti, na které tento druhý z poplatníků daňové zvýhodnění uplatňuje a v jaké výši je uplatňuje.

229. V § 38ma odst. 3 se číslo „2“ nahrazuje číslem „1“.

K bodu 229 (§ 38ma odst. 3))

Jedná se o legislativně technickou změnu, opravu zřejmé chyby.

230. V § 38na odst. 4 se slova „jemuž byla vyměřena daňová ztráta, která byla podle § 23c odst. 8 písm. b) převzata právním nástupcem, může právní nástupce převzatou daňovou ztrátu“ nahrazují slovy „může právní nástupce daňovou ztrátu převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b)“, slova „který zanikl“ se nahrazují slovy „kterému byla daňová ztráta vyměřena“ a slova „rozdělovanou obchodní společností v období“ se nahrazují „poplatníkem, kterému byla daňová ztráta vyměřena, a to v období“.

K bodu 230 (§ 38na odst. 4))

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn mj. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm. b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

231. V § 38na odst. 4 se slovo „společnost“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 231 (§ 38na odst. 4)

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

232. V § 38na odst. 6 se slova „vyměřené převádějící obchodní společnosti a“ zrušují, slovo „společností“ nahrazuje slovem „korporace“ a slovo „společností“ se nahrazuje slovem „korporací“.

K bodu 232 (§ 38na odst. 6)

Ustanovení § 23a až § 23d představují implementaci Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií. V rámci implementace této směrnice byl umožněn m.j. přenos daňové ztráty v případě převodu obchodního závodu na obchodní společnost (§ 23a odst. 5 písm. b) a v případě fúzí nebo rozdělení obchodních společností (§ 23c odst. 8 písm. b). V rámci navržených změn bude možné výhodu v převodu daňové ztráty uplatnit v i případech násobných převodů obchodních závodů resp. násobných fúzí nebo rozdělení obchodních společností. V návaznosti na úpravu ustanovení § 23a a § 23c bylo nutné provést změny v ustanovení § 38na, které obsahuje podmínky pro uplatnění převedených daňových ztrát. Podle § 38na odst. 4, resp. odst. 6 bude moci při splnění stanovených podmínek odečíst daňovou ztrátu od základu daně i ten poplatník, který ji převzal od poplatníka, který ji převzal od poplatníka, kterému byla daňová ztráta vyměřena.

Nahrazení pojmu obchodní společnost pojmem obchodní korporace je zdůvodněno v důvodové zprávě ke změnám v § 23a až 23c.

233. V § 38p odst. 2 se věta poslední zrušuje.

K bodu 233 (§ 38p odst. 2 věta poslední)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která reflektuje jednak neaktuálnost odkazů na odstavce 6 a 8 § 34 zákona o daních z příjmů, které byly zákonem č. 458/2011 Sb. zrušeny a na odstavec 3 § 34a zákona o daních z příjmů, který byl přesunut stejným zákonem do § 34e odst. 4 zákona o daních z příjmů. Současně se navrhuje odstranění nadbytečné normy, která stanoví, že postup § 38p odst. 2 zákona o daních z příjmů se nepoužije, jestliže poplatník může uplatnit odčitatelnou položku podle § 34 odst. 4, v souladu s ustanovením § 34e odst. 4, neboť ustanovení § 34e odst. 4 zákona o daních z příjmů upravuje zvláštní postup uplatnění odpočtu na podporu výzkumu a vývoj v dodatečném daňovém přiznání, který je speciální vůči postupu uplatnění vyšší částky odpočitatelné položky v § 38p odst. 2 zákona o daních z příjmů, tudíž má přednost před postupem podle § 38p odst. 2 zákona o daních z příjmů.

234. V § 38r se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Lhůty pro stanovení daně z důvodu nesplnění podmínky pokračování v činnosti zemědělského podnikatele počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž tato podmínka není splněna.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

K bodu 234 (§ 38r odst. 4)

Navrhuje se stanovit lhůtu pro stanovení daně z důvodu nesplnění podmínky pokračování v činnosti zemědělského podnikatele podle § 3 odst. 4 písm. f) zákona, tj. pro případ kdy zemědělský podnikatel nesplní podmínku pokračování v zemědělské činnosti po zákonem stanovenou dobu 3 let od doby, kdy na něho byl příslušný majetek převeden s tím, že uvedený převod majetku nebyl předmětem daně.

235. V § 38r odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje slovy „až 4“.

K bodu 235 (§ 38r odst. 5)

Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu, která vychází z vložení nového odstavce v § 38r odst. 4.

236. V § 38s se číslo „13“ nahrazuje číslem „12“.

K bodu 236 (§ 38s)

Jedná se o legislativně technickou úpravu zajišťující správný odkaz v textu § 38s zákona o daních z příjmů. Odstavec 13 v § 6 zákona o daních z příjmů byl v důsledku zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. přečíslován na odstavec 12 § 6 zákona o daních z příjmů.

237. Za § 38u se vkládají nové § 38v a 38w, které včetně nadpisů znějí:

„§ 38v

Oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob

(1) Pokud poplatník daně z příjmů fyzických osob obdrží příjem, který je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen a je vyšší než 5 000 000 Kč, je povinen oznámit správci daně tuto skutečnost do konce lhůty pro podání daňového přiznání.

(2) V oznámení podle odstavce 1 poplatník uvede

- a) výši příjmu,
- b) popis okolností nabytí příjmu,
- c) datum, kdy příjem vznikl.

(3) Odstavec 1 se nevztahuje na příjem, o němž může údaje podle odstavce 2 správce daně

zjistit z rejstříků či evidencí, do kterých má přístup a které zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Zjistí-li správce daně nesplnění povinnosti podle odstavce 1, vyzve poplatníka k jejímu dodatečnému splnění a stanoví mu k tomu náhradní lhůtu.

§ 38w

Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu

(1) Poplatníkovi vzniká povinnost uhradit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud nesplní povinnost oznámit osvobozený příjem, ve výši

- a) 1 % z částky neoznámeného příjmu, pokud tuto povinnost splní, aniž by k tomu byl vyzván,
- b) 10 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník tuto povinnost splní v náhradní lhůtě poté, co byl k tomu vyzván, nebo
- c) 15 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník nesplní tuto povinnost ani v náhradní lhůtě.

(2) Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(3) Pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu lze uložit nejpozději do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(4) O povinnosti platit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(5) Správce daně, který pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu uložil, spravuje i její placení a pokuta je příjmem veřejného rozpočtu, ze kterého je hrazena jeho činností.“

K bodu 237 (§ 38v a 38w)

V návaznosti na společenskou poptávku (projevenou například prostřednictvím petice) po opatřeních, která by vedla k větší transparentnosti majetkových transakcí a tím i podpořila boj proti daňovým únikům a rozkrývání transakcí odehrávajících se v „šedé“ či „černé“ části ekonomiky, se navrhuje zavést oznamovací povinnost pro příjmy, které jsou osvobozeny od daně. Na rozdíl od příjmů, které jsou zdaňovány, není dnes o osvobozených příjmech nutné informovat žádným způsobem správce daně. V praxi tak z pohledu informací, kterými správce daně disponuje, může daný daňový subjekt působit jako nevysoce příjmový, ačkoliv opačná situace je pravdou.

Význam tohoto opatření není primárně fiskální povahy (i když díky zmapování neosvobozených příjmů je možné získat údaje využitelné pro stanovení daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění). Opatření je zejména důležité pro zúžení

prostoru pro realizaci „praní špinavých peněz“ a případně též pro rozkrývání závažné trestné činnosti. V tomto kontextu zejména bude limitovat často užívanou obranu stíhaných osob, spočívající v odkazu na to, že daný majetek, jehož původ má prokázat, byl nabyt prostřednictvím příjmu, který byl od daně osvobozen. Byť se subjekt může po přijetí tohoto opatření bránit ve výše popsaných případech tvrzením, že chyba se stala opomenutím tento příjem nahlásit v oznámení, je takové jednání již obtížněji obhajitelné.

Odstavec 1 navrhuje způsob zajištění evidence těchto příjmů v podobě zavedení povinnosti poplatníka daně z příjmů fyzických osob oznámit jednotlivý příjem od daně z příjmů fyzických osob osvobozený, a to ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

Oznámení je podáním podle daňového řádu a lze jej učinit v souladu s ustanovením § 71 odst. 1 daňového řádu písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou. V případě, že není oznámení kompletní, posuzuje se taková vada jako vada podání podle § 74 daňového řádu.

S ohledem na to, že cílem je postihnout zejména transakce vyšších řádů, a na snahu minimalizovat přírůstek administrativní zátěže, je klíčové zvolení vhodného limitu, od kterého se osvobozené příjmy musí oznamovat (zejména je třeba limitem vyjmout běžné rodinné transakce jako bezúplatné převody automobilů, peněžní dary rodičů na pořízení bydlení, atd.). Z tohoto důvodu byl zvolen limit 5 milionů Kč.

Limit se posuzuje u jednotlivého příjmu, tj. daruje-li se např. věc hromadná jako podnik je tento příjem ve výši ocenění celého tohoto podniku a ne jeho jednotlivých složek. Případné účelové rozkládání příjmů tak, aby byly nižší než limit, se bude posuzovat jako obcházení tohoto zákona (např. rozložení příjmu v podobě 50 milionů Kč do 11 po sobě navazujících plnění, která nebudou překračovat zmíněný limit) a převáží tak materiální hledisko, které danou transakci ohodnotí jako jeden příjem.

Dané opatření se vztahuje v zásadě na všechna osvobození od daně z příjmů fyzických osob, tj. jak dle § 4 a 4a, tak také podle § 6 a 10 (výjimkou jsou příjmy uvedeného ve výjimce v odstavci 2 navrhovaného ustanovení).

Odstavec 2 upravuje okruh oznamovaných údajů poplatníkem. V tomto směru se musí oznámit výše osvobozeného příjmu, tj. částka vyčíslená v korunách. Dále se oznamují okolnosti nabytí tohoto příjmu, což je údaj o tom, jak bylo příjmu dosaženo (např. prodej obrazu, výhra v loterii, případně, zda jde o příjem v penězích či v jiné podobě). Dále se oznamuje též datum vzniku příjmu.

Odstavec 3 uvádí výjimku z odstavce 1, tj. stanovuje okruh příjmů, které není potřeba oznamovat. V tomto směru musí být kumulativně naplněny dvě podmínky, a to evidence či rejstřík musí obsahovat informace podle odstavce 2 a správce daně tuto evidenci a rejstřík zveřejní na úřední desce či způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Odstavec 4 stanovuje upomínkový mechanismus pro případ, že poplatník nesplní povinnost podle odstavce 1. Správce daně takového poplatníka vyzve ke splnění oznamovací povinnosti. Současně s touto výzvou stanoví náhradní lhůtu pro oznámení. Samotné vyzvání i náhradní lhůta jsou zásadními časovými okamžiky pro stanovení výše pokuty podle § 38w, tj. pokuty za neoznámení osvobozeného příjmu.

Pokud uplyne lhůta pro stanovení daně, v rámci jejíhož zdaňovacího období osvobozený příjem nastal, není možné dle § 38w odst. 3 uložit pokutu. Z toho plyne, že se za toto období rovněž nevyzývá.

§ 38w

Odstavec 1 stanovuje pokutu za nesplnění oznamovací povinnosti v § 38v odst. 1. Název pokuty je „pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu“. Výše pokuty je určena fixně dle míry porušení povinnosti. V případě prostého pozdějšího podání je výše pokuty 1 % z výše osvobozeného příjmu. Pokud poplatník podá oznámení až na výzvu správce daně, pak je pokuta ve výši 10 %. V případě nepodání ani v náhradní lhůtě (§ 38w) je pak pokuta ve výši 15 %, což odpovídá dnešní sazbě daně z příjmů fyzických osob.

Platí, že současně s touto pokutou se neukládá pokuta za nesplnění povinností nepeněžní povahy. Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je svou povahou právním institutem speciálním.

Odstavec 2 je v otázce splatnosti obdobnou normou, jako je norma uvedená v § 248 odst. 3 daňového řádu.

Odstavec 3 navazuje možnost stanovit pokutu na lhůtu pro stanovení daně za zdaňovací období, do kterého osvobozený příjem spadá.

Odstavec 4 stanovuje příslušnost správce daně k výběru pokuty a určuje rozpočtové určení pokuty.

238. V příloze č. 1 položka (2-33) zní:

„	(2-33)	27.51.15	Ventilátory a ventilační nebo recirkulační odsávače převážně pro domácnost
---	--------	----------	--

“
K bodu 238 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava odstraňuje nežádoucí duplicitu vzniklou při převodu přílohy č. 1 zákona o daních z příjmů do kódů CZ-CPA zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. u odkazu na kód CZ-CPA, a to u položek (2-33) a (3-36) této přílohy.

239. V příloze č. 1 položka (2-43) zní:

„	(2-43)	27.51	Elektrické spotřebiče převážně pro domácnost
---	--------	-------	--

“
K bodu 239 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava odstraňuje nežádoucí duplicitu vzniklou při převodu přílohy č. 1 zákona o daních z příjmů do kódů CZ-CPA zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., a to ve vymezení obsahu položek (2-43) a (1-24).

240. V příloze č. 1 položka (4-22) se slova „podle občanského zákoníku“ zrušují.

K bodu 240 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zajišťuje, aby se daná položka vztahovala vedle jednotek vzniklých podle občanského zákoníku i na jednotku, která je vymezena podle zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Dle § 21c zákona o daních z příjmů hovoří-li zákon o jednotce bez dalšího, aplikují se daná ustanovení jak na jednotky vzniklé podle nového občanského zákoníku, které již zahrnují podíl na částech nemovité věci, tak na jednotky vymezení podle zákona o vlastnictví bytů a spolu s nimi i na s

nimi spojený podíl na společných částech domu a příp. i na podíl na pozemku.

241. V příloze č. 1 položka (5-39) se slova „podle občanského zákoníku“ zrušují.

K bodu 241 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava zajišťuje, aby se daná položka vztahovala vedle jednotek vzniklých podle občanského zákoníku i na jednotku, která je vymezena podle zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Dle § 21c zákona o daních z příjmů hovoří-li zákon o jednotce bez dalšího, aplikují se daná ustanovení jak na jednotky vzniklé podle nového občanského zákoníku, které již zahrnují podíl na částech nemovité věci, tak na jednotky vymezení podle zákona o vlastnictví bytů a spolu s nimi i na s nimi spojený podíl na společných částech domu a příp. i na podíl na pozemku.

242. V příloze č. 1 se za položku (6-8) doplňuje položka (6-9), která zní:

„	(6-9)	Jednotky, které zahrnují nebytový prostor, v domech, budovách a stavbách uvedených v ostatních položkách této odpisové skupiny této přílohy
---	-------	---

“
K bodu 242 (Příloha č. 1 k zákonu)

Za účelem odstranění nežádoucích daňových optimalizací se navrhuje znovu zařazení nebytových prostor vymezených jako jednotky v budovách a stavbách uvedených v položkách odpisové skupiny 6 rovněž do odpisové skupiny 6. Novelizační bod je reakcí odstraňující chybu v příloze č. 1 zákona vzniklou v ZDP ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb.

243. V příloze č. 2 bodě 1 se slova „které budou propočteny v kalendářním roce, ve kterém poplatník vede daňovou evidenci, se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník vede daňovou evidenci, a to“ nahrazují slovy „se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidenci“.

K bodu 243 (příloha č. 2 bod 1)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje upřesnit, že při přechodu z vedení účetnictví na vedení daňové evidenci se podle přílohy č. 2 k zákonu upraví základ daně toho zdaňovacího období, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidenci. Jde o obdobný postup, jaký platí podle přílohy č. 3 k zákonu pro přechod z vedení daňové evidenci na účetnictví, kde se také upravuje zdaňovací období, ve kterém poplatník zahájí vedení účetnictví. To je tedy vždy až následující zdaňovací období, resp. zdaňovací období, kdy zahájí vedení daňové evidenci.

244. V příloze č. 2 bodě 2 se slova „vede daňovou evidenci“ nahrazují slovy „zahájí vedení daňové evidence“.

K bodu 244 (příloha č. 2 bod 2)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje upřesnit, že při přechodu z vedení účetnictví na vedení daňové evidence se podle přílohy č. 2 k zákonu upraví základ daně toho zdaňovacího období, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence. Jde o obdobný postup, jaký platí podle přílohy č. 3 k zákonu pro přechod z vedení daňové evidence na účetnictví, kde se také upravuje zdaňovací období, ve kterém poplatník zahájí vedení účetnictví. To je tedy vždy až následující zdaňovací období, resp. zdaňovací období, kdy zahájí vedení daňové evidence.

Čl. II

Přechodná ustanovení

K čl. II – přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

2. Pro zdaňovací období roku 2015 se nepoužije část první článku II bod 8 zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb.

K bodu 2

Přechodné ustanovení 8 v části první zákonného opatření Senátu, v účinném znění, vylučuje pro zdaňovací období let 2013 až 2015 aplikaci ustanovení § 4 odst. 3 zákona o daních z příjmů, podle kterého se zdaňuje pravidelně vyplácený důchod na straně důchodce, který má součet příjmů podle § 6 a dílčích základů daně podle § 7 a 9 zákona o daních z příjmů nad limit 840 000 Kč. Toto dočasné omezení použití daného ustanovení reagovalo na nemožnost starobních důchodcům uplatnit slevu na poplatníka počínaje rokem 2013.

V souvislosti s navrženým opětovným přiznáním základní slevy na poplatníka starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu v § 35ba odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, se navrhuje obnovit pro zdaňovací období roku 2015 aplikaci ustanovení § 4 odst. 3 zákona o daních z příjmů.

3. Ustanovení § 4 odst. 1 písm. r) úvodní část ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud jde o nepřerušeni

doby 5 let mezi nabytím a prodejem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho prodejem, je-li rozdělením zachována celková výše podílu, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 3

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje nepřerušeni časového testu pro osvobození příjmů v § 4 odst. 1 písm. r) zákona o daních z příjmů ve znění tohoto zákona, tj. osvobození příjmů z prodeje podílu nebo podílů, které vznikly rozdělením dle zákona o obchodních korporacích, i ve zdaňovacím období započaté v roce 2014, pokud rozdělením zůstane zachována celková výše podílu držena poplatníkem.

4. Ustanovení § 4a, 6, 15, 17b, 19, 19b, 20, 22, 24, 35ba a 35c zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, v části týkající se stejného daňového zacházení ve vztahu k Lichtenštejnsku jako k ostatním státům tvořícím Evropský hospodářský prostor se použijí ode dne, kterým se začne provádět smlouva s Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění.

K bodu 4

V návaznosti na ukončení expertních jednání s Lichtenštejnským knížectvím o smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, jejíž nedílnou součástí je i článek o výměně informací, se navrhuje přechodné ustanovení tak, aby byly pro Lichtenštejnsko zavedeny stejné podmínky, které se týkají ostatních států tvořících Evropský hospodářský prostor (Norska a Islandu), a to ode dne, kterým se začne provádět smlouva s Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění.

5. Ustanovení § 4a písm. e) a § 19b odst. 1 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 5

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje osvobození bezúplatných příjmů v § 4a písm. e) a v § 19b odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů ve znění tohoto zákona, tj. osvobození nabytí pozemku nebo podílu na pozemku v důsledku povinného převodu dle § 60a zákona č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím zastupování v právních vztazích, i v zdaňovacím období započaté v roce 2014.

6. Ustanovení § 18 odst. 2, pokud jde o zrušení vyjmutí příjmu svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu nebo ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti z předmětu daně z příjmů právnických osob, § 21f a § 30 odst. 10

zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 6

Navrhuje se přechodné ustanovení, které zajišťuje aplikaci § 18 odst. 2, pokud jde o zrušení vyjmutí příjmu svěřenského fondu z vyčlenění majetku do svěřenského fondu nebo ze zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti z předmětu daně z příjmů právnických osob, ve znění tohoto zákona i na zdaňovací období započaté v roce 2014 a odstraňuje nežádoucí stav v oblasti zdaňování svěřenského fondu založený zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., ustanovením § 18 odst. 2 písm. e).

V případě aplikace § 18 odst. 2 písm. e) ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona spolu s navazujícími ustanovením by poplatník daně z příjmů, který je svěřenským fondem, nemohl v důsledku dikce § 27 písm. j) zákona odepisovat majetek bezúplatně vyčleněný do svěřenského fondu nebo vložený do svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti z důvodu, že tento příjem svěřenského fondu § 18 odst. 2 zákona vylučuje z předmětu daně. Tento stav nebyl záměrem úprav realizovaných zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., jejichž cílem bylo umožnit odepisování hmotného majetku u těchto subjektů. Proto se navrhuje, aby poplatníci měli možnost odepisovat majetek ve svěřenském fondu, který byl nabyt v průběhu zdaňovacího období započatého v roce 2014.

Možnost aplikovat ustanovení § 18 odst. 2 písm. e) ve znění účinném podle tohoto zákona již od počátku roku 2014 také zajistí, aby se ustanovení § 25 odst. 1 písm. i), zp) a zq) neaplikovalo na majetek vyčleněný do svěřenského fondu nebo majetek, který zvýšil majetek ve fondu, již ve zdaňovacím období počínaje rokem 2014, neboť jejich aplikace nebyla taktéž záměrem úprav učiněných zákonným opatřením Senátu č. 344/2013.

Navržené přechodné ustanovení dále zajišťuje, že daňové odpisy u svěřenského fondu, fundace a ústavu, je možné uplatnit v základu daně v režimu stanoveném touto novelou již za zdaňovací období započaté v kalendářním roce 2014.

7. Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zc), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již za zdaňovací období, které započalo v roce 2014.

K bodu 7

Zákonem č. 165/2012 Sb., bylo do zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech vloženo ustanovení § 37p, které ukládá provozovatelům solárních elektráren povinnost uzavřít smlouvu s provozovatelem kolektivního systému na sběr, zpětný odběr a likvidaci elektroodpadu, na základě které budou hrazeny poplatky na financování budoucí likvidace elektroodpadu. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu vyplývá, že pouze v tomto specifickém případě byla uložena povinnost nikoli výrobcí, ale provozovatelům solárních elektráren, za účelem jednoznačné identifikace povinné osoby a vymahatelnosti uložené povinnosti. Ministerstvo životního prostředí sdělilo, že opomenulo iniciaci novelizace zákona o daních příjmů (§ 19 odst. 1 písm. zc), podle kterého se osvobozují příjmy plynoucí pouze z příspěvků výrobců podle zákona o odpadech provozovatelům kolektivního systému. Proto zastává názor, že pro osvobození příspěvků od provozovatelů solárních elektráren existuje v daném případě stejný důvod jako v případě elektroodpadů, a to objektivní časový nesoulad mezi

tvorbou zdrojů na likvidaci a skutečnou úhradou nákladů spojených s likvidací dotčených zařízení. Časový nesoulad mezi výběrem příspěvků a zpracováním odpadu ze solárních panelů se pohybuje přibližně v rozmezí 15-35 let.

Při projednávání problematiky s daňovými poradci bylo upozorněno na skutečnost, že kolektivní systémy mohou provozovatelům solárních elektráren umožnit zřídit v místě své elektrárny sběrné místo. Za jeho zřízení a provoz mu přísluší odměna, která může znamenat vrácení nemalé částky recyklačního poplatku (8,50Kč/kg panelu). Navrhuje se proto osvobození příspěvku omezit pouze na účely konkrétní likvidace elektroodpadů a solárních panelů, včetně nezbytných souvisejících nákladů, kterými ale nejsou náklady na zřízení sběrného místa. Ministerstvo životního prostředí dává záruky, že platná úprava zajišťuje využití dotčených příspěvků pouze pro zákonem stanovený účel, a proto není nutné stanovit postup pro případné použití prostředků v rozporu se zákonem, což by jinak znamenalo doplnění úpravy o povinnost zvýšit základ daně o částku příspěvku použitého v rozporu s jeho účelem, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití příspěvku nebo k ukončení činnosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že došlo k opomenutí iniciovat změnu a reálně příspěvky jsou provozovatelům solárních elektráren poskytovány až od 1. 1. 2014, navrhuje se, aby tato úprava byla použitelná již pro zdaňovací období, které započalo v roce 2014.

8. U poplatníka poskytujícího zdravotní služby a poplatníka uvedeného v § 17a odst. 2 písm. b), c), d) a e) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném od 1. ledna 2014, se podmínka snížení základu daně podle § 20 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb. ve znění účinném před 1. lednem 2014, spočívající v použití prostředků získaných takto dosaženou úsporou daňové povinnosti ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, považuje za splněnou, pokud použijí tyto prostředky ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi jejich základního poslání nejpozději do konce zdaňovacího období započatého v roce 2014.

K bodu 8

Do konce zdaňovacího období započatého v roce 2013 měli poplatníci, kteří nebyli založeni nebo zřízeni za účelem podnikání – zdravotní pojišťovny, profesní komory a poplatníci založeni za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů - možnost snížení základu daně podle § 20 odst. 7 za podmínky, že takto získanou daňovou úsporou využijí ke krytí nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, z nichž získané příjmy nejsou předmětem daně, tedy s činnostmi vyplývajícími z jejich poslání. Poplatníci zřízení k poskytování veřejných služeb v televizním nebo rozhlasovém vysílání byli povinni využít takto získanou úsporou k činnostem spojeným s poskytováním veřejné služby, společenství vlastníků jednotek ke krytí nákladů (výdajů) spojených se správou domu a poskytovatel zdravotních služeb ke krytí nákladů (výdajů) spojených s poskytováním zdravotních služeb.

Úpravou obsaženou v zákonném opatření Senátu č. 344/2013 Sb., došlo, na základě přehodnocení postavení některých tzv.

neziskových poplatníků, k jejich vyřazení ze skupiny poplatníků, kteří nebyli založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, nově veřejně prospěšní poplatníci. Tím u těchto poplatníků došlo od zdaňovacího období započatého v roce 2014 ke změně daňového režimu a mj. k odebrání možnosti uplatnit daňové zvýhodnění, které spočívá ve snížení základu daně.

V zájmu jednotných podmínek pro všechny subjekty poskytující zdravotní služby bez ohledu na jejich hospodářskou právní formu, nemohou snížení základu daně podle § 20 odst. 7 nově také uplatňovat veřejně prospěšní poplatníci - poskytovatelé zdravotních služeb s oprávněním k poskytování zdravotních služeb.

Navrhované přechodné ustanovení vyloučí nepříznivé a nespravedlivé daňové konsekvence. Pro dotčené poplatníky, kteří uplatnili do konce zdaňovacího období započatého v roce 2013 snížení základu daně podle § 20 odst. 7, a pro úsporu, která nebyla do konce zdaňovacího období započatého v roce 2013 využita, resp. snížení základu daně bylo uplatněno až za zdaňovací období započaté v roce 2013, se proto navrhuje možnost využití prostředků získaných daňovou úsporou k úhradě nákladů (výdajů) souvisejících s činnostmi, které slouží k jejich základnímu poslání, a to nejpozději do konce zdaňovacího období započatého v roce 2014.

9. Na podíl na zisku vyplácený investičním fondem plynoucí ze zisku vytvořeného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 9

Přechodné ustanovení stanoví, že nová úprava zdaňování podílů na zisku investičních fondů se použije až na zisky vzniklé po nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Tím bude zajištěn plynulý přechod na nový systém zdaňování investičních fondů.

10. Na smlouvy o finančním leasingu uzavřené do 31. prosince 2013 se použije ustanovení § 24 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 10

Přechodné ustanovení stanoví, že pro daňovou uznatelnost úplaty u smluv o finančním leasingu uzavřených do 31. prosince 2013 platí dosavadní režim, tj. před nabytím účinnosti tohoto zákona.

11. Na smlouvy o finančním leasingu uzavřené po 1. lednu 2014 lze použít i pro zdaňovací období započaté v roce 2014 zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 11

Novou úpravu finančního leasingu provedenou v § 21d a 24 odst. 4, 6, 15 a 16 tímto zákonem lze použít i na smlouvy o finančním leasingu uzavřené po 1. lednu 2014, a to ve zdaňovacím období započatém v roce 2014. Ve zdaňovacím období započatém před rokem 2014 se použije dosavadní režim výše uvedených ustanovení zákona o daních z příjmů.

12. Převzetí daňové ztráty u družstev podle § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze provést poprvé u daňové ztráty vyměřené za zdaňovací období započaté v roce 2015.

K bodu 12

Navrhovaná účinnost eliminuje negativní dopady na inkaso daně z příjmů právnických osob, neboť vykazovaná a neuplatněná daňová ztráta u družstev podle posledních údajů (rok 2011) činí cca 4,2 mld. Kč.

Negativní dopad tak bude mít až daňová ztráta vykázaná za zdaňovací období započaté v roce 2015 a prakticky by se tak projevila v inkasu daně z příjmů právnických osob až v roce 2017 při podávání daňového přiznání za zdaňovací období započaté v roce 2016, kdy by ji bylo možné také poprvé uplatnit. Konkrétní výši dopadu nelze kvantifikovat, neboť objektivně není k dispozici žádný údaj po výši daňové ztráty vykázané poprvé za zdaňovací období započaté v roce 2015.

13. Pro pohledávky, u nichž splatnost nastala před 1. lednem 2014, se použije ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 12 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 13

Obecně platí, že ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 12 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije pro pohledávky, u nichž splatnost nastala kdykoliv.

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu vyvolanou zavedením NOZ a úpravou ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., navrhuje se shodné přechodné ustanovení, jako je navrhováno pro ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb. Tím bude zajištěna symetrická a rozpočtově vyvážená úprava.

14. Ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 18 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít i pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 14

Ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 18. umožňují

- zvýšení základu daně v případě nesprávně zahrnuté úplaty z FL do odpočtu na podporu výzkumu a vývoje ve zdaňovacím období, kdy došlo k porušení podmínek pro uplatnění tohoto odpočtu, nikoliv na dodatečném daňovém přiznání, a

- dodatit pouze část uplatněného odpočtu na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání v případě, kdy poplatník v období pořízení, resp. přenechání podpořeného majetku do užívání určí vyšší procento využívání doby provozu pro účely odborného vzdělávání (více než 50%) a poté v dalších zdaňovacích obdobích toto procento nedodrží. Podle navrženého přechodného ustanovení lze změny využít již za zdaňovací období započaté v roce 2014.

15. Ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne

nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 15

Navrhovaná úprava vrací původní stav platný před 1. 1. 2014, kdy penzijní fondy měly úrokové příjmy vyjmuty ze základu daně z příjmů. V důsledku schválení pozměňovacího návrhu senátní legislativy při projednávání zákonného opatření č. 344/2014 Sb. došlo ke zrušení této úpravy, což nebylo záměrem předkládaného návrhu. V původním návrhu novely byla navrhována změna daňové sazby pro penzijní fondy na 0%, a proto bylo současně navrženo také zrušení části ustanovení týkající se vyjmutí úrokových příjmů ze základu daně, které již nemělo opodstatnění. Pozměňovací návrh však zrušil změnu daňové sazby pro penzijní fondy, zatímco změna úpravy základu daně zůstala zachována. Tím došlo k nežádoucímu zvýšení daňové zátěže penzijních fondů, která nebyla záměrem úpravy. Z těchto důvodů se v přechodných ustanoveních navrhuje možná účinnost této úpravy již od 1. 1. 2014.

16. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. k) bod 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 16

V návaznosti na § 21d, který ve znění účinném od 1. ledna 2014 stanovuje, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení zákona o nájmu, je třeba doplnit, že při pracovní cestě uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje v prokázané výši. Vzhledem ke skutečnosti, že pracovní cesty poplatníci uskutečňují automobilem pořizovaným formou finančního leasingu již v roce 2014, navrhuje se účinnost § 24 odst. 2 písm. k) bod 1 již ve zdaňovacím období započaté v roce 2014.

17. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. k) bod 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 17

V návaznosti na § 21d, který ve znění účinném od 1. ledna 2014 stanovuje, že na finanční leasing se nevztahují ustanovení zákona o nájmu, je třeba doplnit, že při zahraniční pracovní cestě, u které nelze prokázat výdaje, uskutečněné vozidlem, které si poplatník pořizuje formou finančního leasingu, uplatní výdaje ve výši náhrady za spotřebované pohonné hmoty. Vzhledem ke skutečnosti, že pracovní cesty poplatníci uskutečňují automobilem pořizovaným formou finančního leasingu již v roce 2014, navrhuje se účinnost § 24 odst. 2 písm. k) bod 4 již ve zdaňovacím období započaté v roce 2014.

18. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 18

Příjem z prodeje nemovité věci, která je ve společném jmění manželů, musí zdanit pouze jeden z manželů, z toho důvodu se navrhuje do zákona doplnit, že ten z manželů, který příslušný příjem zdaní, si jako daňový výdaj může uplatnit i daň z nabytí nemovitých věcí zaplacenou druhým z manželů. Vzhledem ke skutečnosti, že příjem z prodeje nemovité věci ve společném jmění manželů, mohou manželé dosáhnout již v roce 2014, navrhuje se, aby uvedené ustanovení mohli manželé využít již ve zdaňovacím období započaté v roce 2014.

19. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. zx) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 19

Vzhledem ke skutečnosti, že právo stavby mohou poplatníci pořídit již počínaje rokem 2014, navrhuje se umožnit poplatníkům využití uvedeného ustanovení již od zdaňovacího období započaté v roce 2014. V případě, že by poplatník uvedeného ustanovení v roce 2014 nevyužil, uplatnil by výdaje na zřízení práva stavby, které nejsou součástí vstupní ceny stavby, do výdajů při zaplacení.

20. Ustanovení § 25 odst. 1 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít i pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 20

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby se restrikce daňové uznatelnosti vynaložených výdajů (nákladů) souvisejících s reprodukcí majetku získaného bezúplatně vztahovala pouze na darování a bezúplatné služby, a to od zdaňovacího období započaté v kalendářním roce 2014.

21. Ustanovení § 25 odst. 1 písm. zp) a § 25 odst. 1 písm. zq) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít i pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 21

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby restrikce dopadající na daňovou uznatelnost výdajů (nákladů) souvisejících s příjmy, které byly od daně osvobozeny nebo nebyly předmětem daně, dopadaly jen v případě nabytí majetku darováním (nebo bezúplatně přijatých služeb), a to od zdaňovacího období započaté v kalendářním roce 2014.

22. Ustanovení § 27 písm. j) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít na hmotný majetek nabytý po 1. lednu 2014.

K bodu 22

Navržené přechodné ustanovení zajišťuje, aby vyloučení z odpisování, které se dosud týkalo bezúplatně nabytého hmotného majetku, kdy tyto příjmy byly od daně osvobozeny

nebo nebyly předmětem daně a tímto zákonem byl v ustanovení § 27 písm. j) zúžen rozsah nabytí na darování, může dopadat jen na tyto případy nabytí darováním, a to u hmotného majetku pořízeného po 1. lednu 2014.

23. Ustanovení § 28 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 23

Navrhuje se, aby doplnění ustanovení, které umožní technické zhodnocení majetku pořízovaného formou finančního leasingu odpisovat i uživatel, který si majetek pořizuje na finanční leasing, tak jak to zákon stanovil do konce roku 2013, mohl poplatník využít již ve zdaňovacím období započatém v roce 2014. Tímto doplněním zákona bude poplatník v roce 2014 plynule pokračovat v odpisování technického zhodnocení, které odpisoval do konce roku 2013.

24. Ustanovení § 29 odst. 1 písm. h) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 24

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby se pro oceňování bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami nebo bezúplatně nabytého majetku u veřejně prospěšného poplatníka postupovalo podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to od zdaňovacího období započatého v kalendářním roce 2014.

25. Ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

K bodu 25

Navržené přechodné ustanovení zajistí, aby u technického zhodnocení stavebního díla strojem nebo zařízením, u kterého je zapsána se souhlasem vlastníka nemovité věci výhrada podle ustanovení § 508 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, mohl poplatník, který je vlastníkem stroje nebo zařízení, aplikovat navržený režim technického zhodnocení od zdaňovacího období započatého v kalendářním roce 2014.

26. Ustanovení § 38g odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít pro zdaňovací období roku 2014.

K bodu 26

V návaznosti na zrušení povinnosti poplatníka podat daňové přiznání v situaci, kdy se jeho záloha na daň zvyšuje o solidární zvýšení daně podle § 38ha zákona o daních z příjmů, nikoliv však jeho daň za dané zdaňovací období dle § 16a zákona o daních z příjmů, se navrhuje přechodné ustanovení, které umožňuje této skupině poplatníků již za zdaňovací období započaté v roce 2014 při splnění zákonem

stanovených podmínek požádat o roční zúčtování daně svého zaměstnavatele.

27. Podle ustanovení § 38ch odst. 4 a 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé postupuje již při ročním zúčtování záloh za zdaňovací období roku 2014.

K bodu 27

S ohledem na novelizaci lhůt k provedení výpočtu daně a ročního zúčtování záloh plátcem daně a k vrácení případného přeplatku z tohoto ročního zúčtování záloh plátcem daně uvedených v ustanovení § 38ch odst. 4 a 5 je třeba stanovit, při ročním zúčtování za které zdaňovací období se podle těchto lhůt bude poprvé postupovat.

28. Ustanovení § 38i zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném od 1. ledna 2014, se použije poprvé pro opravy záloh na daň a měsíčních daňových bonusů ve zdaňovacím období 2014 a opravy daně a doplatků na daňových bonusech z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění provedeného za zdaňovací období 2014.

K bodu 28

Vzhledem k tomu, že předpokladem aplikace nového znění ustanovení § 38i zákona o daních z příjmů mělo být úplné spuštění projektu jednotného inkasního místa a s tím související úprava tiskopisu Vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti (k čemuž od 1. ledna 2014 nedošlo), je třeba zajistit, aby nové znění tohoto ustanovení bylo použito poprvé až pro opravy chyb vzniklých ve zdaňovacím období roku 2014.

29. Podle ustanovení § 38j odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé postupuje již při podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2014.

K bodu 29

S ohledem na novelizaci lhůty k podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti plátcem daně v ustanovení § 38j odst. 5 je třeba stanovit, při vyúčtování za které zdaňovací období se podle této lhůty bude poprvé postupovat.

30. Při změně odpisové skupiny hmotného a nehmotného majetku v příloze č. 1 zákona č. 586/1992 Sb., tímto zákonem může poplatník změnit odpisovou skupinu již odpisovaného majetku ve zdaňovacím období započatém v roce 2014. Obdobnou možnost má poplatník i při změně sazby nebo koeficientu. Změní-li se uvedenou změnou doba odpisování hmotného majetku, doba finančního leasingu u smluv sjednaných před účinností změny doby odpisování se nemění.

K bodu 30

Navržené přechodné ustanovení stanoví postup odpisování hmotného majetku, kde došlo ke změně odpisové skupiny tímto zákonem a který byl již před touto změnou odpisován, a to pro zdaňovací období započaté v roce 2014. Poplatník zde má možnost změnit dobu odpisování již odpisovaného majetku. Dále toto ustanovení řeší vliv změny odpisové skupiny hmotného majetku na dobu finančního leasingu u smluv o finančním leasingu sjednaných před účinností této změny.

31. Při změně odpisové skupiny hmotného a nehmotného majetku v příloze č. 1 zákona č. 586/1992 Sb., tímto zákonem je poplatník povinen změnit odpisovou skupinu již odpisovaného majetku ve zdaňovacím období započatém v roce 2015. Obdobnou povinnost má poplatník i při změně sazby nebo koeficientu. Změnili se uvedenou změnou doba odpisování hmotného majetku, doba finančního leasingu u smluv sjednaných před účinností změny doby odpisování se nemění.

K bodu 31

Navržené přechodné ustanovení stanoví postup odpisování hmotného majetku, kde došlo ke změně odpisové skupiny tímto zákonem a který byl již před touto změnou odpisován, a to pro zdaňovací období započaté v roce 2015. Poplatník je v tomto zdaňovacím období povinen změnit dobu odpisování již odpisovaného majetku. Dále toto ustanovení řeší vliv změny odpisové skupiny hmotného majetku na dobu finančního leasingu u smluv o finančním leasingu sjednaných před účinností této změny.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

K části druhé - změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Čl. III

K čl. III

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 176/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona

č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 se za slova „nebo k pohledávkám“ vkládá slovo „vzniklým“.

K bodu 1 (§ 8 odst. 1)

Navrhovaná úprava sjednocuje znění § 8 a § 8a ve vztahu k pohledávkám za spojenými osobami tak, aby v obou ustanoveních byl rozhodující okamžik vzniku pohledávky.

2. V § 8a odst. 1 písmeno b) se číslo „36“ nahrazuje číslem „30“.

K bodu 2 (§ 8a odst. 1 písm. b))

Podle platného znění nového občanského zákoníku platí obecné pravidlo, že promlčecí lhůta je tři roky (§ 629). Tato úprava v podstatě zamezuje možnosti vytvářet opravné položky na pohledávky, které vznikly po 31. 12. 2013, podle stávajícího znění ustanovení § 8a odst. 1 písm. b), neboť podle tohoto ustanovení lze opravné položky ve výši 100 % vytvářet až po uplynutí 36 měsíců, což je však okamžik, kdy se tato pohledávka stává promlčenou. Z těchto důvodů se navrhuje zkrátit období, po jehož uplynutí lze tvořit opravné položky k nepromlčeným pohledávkám ve výši 100 %, a to na 30 měsíců.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

K čl. IV – přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u rezerv a opravných položek za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

2. Pro pohledávky, u nichž splatnost nastala před 1. lednem 2014, se použije ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 2

Obecně platí, že ustanovení § 8a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode

dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije pro pohledávky, u nichž splatnost nastala kdykoliv.

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu vyvolanou zavedením NOZ, navrhuje se, aby nové pravidlo platilo pro pohledávky, jejichž splatnost nastala po nabytí účinnosti NOZ. Navrhovanou úpravou bude zajištěno, aby pro všechny pohledávky, na které se již vztahují nové podmínky promlčení zavedené NOZ, platil odpovídající daňový režim. Zároveň se touto úpravou odstraňují veškeré nejasnosti spojené s pojmem „vznik pohledávky“, které byly diskutovány po schválení zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o dani silniční

K části třetí - změna zákona o dani silniční

Čl. V

K čl. V

Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 243/1994 Sb., zákona č. 143/1996 Sb., zákona č. 61/1998 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 303/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 493/2001 Sb., zákona č. 207/2002 Sb., zákona č. 102/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 246/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 se slova „vedené v § 2 odst. 1 a 2“ nahrazují slovy „tuto povinnost zakládající“.

K bodu 1 (§ 8 odst. 1)

Jedná se o odstranění zřejmé legislativní chyby, a to formou odstranění číselných odkazů.

2. V § 8 odst. 2 se slova „vedené v § 2 odst. 1 a 2“ nahrazují slovy „tuto povinnost zakládající“.

K bodu 2 (§ 8 odst. 2)

Jedná se o odstranění zřejmé legislativní chyby, a to formou odstranění číselných odkazů.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna daňového řádu

K části čtvrté - změna daňového řádu

Čl. VI

K čl. VI

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 1 se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

K bodu 1 (§ 18 odst. 1)

Navrhuje se zrušení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí správce daně o delegaci, a to zejména v zájmu flexibilnějšího využití tohoto institutu v boji s daňovými úniky. V konkrétní rovině by tato flexibilita měla umožnit zejména omezení zneužívání tzv. virtuálních sídel daňových subjektů a posílení možností odhalování tzv. řetězových podvodů v rámci daně z přidané hodnoty. Možnost rychlého a efektivního využití delegace umožní v situacích, kdy pro zúčastněné subjekty je místně příslušných více správců daně, koncentrovat aktivitu správce daně na jednom místě, což umožní lepší provázanost a vyšší efektivitu vyhledávací činnosti a daňových kontrol.

Institut delegace představuje možnost přenesení místní příslušnosti ke správě daní na jiného věcně příslušného správce daně. Institut delegace má komplexnější a dlouhodobější charakter než například institut dožadání (§ 17). Delegaci lze „uplatňovat“, dokud nedojde ke změně okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti, resp. dokud nedojde k odpadnutí důvodů, pro které bylo rozhodnutí o delegaci vydáno. K využití delegace může dojít na žádost daňového subjektu nebo z podnětu příslušného správce daně. Nejblíže společně nadřazený správce daně je oprávněn delegovat místní příslušnost na jiného věcně příslušného správce daně, (i) jestliže to shledá účelným nebo (ii) jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti. Formulace zákona tímto poskytuje obecný, a tedy i poměrně flexibilní, rámec pro určení situací, pro které je možno využít delegace.

Účelnost lze spatřovat především tam, kde by jinak správa daní daňových subjektů byla neefektivní a neekonomická, mimo jiné v případech, kdy se skutečné sídlo právnické osoby liší od sídla zapsaného do veřejného rejstříku, nebo obdobně u fyzické osoby, pokud má místo trvalého pobytu jinde než provozovnu. Pojem účelnost nelze vykládat pouze ve vztahu k daňovému subjektu (tj. účelnost pro subjekt), ale měla by být vztahována především na účelnost na straně správce daně. Z tohoto pohledu je pak možno účelnost delegace vnímat ve vztahu ke kapacitním možnostem správce daně, v dopadu na řízení s jinými subjekty (např. rozkrývání účelového řetězení subjektů v rámci daně z přidané hodnoty) nebo i v dalších skutečnostech týkajících se správce daně, aniž by tyto přímo souvisely s konkrétním daňovým subjektem. Kritérium účelnosti tak zcela jistě bude naplněno, pokud místně příslušný správce daně zjistí, že právnická osoba má skutečné sídlo nebo provozovnu v obvodu územní působnosti jiného správce daně nebo pokud mu kapacitní možnosti nedovolují účelně a hospodárně provádět správu daní.

Kritérium mimořádných odborných znalostí bude naplněno například tehdy, bude-li se subjekt zabývat specifickým druhem činnosti, se kterým nejsou úřední osoby místně příslušného správce daně podrobněji odborně seznámeny. V takovém případě pak dikce zákona umožňuje delegovat místní příslušnost ke správě daně na jiného věcně příslušného správce daně, jehož úřední osoby těmito znalostmi disponují, protože se kupříkladu s obdobným subjektem již v minulosti setkaly nebo mají ve svém obvodu působnosti více subjektů s daným předmětem činnosti (typicky lze v této souvislosti uvažovat např. o Specializovaném finančním úřadu, který má z hlediska možnosti delegace postavení jako kterýkoli jiný finanční úřad – srov. § 11 odst. 4 zákona o Finanční správě České republiky).

Daňový subjekt má možnost podat proti rozhodnutí o delegaci odvolání, kterému je přiznán odkladný účinek, čímž je oddálena jeho vykonatelnost. Tím se současná právní úprava liší od úpravy v zákoně o správě daní a poplatků platné a účinné do 31. prosince 2010, kde proti rozhodnutí o delegaci nebyl připuštěn opravný prostředek (§ 5 ZSDP). Rozhodnutí o delegaci je zásahem do práv a povinností daňového subjektu a je vhodné, aby se proti němu mohl efektivně bránit, pokud s ním nesouhlasí. Nejvyšší správní soud zároveň ve své rozhodovací praxi judikoval, že takovéto rozhodnutí podléhá přezkumu v rámci správního soudnictví.

Samotná možnost brojit proti rozhodnutí o delegaci odvoláním je žádoucí. To však již neplatí o přiznání odkladného účinku odvolání, které vede k rigiditě celého institutu a nemožnosti na straně správce daně flexibilně reagovat při detekci možného rizika daňových úniků nebo jiných jevů rozporných se zákonem. Odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí o delegaci v praxi často inspiruje daňové subjekty k procesním obstrukcím. Smysl institutu delegace tak může být v řadě případů oslaben až znehodnocen právě s ohledem na časovou prodlevu před samotnou realizací delegace.

Současně je třeba zdůraznit, že ačkoliv delegace představuje zásah do práv a povinností daňového subjektu, v principu nepatří tento zásah mezi nejintenzivnější. Vedle odvolání proti samotnému rozhodnutí o delegaci má ostatně daňový subjekt všechny standardní možnosti brojit proti postupu správce daně, na nějž byla místní příslušnost delegována (např. námitka podjatosti úřední osoby, stížnost atd.; nemluvě o opravných prostředcích vůči jednotlivým rozhodnutím správce daně). V případě, že by nezákonnou delegací byla daňovému subjektu způsobena újma (což lze v praxi označit spíše za závažnou situaci), může daňový subjekt uplatnit náhradu škody. Konečně je třeba uvést, že v případě napadení rozhodnutí o delegaci u soudu rovněž není žalobě odkladný účinek přiznán.

Z těchto důvodů se zachování odkladného účinku rozhodnutí o delegaci jeví jako disproporční s ohledem na jeho značné negativní dopady pro správu daní a současně značně relativní přínos pro ochranu práv a povinností daňových subjektů.

2. V § 19 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

K bodu 2 (§ 19 odst. 2)

Navrhuje se zrušení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí správce daně o atrakci, a to analogicky s obdobnou změnou v případě delegace. Pro analogické řešení v případě atrakce svědčí jak obdobné věcné argumenty, tak symetrie úprav obou institutů (a to i v historické rovině).

3. V § 24 odst. 4 se slova „, pokud není pro jednání statutárního orgánu vyžadováno společné jednání více osob“ zrušují a věta poslední se zrušuje.

K bodu 3 (§ 24 odst. 4)

Navrhuje se rozšířit pravidlo právního jednání pouze jedné fyzické osoby při správě daní rovněž na právnické osoby, pro jejichž jednání je zakladatelským právním jednáním vyžadováno společné jednání více členů statutárního orgánu. Nutnost pluralitního jednání více členů statutárního orgánu představuje komplikaci při správě daní a přináší praktické problémy zejména v souvislosti s elektronizací správy daní. Na základě navržené úpravy tak bude relevantní jednání jakéhokoli člena statutárního orgánu bez ohledu na to, zda je podle soukromoprávní úpravy vyžadováno společné jednání více členů. Tato skutečnost je dána přednostním požadavkem daňového řádu, že v téže věci může jménem právnické osoby současně jednat jen jedna fyzická osoba. Správce daně nebude zkoumat, zda člen statutárního orgánu, který jménem právnické osoby učinil určitý úkon, tak činí s vědomím ostatních členů; postačí samotná skutečnost, že jde o člena statutárního orgánu, resp. statutární orgán podle § 24 odst. 2 daňového řádu.

V případě, že podle zakladatelského právního jednání mají členové statutárního orgánu jednat společně, nastává v aplikační praxi problém při použití datových schránek, neboť je vyloučen režim § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, tj. že úkon má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný. Díky tomu není možné bez dalšího považovat podání právnické osoby za způsobilé. Správce daně musí vždy ověřovat, zda v případě právnické osoby, prostřednictvím jejíž datové schránky bylo učiněno podání, nejde o právnickou osobu, za níž musí jednat více členů statutárního orgánu. V případě, že tomu tak je, musí správce daně zahájit řízení výzvou k odstranění vad podání podle § 74 daňového řádu. Tuto vadu podání však nelze odstranit prostřednictvím datové schránky, ale je třeba využít jiné formy podání.

V zájmu zjednodušení a zrychlení správy daní proto navržená změna umožní, aby nově podání právnické osoby zasláné prostřednictvím její datové schránky mohlo být považováno za jednání jedné fyzické osoby jménem právnické osoby, aniž by bylo nutné prověřovat (zejména prostřednictvím obchodního rejstříku), zda v případě dané právnické osoby není vyžadováno pluralitní jednání více členů statutárního orgánu, a případně poté realizovat postup odstranění vad podání.

V rámci navržené změny se navrhuje též vypuštění poslední věty daného ustanovení, a to pro její duplicitu s úpravou § 26 odst. 1 písm. b). Pokud by v rámci jednání byl správce daně konfrontován v jeden okamžik s projevem vůle více osob, z nichž každá má právo samostatně jednat jménem právnické osoby, přičemž dané jednání by bylo protichůdné, byla by naplněna podmínka, že je sporné, kdo je k jednání oprávněn a správce by přistoupil k ustanovení zástupce. V případě, kdy jednání provede současně více fyzických osob, avšak takovéto jednání bude souladné (např. dokument podepsaný dvěma osobami), nejde o nežádoucí stav, neboť zde není sporu o tom, jaký je projev vůle právnické osoby, jménem níž tyto fyzické osoby jednájí.

Výše uvedená konstrukce bude využitelná i u „non-subjektů“, kterým daňové zákony přiznávají subjektivitu při správě daní, neboť na základě § 24 odst. 6 daňového řádu se na tyto entity použijí obdobně ustanovení týkající se právnických osob. Pokud by jménem takového subjektu mohlo jednat více osob, uplatní se režim § 24 odst. 4 daňového řádu. Příkladem je

svěřenský fond, jehož jménem jedná v souladu s § 20 odst. 3 daňového řádu svěřenský správce, přičemž svěřenských správců může být v souladu s občanským zákoníkem vícero.

4. V § 32 odst. 2 se věta poslední zrušuje.

K bodu 4 (§ 32 odst. 2 věta poslední)

V rámci boje proti daňovým únikům je zapotřebí přijmout opatření, které by zabránilo obstrukcím využívaným k vyhnutí se povinnosti součinnosti, která je nezbytná jak u daňových subjektů, tak u třetích osob k naplnění základního cíle správy daní. Smyslem lhůt stanovených správcem daně je vymezení časového prostoru za účelem provedení určitého procesního úkonu osoby zúčastněné na správě daní, pokud není délka lhůty stanovena přímo v zákoně. Současná úprava v daňovém řádu stanoví, že lhůtu kratší osmi dnů lze správcem daně stanovit jen zcela výjimečně pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé, s dovětkem, že lhůtu kratší než jeden den lze stanovit osobě zúčastněné na správě daní pouze s jejím souhlasem. Posledně uvedená zpřísňující podmínka pro tento typ lhůt není upravena ani v jednom z dalších klíčových procesních předpisů (správní řád, občanský soudní řád ani trestní řád), ani nebyla upravena v zákoně o správě daní a poplatků (§ 14 odst. 1).

Předmětná úprava zkrácených lhůt stanovovaných správcem daně cílí především na případy stanovování lhůt v rámci protokolovaného jednání v situaci, kdy správce daně shledá, že je to potřebné, a zároveň onu zkrácenou délku lhůty odůvodní. Využívání lhůt kratších osmi dnů je spíše výjimečnou záležitostí. Tyto lhůty jsou stanovovány přiměřeně okolnostem konkrétního případu, a to plně v souladu se základními zásadami správy daní. Navíc jsou správcem daně využívány pro úkony, které jsou jednoduché a současně naléhavé. Např. může jít o požadavek správce daně předložit účetnictví pro prověření zaúčtování jednotlivých dokladů, a to v souvislosti s uplatněným nárokem v daňovém přiznání na nadměrný odpočet na základě tohoto účetnictví. Podobně se může jednat např. o požadavek správce daně v průběhu daňové kontroly nebo místního šetření na předložení dokumentu, o kterém sama osoba zúčastněná na správě daní tvrdí, že jím disponuje, přičemž jeho okamžité předložení by pro ni nemělo představovat žádné úskalí. Je pochopitelné, že v těchto případech je daná osoba povinna aktivně spolupracovat, přičemž je v zájmu naplnění cíle správy daní, aby zde neexistoval prostor pro případné obstrukce, kterými by bylo možné spolupráci jakkoli účelově oddalovat. Pravidlo, které umožňuje osobě zúčastněné na správě daní nesouhlasit s uložením lhůty kratší než den, jí dává při správě daní legální nástroj pro obstrukce.

V uvedených – řádně odůvodněných – případech je namísto stanovit lhůtu kratší než jeden den i bez souhlasu osoby zúčastněné na správě daní, resp. stávající omezující pravidlo se v tomto ohledu jeví jako přespříliš restriktivní. Vypuštění daného ustanovení, resp. jeho části, však neznamená, že by správce daně mohl osoby zúčastněné na správě daní zatěžovat nepřiměřeně krátkými lhůtami. Nadále zůstává zachováno pravidlo o tom, že lhůty kratší než jeden den lze stanovit zcela výjimečně, a to pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé.

5. V § 34 se za slovo „do“ vkládají slova „pátého pracovního dne ode“.

K bodu 5 (§ 34)

Za účelem zvýšení kvality činnosti správců daně a efektivnějšího boje s daňovými úniky se navrhuje prodloužení

doby, po kterou neběží lhůta pro správce daně zastavená vydáním rozhodnutí k součinnosti, a to o pět pracovních dní. Správci daně je tak poskytnut vždy minimálně pětidenní časový prostor pro to, aby danou záležitost odpovědně a kvalitně uzavřel, místo toho aby byl nucen ve snaze dodržet lhůtu ke kvalitativním ústupkům. Důvodem je skutečnost, že nápad práce úředních osob správce daně není rovnoměrný, a tedy k vydání rozhodnutí k součinnosti může dojít až těsně před koncem lhůty, v jejímž zbytku není možné lhůtu fakticky dodržet. Příkladem budou zejména ty situace, kdy reakce osoby zúčastněné na správě daní vyvolá natolik zásadní změnu, že správce daně musí mít zachován dostatek prostoru, aby na změnu mohl adekvátně a kvalifikovaně zareagovat.

6. V § 72 odst. 4 se slovo „zřízeno“ nahrazuje slovem „zpřístupněno“.

K bodu 6 (§ 72 odst. 4)

Navrhuje se terminologické zpřesnění ustanovení, které do daňového řádu s účinností k 1. lednu 2015 přináší zákon č. 458/2011 Sb. Toto zpřesnění navazuje na právní úpravu datových schránek v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, která chápe zřízení a zpřístupnění datové schránky jako dva časově oddělené kroky, přičemž ne každá zřízená datová schránka musí být v konkrétním okamžiku současně zpřístupněná osobě, které byla zřízena (srov. § 10 a 11 citovaného zákona). Povinnost daňového subjektu činit podání (přímo nebo prostřednictvím jeho zástupce) vůči správci daně prostřednictvím datové schránky je vhodnější vázat na její zpřístupnění. Ten, kdo nemá datovou schránku zpřístupněnou, by nemohl povinnost elektronické komunikace plnit prostřednictvím datové schránky a byl by tedy odkázán na využití uznávaného elektronického podpisu, což se nejeví jako vhodné.

Skutečnost, zda má podatel zpřístupněnou datovou schránku, se z povahy věci bude testovat k okamžiku, kdy je dané podání učiněno, a to bez ohledu na to, zda podatele váže povinnost dané podání učinit (např. povinnost podat daňové přiznání), nebo zda využívá svého práva takové podání učinit (např. možnost podat dodatečné daňové přiznání na daň nižší).

7. V § 74 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) O vadu podání podle odstavce 1 nejde, pokud

- a) je podání učiněno jinak než elektronicky, ačkoli mělo být učiněno elektronicky, a
- b) z tiskopisu vydaného Ministerstvem financí pro toto podání je patrné, že nepůjde o vadu podání, pokud bude učiněno jinak než elektronicky, ačkoli mělo být učiněno elektronicky.“

K bodu 7 (§ 74 odst. 4)

Postupně se rozšiřující okruh podání, v jejichž případě stanoví zákon povinnost elektronické formy (např. nedávná změna v § 101a zákona o dani z přidané hodnoty), v aplikační praxi významným způsobem poukazuje na potřebu řešit případy, kdy podání, jinak perfektní, není podáno elektronicky, ač podle zákona elektronicky podáno být mělo. Podle stávající úpravy se jedná o vadu podání podle § 74 odst. 1 a správce daně je podle téhož ustanovení povinen daňový subjekt vyzvat

k jejímu odstranění. Jedná se však o administrativně, časově a finančně náročný postup, u něhož lze navíc předpokládat, že v některých případech k nápravě nepovede. Takovéto podání pak bude považováno za neúčinné, avšak správce daně bude muset téměř vždy vzhledem k takto získaným informacím zahájit řízení z úřední povinnosti. K údajům v listinném formuláři, který se však stane právně neúčinným podáním, tak správce daně bude moci přistoupit pouze jako k pomůcce (nikoli jako k důkazu obsahujícímu tvrzení daňového subjektu). To s sebou přináší další zbytečné náklady řízení a časové zdržení. Navíc z pohledu správného zjištění a stanovení daně bude výsledek stejný, jako kdyby bylo rovnou akceptováno původní podání, jehož jediná vada spočívala v nedostatku elektronické formy.

Lze předpokládat, že tuto nepříznivou situaci ještě více umocní právní stav po 1. lednu 2015, kdy nabude účinnosti změna § 72 (viz zákon č. 458/2011 Sb.), která podstatně rozšíří okruh daňových subjektů, na něž dopadne povinnost podat vybraná podání elektronicky. Tato nová povinnost se bude vztahovat na veškerá tzv. formulářová podání podle § 72 odst. 1.

Na straně jedné nelze bez dalšího akceptovat neplnění povinnosti podat určité podání elektronicky, na straně druhé je však žádoucí stíhat nedostatek elektronické formy podání specifickou sankcí, která bude znamenat dostatečný postih daňového subjektu za porušení povinnosti, současně však nebude mít negativní následky pro podání jako takové, resp. pro navazující postup správy daní. V daném ohledu se proto jeví jako nejvhodnější stanovit pravidlo, podle něhož nedostatek elektronické formy podání není vadou takové intenzity, aby učinila podání nezpůsobilé k projednání či způsobila, že podání nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní. Tím by takové podání bylo ze strany správce daně akceptováno a nebyl by založen postup odstranění vad podání podle § 74. To by samozřejmě platilo pouze za podmínky, že nedostatek elektronické formy podání by byl jedinou vadou podání – v případě, že by podání vykazovalo ještě jinou vadu, přistoupil by správce daně ke standardnímu postupu jejího odstranění.

Pokud jde o terminologii navrženého ustanovení, podáním učiněným elektronicky se rozumí podání učiněné datovou zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, odeslanou prostřednictvím datové schránky, nebo s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky (viz § 71 odst. 1), popř. datovou zprávou dodatečně potvrzenou nebo opakovanou v souladu s § 71 odst. 3. Termín „podání učiněné elektronicky“ se jeví jako vhodnější jako shrnující pojem pro všechny uvedené případy podání učiněných datovou zprávou). Uvedený termín navíc není daňovému právu neznámý (využívá ho např. zákon o dani z přidané hodnoty, zákon o spotřebních daních nebo zákon povinném značení lihu).

Navržené pravidlo se bude vztahovat toliko na tzv. formulářová podání podle § 72 odst. 1, tj. na přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, daňové přiznání, hlášení, vyúčtování, dodatečné daňové přiznání, následné hlášení a dodatečné vyúčtování. V praxi pak kromě případů, kdy elektronickou formu podání bude vyžadovat daňový řád, bude dopadat na případy, kdy tak budou stanovovat jiné zákony z oblasti daňového práva.

Konkrétně lze zmínit tato ustanovení jiných zákonů:

- § 82, § 92a, § 101, § 102 a § 110j zákona o dani z přidané hodnoty,
- § 38d, § 38j, § 38fa a § 39m zákona o daních z příjmů,
- § 17, § 35, § 38, § 43 a § 45 zákona o povinném značení lihu,

- § 16, § 19, § 20 a § 26 zákona o pojistném na důchodovém spoření,
- § 6f zákona o pohonných hmotách,
- § 27c a § 76 zákona o spotřebních daních.

Současně je však třeba upozornit na skutečnost, že z pohledu efektivity, účelnosti a hospodárnosti správy daní budou existovat případy podání, u nichž je zvýšený zájem na tom, aby byla učiněna v elektronické formě, a tento zájem převažuje i nad negativy spojenými s administrativně náročnějším postupem odstranění vad podání podle § 74 daňového řádu. V takových případech je třeba na elektronické formě podání trvat a neuplatnit popsaný princip, podle něhož je podání v jiné než elektronické formě akceptováno. Uvedený okruh podání nicméně nelze předjímat, ale závisí na aktuálním vývoji správy daní. Navrhuje se proto, aby aplikace pravidla nového § 74 odst. 4 ohledně akceptace podání v jiné než elektronické formě byla spojena s tím, že tato aplikace bude předjímana příslušným tiskopisem vydaným Ministerstvem financí pro dané podání (tj. bude uvedena na tiskopise při jeho vydání). Tím bude zajištěno flexibilní přizpůsobení aplikace předmětného pravidla na potřeby správy daní.

Sankcí postihující nedodržení elektronické formy podání bude pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy upravená v nově navrhovaném § 247a.

Výše uvedený režim se nevztahuje na podání, která jsou učiněna elektronicky, avšak v jiném formátu, než je ten, který je podle § 56 odst. 1 písm. b) daňového řádu správce daně způsobilý přijmout. Pokud bude podání učiněno v nesprávném formátu, uplatní se jako dosud standardní postup pro odstranění vad podání.

8. V § 148 odst. 4 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní,“.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena d) až f).

K bodu 8 (§ 148 odst. 4 písm. c))

Daňový řád poměrně podrobně upravuje problematiku lhůty pro stanovení daně v § 148. V zájmu posílení boje s daňovými úniky je nicméně na místě přistoupit k modifikaci této úpravy v souvislosti s daňovou trestnou činností. Současná právní úprava lhůty pro stanovení daně činí „v základu“ 3 roky, přičemž je zde počítáno s jejím možným stavěním, přerušením či prodloužením. Horní hranice lhůty pro stanovení daně pak činí 10 let. Takto stanovenou 10 letou lhůtu nelze překročit, ovšem s výjimkou § 148 odst. 6 daňového řádu, jenž upravuje možnost správce daně stanovit daň do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, v důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu. V takovém případě je lhůtejší, zda již desetiletá prekluzivní lhůta uplynula. Fakticky tak dochází k obnovení lhůty pro stanovení daně v jasně ohraničeném rozsahu. Další případ, kdy lze daň stanovit nezávisle na tom, zda uplynula lhůta pro stanovení daně, lze nalézt v § 148 odst. 7 daňového řádu v souvislosti s účinnou lítostí.

Daňovým trestným činem je nutno rozumět trestné činy obsažené v části druhé hlavy šesté dílu druhém trestního zákoníku (trestné činy daňové, poplatkové a devizové; vyjma trestného činu dle § 247 trestního zákoníku, který je trestným

činem ryze devizovým). Jedná se zejména o zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, o neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby a další.

V praxi se nicméně jako problematická jeví situace, kdy trestní řízení v konkrétním případě nadále běží, avšak základní lhůta pro stanovení daně již uplynula. Případná budoucí možnost stanovit daň v důsledku pravomocného soudního rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu je z pohledu správce daně v daný okamžik irelevantní, neboť se jedná pouze o hypotetickou budoucí možnost. Po uplynutí základní lhůty pro stanovení daně a před právní mocí upraveného rozhodnutí tak správce daně nemůže v souvislosti s předmětnou daní provádět žádné úkony v nalézacím řízení, resp. nemůže takové řízení vést. V praxi je tím nejen zkomplikována spolupráce správce daně s orgány činnými v trestním řízení (spolupráce ze strany správce daně je výrazně limitována nemožností použití vyhledávací a kontrolní nástroje, které má v nalézacím řízení k dispozici), ale i případné zajištění daně pro případ budoucího stanovení daně v důsledku pravomocného rozhodnutí o spáchání daňového trestného činu. V praxi tak dochází k tomu, že na základě § 148 odst. 6 daňového řádu je daň stanovena, avšak vzhledem k časové prodlevě se již nezdaří její reálné vymození.

V tomto ohledu se jeví jako žádoucí zajistit, aby základní lhůta pro stanovení daně neběžela po dobu trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní. Toto stavění (obdobně jako další případy, kdy podle odstavce 4 lhůta neběží) bude omezeno konečnou desetiletou lhůtou zakotvenou v odstavci 5. Může tak nastat situace, kdy trestní stíhání nebude dosud ukončeno, avšak lhůta pro stanovení daně dosáhne svého maxima. Takovýto stav však odpovídá principu právní jistoty, kdy při dosažení určitého časového odstupu ustupuje zájem na správném stanovení daně před zájmem na nastolení definitivního uspořádání vzájemných práv a povinností.

Trestní řízení se obecně skládá z většího počtu na sebe navazujících stádií, kterými jsou typicky (i) přípravné řízení, (ii) předběžné pojednání obžaloby, (iii) hlavní líčení, (iv) odvolací řízení a (v) řízení vykonávací. Za vhodné vymezení časového úseku pro stavění lhůty pro stanovení daně se jeví stádium trestní stíhání, tedy část trestního řízení počínající okamžikem zahájení trestního stíhání a končící právní mocí rozsudku, příp. jiného rozhodnutí ve věci samé (viz § 12 odst. 10 trestního řádu).

Tato změna rozšíří možnost využívat po dobu vedení trestního stíhání zajištění daně podle § 167 a násl. Současně dojde k posílení nezbytné spolupráce mezi správcem daně a orgány činnými v trestním řízení, která je umožněna na základě prolomení povinnosti zachovávat mlčenlivost podle § 53 odst. 2 písm. a) daňového řádu (tj. pro účely trestního řízení v daňových věcech) a § 71a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tato spolupráce bude moci efektivně pokračovat až po dobu 10 let, pokud trestní stíhání nebude ukončeno dříve. To umožní orgánům činným v trestním řízení využít vysoce odbornou znalostní základnu správce daně ve specifické daňové oblasti, což nepochybně přispěje k efektivnějšímu rozkrytí daňových trestných činů a současně umožní efektivnější boj s daňovými úniky.

9. V § 155 odst. 5 se slova „, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí“ nahrazují slovy „ve výši úroku z prodlení podle občanského zákoníku“ a slova „rozhodne správce daně bezodkladně po vrácení tohoto přeplatku“ se nahrazují slovy „správce daně daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumí“.

K bodu 9 (§ 155 odst. 5)

V rámci principu jednotného přístupu k obdobným situacím napříč právním řádem se navrhuje úprava institutu úroků vyplácených v důsledku pochybení na straně správce daně. Cílem by mělo být dosažení režimu kompatibilního s režimem orgánů veřejné moci, které se mohou dostat do typově shodné situace, tj. všech orgánů veřejné moci, které zajišťují ukládání či inkaso peněžitých plnění určených do veřejných rozpočtů. V daňovém řádu je tato problematika upravena v § 155 odst. 5 a v § 254.

Navrhuje se změna určení výše úroku z vratitelného přeplatku. Smyslem daného úroku je poskytnout osobě, které svědčí právo na vyplacení vratitelného přeplatku, náhradu za to, že jí tento přeplatek byl vrácen se zpožděním. Jde tedy o jakousi paušalizovanou náhradu škody, která by měla zohledňovat obvyklou cenu peněz. Ta by měla být v rámci právního řádu vnímána jednotně. Z toho důvodu se navrhuje navázat výši úroku na výši úroku z prodlení podle nového občanského zákoníku (srov. § 1970). Tuto výši určí vláda svým nařízením (nařízení vlády č. 351/2013 Sb.). V současné době odpovídá výše úroku ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.

Dále se navrhuje změnit ustanovení, které předpokládá, že ve věci úroku se bude vždy vydávat formalizované rozhodnutí. Takový krok se jeví s ohledem na to, že úrok z vratitelného přeplatku vzniká *ex lege*, jako zbytečný formalismus. Současně je zohledněna i skutečnost, že v ustanovení § 254, které upravuje obdobný úrok hrazený ze strany správce daně, současná právní úprava vydání platebního výměru či jiného rozhodnutí nevyžaduje. Takové rozhodnutí by beztak nemělo konstitutivní účinky a jeho funkce je tedy pouze informativní. Za tím účelem ovšem plně postačí neformální vyrozumění, neboť tento úrok se na rozdíl od úroku zakotveného v § 254 nevrací *ex officio*, ale ve stejném režimu jako běžný vratitelný přeplatek (tj. na základě žádosti). Úrok je navíc předepsán do evidence daní, do níž může daňový subjekt v souladu s § 66 odst. 1 nahlížet, a to i s využitím daňové informační schránky (§ 69).

10. V § 157 odst. 2 se slova „, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 7 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí“ nahrazují slovy „ve výši úroku z prodlení podle občanského zákoníku. Úrok z posečkané částky se uplatní nejdéle za 5 let prodlení“.

K bodu 10 (§ 157 odst. 2)

V rámci principu jednotného přístupu k obdobným situacím napříč právním řádem se navrhuje úprava výše úroku z posečkané částky tak, aby jeho výše odpovídala obvyklé ceně peněz. Úrok z posečkané částky představuje typ privilegované sankce, která nastupuje namísto úroku z prodlení podle § 252 v případě povoleného posečkání, nebo povoleného rozložení úhrady daně na splátky. Jeho výše má představovat obvyklou cenu peněz srovnatelnou s prodlením v soukromém právu. V rámci zásady daňové neutrality by výše tohoto úroku neměla být vyšší ani nižší než cena peněz v soukromém právu, aby nezakládala motivaci pro upřednostňování soukromoprávních či veřejnoprávních pohledávek z hlediska výše příslušenství. Tím se tento úrok liší od úroku z prodlení podle § 252, který v sobě vedle obvyklé ceny peněz kumuluje též sankci za nezaplacení daně, které není odůvodněno sociální či ekonomickou tísni, která by svědčila pro povolení posečkání.

Do 30. června 2013 platilo, že výše úroku z posečkané částky podle daňového řádu a výše úroku z prodlení podle občanského zákoníku byla shodná. V důsledku navýšení úroku z prodlení podle občanského zákoníku o 1 procentní bod se vytvořila asymetrická situace, na kterou je nutné zareagovat. Aby byla vytvořena pokud možno nadčasová konstrukce určení výše úroku z posečkané částky, navrhuje se navázat výši úroku přímo na výši úroku z prodlení podle nového občanského zákoníku (srov. § 1970). Tuto výši určí vláda svým nařízením (nařízení vlády č. 351/2013 Sb.). V současné době odpovídá výše úroku ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Tato konstrukce umožní zachování jednotné ceny peněz z hlediska prodlení v soukromém i veřejném právu.

Současně se navrhuje doplnit zastropování úroku z posečkané částky stejným způsobem jako je tomu u úroku z prodlení v § 252 odst. 2. Jde o logickou úpravu, neboť není žádoucí připustit situaci, aby se dlužník, kterému již nemůže z důvodu překročení pěti let prodlení vzniknout úrok z prodlení, dostal v důsledku posečkání nebo povolení úhrady daně na splátky do horšího postavení.

11. V § 185 se na konci odstavce 1 slova „nebo majetku manžela dlužníka“ zrušují.

K bodu 11 (§ 185 odst. 1)

Jedná se o nápravu legislativně technického nedostatku zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., kterým bylo v rozporu s úmyslem zákonodávce (deklarovaným v důvodové zprávě) předmětné slovní spojení do ustanovení vloženo dvakrát.

12. V § 206 odst. 2 se slova „na místě, kde se nacházejí“ zrušují.

K bodu 12 (§ 206 odst. 2)

Stávající konstrukce tohoto ustanovení fakticky komplikuje správci daně možnost exekučně postihnout věc rychle se kazící, neboť jako podmínka jejich exekučního postihu je mimo jiné vyžadována možnost rychlého prodeje věcí na místě, kde se nacházejí (bez jejich odebrání). V praxi však přichází v řadě případů v úvahu i efektivní rychlý prodej takovýchto věcí na jiném místě. Zde je třeba zdůraznit, že do kategorie rychle se kazících věcí spadají nejen potraviny, ale i mnohem hodnotnější komodity, jako jsou např. minerální oleje a biosložky, které jsou často uskladněny v pojízdných cisternách, což umožňuje jejich rychlý přesun na místo, kde lze efektivněji uskutečnit jejich prodej a současně prostřednictvím jejich odebrání zajistit jejich ochranu před neoprávněným nakládáním. Navrhuje se proto úprava souladná se subsidiárním právním předpisem – občanským soudním řádem, který podmiňuje postižení rychle se kazící věci pouze nedostatkem jiných postižitelných věcí a zajištěním rychlého prodeje věci mimo dražbu.

13. V § 214 odst. 1 se za slovo „dražbu“ vkládají slova „, a to i“ a věta poslední se zrušuje.

K bodu 13 (§ 214 odst. 1)

Podle stávajícího znění tohoto ustanovení se rychle se kazící věc může prodat mimo dražbu pouze do právní moci exekučního příkazu. Takové omezení však není žádoucí, neboť provedení dražby je časově náročnější a může tak do nařízení dražby dojít až k takovému znehodnocení věci, že se stane neprodejnou. Negativně zde působí i skutečnost, že novelou daňového řádu byl k 1. lednu 2014 vypuštěn opravný prostředek vůči exekučnímu příkazu, protože došlo k tomu, že i tak krátký časový úsek, bylo možné provést přímý prodej rychle se kazící věci, se zmenšil natolik, že prakticky již není možné prodat rychle se kazící věc mimo dražbu. Důsledkem je, že současná úprava snižuje efektivitu vymáhání daní, a je tedy nutná její modifikace.

Návrh zrušení poslední věty předmětného ustanovení navazuje na navrhovanou změnu ustanovení § 206 odst. 2, kde se navrhuje, aby měl správce daně pravomoc rychle se kazící věc nejen zajistit a prodat prodej na místě, kde se nachází, ale nově jak odebrat a zajistit do prodeje na jiném, vhodnějším místě.

14. V § 239a se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud je dědiců více, přechází na ně společná daňová povinnost. Daňové dluhy z ní vzešlé hradí dědicové společně a nerozdílně v rozsahu podle občanského zákoníku. Společnou daňovou povinnost spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě daňové povinnosti zůstavitele v den předcházející dni skončení řízení o pozůstalosti.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

K bodu 14 (§ 239a odst. 4)

Za situace, kdy daňová povinnost zůstavitele přejde na více dědiců, není v rámci stávající úpravy občanského zákoníku, resp. daňového řádu postaveno najisto, jakým způsobem má být daňová povinnost zůstavitele, která přešla na více dědiců, spravována (s výjimkou platební roviny, kterou jednoznačně upravuje občanský zákoník na principu dlužnické solidarity, viz § 1704 a § 1707). Z praktických a zejména z technických důvodů je třeba zachovat celistvost daňové povinnosti zůstavitele, a to na principu společné daňové povinnosti dědiců k daňové povinnosti zůstavitele, která na ně přejde rozhodnutím soudu o dědictví. V případě společné daňové povinnosti se jedná o množinu daňových povinností, které jsou sice hmotněprávní odděleny, avšak procesněprávně je třeba je spravovat společně. Správce daně pak bude komunikovat pouze s jedním společným zmocněncem dědiců (viz § 30 daňového řádu). Skutečnost, že daňová povinnost zůstavitele, která přejde na více dědiců, je společnou daňovou povinností, může být již v současnosti dovozena z povahy věci a z praktické procesní nedělitelnosti této povinnosti; z důvodu právní jistoty se nicméně navrhuje tuto skutečnost v daňovém řádu explicitně normovat, stejně jako skutečnost, že daňové dluhy z ní vzešlé hradí dědicové společně a nerozdílně v rozsahu podle občanského zákoníku. Pojem „daňový dluh“ je daňovému řádu již znám (viz § 153 odst. 2).

Současně se z praktických důvodů navrhuje stanovit, že daňovou povinnost zůstavitele bude i po jejím přechodu na dědice stále spravovat správce daně, který byl příslušný ke správě daňové povinnosti zůstavitele do skončení řízení o pozůstalosti.

15. Nadpis nad § 247 se zrušuje.

K bodu 15 (nadpis nad § 247)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Pořádková pokuta“ pro § 247 až 249 je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

16. Nadpis § 247 zní: „Pořádková pokuta“.

K bodu 16 (nadpis § 247)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

17. V § 247 odst. 2 se číslo „50 000“ nahrazuje číslem „500 000“.

K bodu 17 (§ 247 odst. 2)

V zájmu účinnějšího boje s daňovými úniky se navrhuje zvýšení horní hranice výše pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 na 500 000 Kč. Částka 50 000 Kč, kterou je v současnosti limitována tato pořádková pokuta, se nejeví pro postih některých nesplnění povinností nepeněžitě povahy jako odpovídající, neboť často může být zanedbatelnou ve srovnání s případnou výší daňového úniku. V praxi se tak tento klíčový nástroj pro sjednání součinnosti osob zúčastněných na správě daní mají účinkem, neboť hrozba sankce ve výši 50 000 Kč (byť může být opakována) je v případě velkých daňových úniků neúčinná.

Nově navržená maximální možná výše sankce ob stojí při srovnání s právní úpravou uplatňovanou v minulosti (srov. § 37 zrušeného zákona o správě daní a poplatků) i při komparaci

s právní úpravou v zahraničí. Od 1. ledna 1993 mohla případná pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy podle § 37 tehdejšího zákona o správě daní a poplatků dosahovat výše až 2 000 000 Kč (tj. 40násobku současného stavu).

Zvýšení horní hranice tohoto typu pořádkové pokuty neznamená, že by byla pokuta blížící se maximální výši udělována v situacích méně závažných prohrěšků nebo u subjektů, pro něž by takováto suma představovala enormní zátěž. Při aplikaci daného ustanovení je nutné vždy uplatnit zásadu přiměřenosti (§ 5 odst. 3), jakož i ustanovení § 248 odst. 1, podle něž pokuta nesmí být v hrubém poměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní.

18. V § 247 se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) Pořádkovou pokutu lze ukládat i opakovaně, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.“

K bodu 18 (§ 247 odst. 5)

Navrhuje se přesunutí úpravy § 248 odst. 2 do ustanovení pojednávajícího o pořádkové pokutě, neboť opakovaně ukládat pokutu by mělo být z povahy věci možné pouze u pořádkové pokuty, která má primárně vynucovací charakter.

19. Za § 247 se vkládá nový § 247a, který včetně nadpisu zní:

„§ 247a

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy

(1) Pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo

- a) nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo
- b) nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.

(2) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 2 000 Kč, pokud učinil podání podle § 72 odst. 1 jinak než elektronicky, ačkoliv byl povinen jej učinit elektronicky.

(3) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 2 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

(4) Správce daně může namísto pokuty podle odstavce 2 uložit pokutu do 50 000 Kč, pokud

daňový subjekt nesplněním povinnosti učinit podání elektronicky závažně ztěžuje správu daní.

(5) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit, nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.“.

K bodu 19 (§ 247a)

Navrhuje se nově upravit institut pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy, který doplňuje stávající institut pořádkové pokuty obsažený v § 247. Cílem nově navržené konstrukce je jednak reagovat na určité mezery, které obsahuje současná úprava a které jsou blíže popsány v následujícím textu, jednak umožnit správcům daně razantnější boj s daňovými úniky.

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy by měla v nejobecnější rovině postihovat dva okruhy nesplnění povinností: (i) nesplnění oznamovací nebo evidenční povinnosti a (ii) nesplnění povinnosti elektronické formy podání.

Pokutu do výše 500 000 Kč bude možné uložit daňovému subjektu nebo jiné osobě zúčastněné na správě daní, pokud tato osoba nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně. Toto rozšíření reaguje na skutečnost, že podle dnešní úpravy nelze neplnění registrační, ohlašovací nebo jiné oznamovací povinnosti sankcionovat. Tím pádem není možné hrozbu sankce motivovat osoby zúčastněné na správě daní k aktivní spolupráci. Je přitom evidentní, že zajištění informovanosti správce daně o daňových subjektech a jejich povinnostech je nezbytným předpokladem pro fungování správy daní. V konkrétní rovině může být oznamovací povinnost založena jak daňovým řádem, tak jiným daňovým zákonem (v širším slova smyslu). Příkladem tak bude povinnost poskytovat informace správci daně podle § 57 nebo registrační povinnost podle § 125 a násl. daňového řádu či ohlašovací povinnost podle § 14 a 14a zákona o místních poplatcích.

Navržená sankce za nesplnění oznamovací povinnosti může být uložena, pokud nebude splněna tato povinnost vůbec, jakož i v případech, kdy bude splněna opožděně (po marném uplynutí stanovené lhůty) nebo částečně. Na rozdíl od obecnější úpravy obsažené v § 247 odst. 2 se zde nepředpokládá předchozí vydání výzvy, neboť ta je při zjištění pochybení zpravidla již nadbytečná. Správce daně např. při zjištění pochybení daňového subjektu v rámci plnění jeho registrační povinnosti (daňový subjekt nenahlásil určitou informaci, kterou správce daně zjistil z jiného zdroje) musí konat *ex officio* a provést úpravu v příslušném registru či evidenci. Daňový subjekt tedy nevyzývá k formálnímu oznámení něčeho, co již správce daně ví. To ovšem neznamená, že by zde pro porušitele povinnosti neměla vznikat následná sekundární (sankční) povinnost v podobě pokuty. Jedině tak lze docílit dostatečné motivace pro plnění registračních, ohlašovacích či jiných oznamovacích povinností.

Druhým důvodem pro možné uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy je podle navrženého odstavce 1 písmene b) nesplnění záznamní povinnosti (tedy povinnosti vést záznamy potřebné pro správné zjištění a stanovení daně ve smyslu ustanovení § 97 daňového řádu) nebo jiné evidenční povinnosti stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně. Jinou evidenční povinností může být např. povinnost vedení evidence pro účely daně z přidané hodnoty podle § 100 zákona o dani z přidané hodnoty, daňové evidence podle § 7b zákona o daních z příjmů nebo mzdových

listů podle § 38j zákona o daních z příjmů. Při nesplnění záznamní či jiné evidenční povinnosti je rovněž předchozí vydání výzvy z povahy věci vyloučeno, tudíž stejně tak, jako v případě nesplnění povinnosti pod písmenem a), je možné pokutu uložit ihned po zjištění nesplnění (úplném či částečném) předmětné povinnosti. Instrument záznamní nebo jiné evidenční povinnosti je důležitým nástrojem správce daně pro odhalování daňových úniků a jeví se tak velmi účelným, aby motivace k plnění těchto povinností byla podpořena hrozbou sankce v podobě pokuty.

Pokud jde o vztah nově navržené pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě podle § 247a a stávající pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2, která postihuje porušení procesní povinnosti nepeněžitě povahy, je třeba zdůraznit rozdílný charakter těchto pokut. Zatímco pořádková pokuta směřuje k vynucení splnění určité povinnosti (a lze ji ukládat opakovaně tak dlouho, dokud povinnost nebude splněna), pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy podle nového § 247a odst. 1 má trestající a výchovný charakter vůči tomu, kdo povinnost nesplnil, avšak nesměruje k vynucení dodatečného splnění povinnosti. V souladu s obecnými principy správního trestání na tom nic nemění ani zpravidla průběžný charakter záznamní nebo jiné evidenční povinnosti, neboť v jejich případě směřuje sankce na postih neplnění této povinnosti v daném časovém období (vymezeném v rozhodnutí o uložení pokuty). Pokud by daný subjekt neplnil povinnost ani v budoucnu, jednalo by se o nové porušení povinnosti v novém období, které by mohlo být samostatně sankcionováno (tj. nejednalo by se o porušení zásady *ne bis in idem*).

Co se týče navržené maximální výše pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy podle nového § 247a odst. 1, je tato výše po srovnání dosavadních systémů sankcí navržena ve výši 500 000 Kč. Tato maximální možná výše sankce ob stojí při srovnání s právní úpravou uplatňovanou v minulosti (srov. § 37 zrušeného zákona o správě daní a poplatků) i při komparaci s právní úpravou v zahraničí.

Pro srovnání se zahraničím je možné uvést:

- Slovensko, kde má správce daně možnost uložit pokutu ve výši až 20 000 EUR za nesplnění registrační povinnosti ve stanovené lhůtě (§ 154 a 155 zákona č. 563/2009 Z. z.),
- Německo, kde je možné uložit pokutu až do výše 50 000 EUR za to, že daňový subjekt neinformuje správce daně o skutečnostech rozhodných pro zdanění, jestliže má povinnost tak učinit (§ 378 odst. 2 Abgabenordnung),
- Maďarsko, kde je možné rovněž za nesplnění povinností nepeněžitě povahy uložit pokutu až do výše 1 000 000 HUF (cca 92 000 Kč),
- Polsko, kde je rovněž možné za obdobné pochybení správcem daně uložit pokutu až do výše zhruba 12 000 000 pol. zlotých (podle Ordynacji podatkowej – cca 2 000 000 Kč),
- Bulharsko, kde je možné uložit pokutu 3 000 BGN (cca 41 000 Kč),
- Portugalsko, kde může pokuta dosáhnout až výše 110 000 EUR (cca 2 750 000 Kč),
- Estonsko, kde za nesplnění povinností nepeněžitě povahy je možné správcem daně uložit pokutu 50 000 EEK (cca 83 000 Kč).

Na dostatečně účinné nastavení parametrů sankce za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy je kladen důraz ze strany OECD v rámci Hodnotící zprávy Globálního fóra OECD

pro transparentnost a výměnu informací pro daňové účely o České republice (tzv. hodnocení úrovně daňové transparence – Peer Review) a následně i v rámci mezinárodního ratingu České republiky.

Zvýšení maximální výše pokuty umožňuje daleko lépe rozlišit mezi jednotlivými případy z hlediska jejich závažnosti. Daňový řád jakožto obecná úprava pro všechny daně, poplatky, cla a jiná obdobná peněžitá plnění dopadá na širokou škálu situací. Je jasné, že význam a charakter jednotlivých povinných peněžitých plnění se různí. Různá je i společenská nebezpečnost a závažnost toho kterého nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, jakož i případný negativní dopad do veřejných rozpočtů. Uložení pokuty zůstává fakultativním nástrojem, jehož užití závisí na právním uvážení správce daně (diskreci), zda a v jaké výši tuto pokutu uloží. Přitom se správce daně musí vypořádat s podmínkami stanovenými v § 248 odst. 1 daňového řádu, tj. musí dbát na to, aby pokuta nebyla v hrubém neproměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní. Postup správního uvážení musí být seznatelný z odůvodnění rozhodnutí o uložení pokuty.

V odstavci 2 se zavádí sankce za nedodržení povinné elektronické formy podání v jednotné paušální výši 2 000 Kč. Stejně jako v případě sankce podle odstavce 1 se nejedná o sankci, jejímž cílem je bezprostřední vynucení nesplněné povinnosti, ale naopak o sankci, jejímž cílem je potrestat porušitele povinnosti a působit na něj výchovně s ohledem na budoucí plnění jeho povinností. Důvodem pro zavedení sankce je nedostatečná motivace k dodržování povinné formy podání, která se v aplikační praxi projevuje významným nárůstem vad podání spočívajících v nedodržení jeho formy. Administrativně a finančně náročný postup k odstranění vad u těchto podání podle § 74 je značně problematický, resp. do značné míry nevede k nápravě – tj. zajištění elektronické komunikace se správcem daně v rozsahu předvídaném zákonnou úpravou.

Z těchto důvodů je nezbytné zavést v rámci sankčního systému daňového řádu výše uvedenou specifickou sankci, kterou bude nedodržení obligatorní elektronické formy podání postihováno. S ohledem na skutečnost, že povinnost činit podání elektronicky je povinností nepeněžité povahy, jeví se jako nejvhodnější toto porušení povinnosti sankcionovat nově navrhovanou pokutou za porušení povinnosti nepeněžité povahy; současně tomuto pojetí svědčí i charakter sankce, jejímž cílem není na rozdíl od pořádkové pokuty bezprostřední vynucení splnění povinnosti.

S ohledem na zajištění administrativní nenáročnosti postihu nedodržení obligatorní elektronické formy podání se navrhuje základní konstrukce pokuty jako sankce vznikající přímo ze zákona, a to ve výši 2 000 Kč za každé jednotlivé podání, které bylo vůči správci daně učiněno jinak, než elektronicky, ačkoliv na základě zákonné povinnosti mělo být učiněno v elektronické formě. Stanovení výše pokuty pevnou zákonem předvídanou částkou umožní rychlé a administrativně méně náročné zpracování. Prostor pro správní úvahu (diskreci) bude omezen toliko na úvahu ohledně toho, zda nedodržení elektronické formy formulářového podání současně neztěžuje závažným způsobem správu daně.

Vzhledem k tomu, že pokuta ve výši 2000 Kč bude vznikat ze zákona, bude mít rozhodnutí správce daně pouze deklaratorní povahu. Symetricky s koncepcí obsaženou v § 250 odst. 6 a § 251 odst. 3 rozhodne správce daně o povinnosti platit pokutu platebním výměrem. Současně se navrhuje, aby pokuta byla splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru. Jde o speciální pravidlo ve vztahu ke společným ustanovením pro pořádkovou pokutu a pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy v § 248, kde je fakticky přiznáván odkladný

účinek odvolání prostřednictvím splatnosti pokuty stanovené do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

Současně je třeba zdůraznit, že pokuta postihující nedodržení obligatorní elektronické formy podání dopadá pouze na tzv. formulářová podání podle § 72 odst. 1, tj. na přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, daňové přiznání, hlášení, vyúčtování, dodatečné daňové přiznání, následné hlášení a dodatečné vyúčtování. Z tohoto důvodu může být porušitelem povinnosti, která je předmětnou pokutou sankcionována, pouze daňový subjekt. V této souvislosti je však nutné zdůraznit, že tím, kdo povinnost fakticky poruší, může být i zástupce daňového subjektu, nebo ten, kdo byl tímto úkonem pověřen. Z hlediska přičitatelnosti sankce je však takováto skutečnost irelevantní, neboť jednání těchto osob je přičitatelné daňovému subjektu. Jedná se o obdobnou filosofii jako v případě pokuty za opožděné tvrzení daně, která rovněž stíhá pouze daňový subjekt, a to i v případě, že opožděné tvrzení učinil jeho zástupce.

V návaznosti na novou úpravu § 74 odst. 4 je třeba uvést, že pokuta podle nového § 247a odst. 2 bude uplatněna nezávisle na tom, zda v případě konkrétního podání půjde o podání, které je v souladu s podmínkami nového § 74 odst. 4 akceptováno i v jiné než elektronické formě, ačkoliv mělo být učiněno elektronicky. Tj. pokuta podle nového § 247a odst. 2 se v případě takového podání uplatní i tehdy, když nebude přistoupeno k odstranění vady podání podle § 74. Stejně tak se ale uplatní vedle postupu odstranění vad podání v případě, že půjde o podání, na které § 74 odst. 4 nedopadá.

Základní výše pokuty postihující nedodržení obligatorní elektronické formy podání se nicméně v některých případech může jevit jako příliš nízká, resp. plně nevystihující závažnost porušení daně povinnosti a jeho důsledků pro správu daní. Může jít např. o situaci, kdy daňový subjekt může zvolit jinou než elektronickou formu konkrétního podání, které zahrnuje velké množství písemných dokumentů, s tím, že se jedná o formu procesní obstrukce. Daňový subjekt by mohl být za daných okolností s pokutou ve výši 2 000 Kč srozuměn. V případě, že by nedodržení elektronické formy podání závažně ztížilo správu daní, navrhuje se, aby správce daně mohl namísto pokuty v základní výši 2 000 Kč uložit pokutu až do výše 50 000 Kč. Tato pokuta by však již nevznikala přímo ze zákona, ale byla by výsledkem správního uvážení správce daně, zahrnujícího především přezkoumatelné zdůvodnění toho, proč v daném případě nepostačovala standardní zákonná výše pokuty. Při ukládání této pokuty se použijí stejná společná ustanovení, jako v případě pořádkové pokuty nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 1.

V navrhovaném odstavci 5 je upravena objektivní prekluzivní lhůta pro uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, resp. pro rozhodnutí o povinnosti ji platit. Délka této lhůty se navrhuje jako tříletá s tím, že se bude počítat ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

20. Nadpis § 248 zní: „Společná ustanovení pro řízení o pokutě“.

K bodu 20 (nadpis § 248)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

21. V § 248 odst. 1 se za slovo „pokuty“ vkládají slova „nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy“.

K bodu 21 (§ 248 odst. 1)

V ustanovení § 248 je obsažena úprava, která bude nově společná pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o nově upravené pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, což navržená změna ustanovení zohledňuje.

22. V § 248 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

K bodu 22 (§ 248 odst. 2)

Navrhuje se přesunout úpravu odstavce 2 do § 247, neboť opakovaně ukládat pokutu by mělo být z povahy věci možné pouze u pořádkové pokuty.

23. V § 248 odstavec 2 zní:

„(2) Pořádková pokuta a pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je splatná do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení.“

K bodu 23 (§ 248 odst. 2)

V ustanovení § 248 je obsažena úprava, která bude nově společná pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o nově upravené pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, což navržená změna ustanovení zohledňuje. Současně se vypouští nadbytečné ustanovení ohledně odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty, neboť efekt odkladného účinku je fakticky dosažen tím, že pokuta je splatná až po právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

24. V § 248 odst. 3 se slovo „uložil“ nahrazuje slovy „nebo pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy uložil, nebo rozhodl o povinnosti ji platit“.

K bodu 24 (§ 248 odst. 3)

V ustanovení § 248 je obsažena úprava, která bude nově společná pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o nově upravené pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, což navržená změna ustanovení zohledňuje.

25. Nadpis § 249 zní: „Zjednodušené řízení o uložení pokuty“.

K bodu 25 (nadpis § 249)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

26. V § 249 odstavec 1 zní:

„(1) Pokud pořádková pokuta nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy nepřesahuje 5 000 Kč a pokud ten, komu je pokuta ukládána, důvody a výši ukládané pokuty uzná a současně pokutu uhradí na místě, správce daně uvede její výši a důvody do protokolu pořizovaného o jednání, při němž nastaly důvody pro uložení pořádkové pokuty nebo byly zjištěny důvody pro uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.“

K bodu 26 (§ 249 odst. 1)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 odst. 1 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takového uložení (i) pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 a (ii) pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kde je vedle pořádkové pokuty doplňována pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Uložení pokuty ve zjednodušeném řízení není z povahy věci možné v případě pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 2 a 4.

27. V § 249 odst. 2 se za slova „Pořádková pokuta“ vkládají slova „nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy“.

K bodu 27 (§ 249 odst. 2)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 odst. 1 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takového uložení (i) pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 a (ii) pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kde je vedle pořádkové pokuty doplňována pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Uložení pokuty ve zjednodušeném řízení není z povahy věci možné v případě pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a odst. 2 a 4.

28. V § 249 odst. 3 se za slovo „pokuty“ vkládají slova „nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy“.

K bodu 28 (§ 249 odst. 3)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 odst. 1 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takového uložení (i) pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 a (ii) pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kde je vedle pořádkové pokuty doplňována pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Uložení pokuty

ve zjednodušeném řízení není z povahy věci možné v případě pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy podle § 247a odst. 2 a 4.

29. V § 254 odst. 1 se slova „který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí“ nahrazují slovy „ve výši úroku z prodlení podle občanského zákoníku“.

K bodu 29 (§ 254 odst. 1)

V rámci principu jednotného přístupu k obdobným situacím napříč právním řádem se navrhuje úprava institutu úroků vyplácených v důsledku pochybení na straně správce daně. Cílem by mělo být dosažení režimu kompatibilního s režimem orgánů veřejné moci, které se mohou dostat do typově shodné situace, tj. všech orgánů veřejné moci, které zajišťují ukládání či inkaso peněžitých plnění určených do veřejných rozpočtů. V daňovém řádu je tato problematika upravena v § 155 odst. 5 a v § 254.

Navrhuje se upravit způsob, kterým se určí výše úroku z neoprávněného jednání správce daně. Smyslem daného úroku je poskytnout osobě, která byla v důsledku nezákonného či nicotného rozhodnutí, popřípadě v důsledku nesprávného úředního postupu nucena uhradit určitou peněžní částku, náhradu za to, že jí byly po určitou dobu neoprávněně zadržovány její prostředky. Jde tedy o jakousi paušalizovanou náhradu škody, která by měla zohledňovat obvyklou cenu peněz. Ta by měla být v rámci právního řádu vnímána jednotně. Z toho důvodu se navrhuje navázat výši úroku na výši úroku z prodlení podle nového občanského zákoníku (srov. § 1970). Tuto výši určí vláda svým nařízením (nařízení vlády č. 351/2013 Sb.). V současné době odpovídá výše úroku ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Dojde tak mj. k narovnání rozdílu mezi peněžitými plněními ukládanými v režimu daňového řádu (daně, poplatky, cla atd.) a peněžitými plněními ukládanými v jiném režimu (pokuty za přestupky a správních delikty atd.), které se podle daňového řádu pouze evidují, vybírají a vymáhají (srov. § 106 odst. 3 správního řádu). Na ty se totiž stávající ustanovení § 254 nevztahuje (pokuty nejsou ukládány orgány veřejné moci v postavení správce daně) a reparace se tak řídí podle standardní úpravy náhrady škody způsobené orgány veřejné moci (zákon č. 82/1998 Sb.).

30. V § 254 odst. 6 se za slovo „škody“ vkládají slova „nebo přiznané zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu“.

K bodu 30 (§ 254 odst. 6)

Jedná se o formální doplnění alternativy odškodnění nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem správce daně, se kterou vedle náhrady škody počítá zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

Čl. VII

Přechodná ustanovení

K čl. VII – přechodná ustanovení

1. Řízení nebo jiné postupy při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 1

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje zajistit kontinuitu u nedokončených řízení a jiných postupů při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona a které byly dotčeny změnou obsaženou v tomto návrhu zákona.

2. Dojde-li k nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při ukládání pokuty podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 2

V rámci přechodného ustanovení je řešen přechod od dosavadní úpravy pořádkové pokuty (dosavadní § 247) na pozměněnou úpravu této pokuty, resp. na úpravu nové pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy (§ 247a). Z hlediska dodržení zásady zákazu retroaktivního působení nové právní úpravy je rozhodnou skutečností okamžik, kdy dojde k deliktivnímu jednání. Jednání, ke kterému došlo (konáním či nekonáním) za účinnosti původní právní úpravy, bude posouzeno podle dosavadního znění daňového řádu.

3. Při výpočtu úroku za jednotlivý den se postupuje podle právní úpravy účinné v daný den.

K bodu 3

Z důvodu právní jistoty ohledně počítání úroku z vratitelného přeplatku podle § 155 odst. 5, úroku z posečkané částky podle § 157 odst. 2 a úroku z neoprávněného jednání správce daně podle § 254, u nichž se navrhuje změna jejich výpočtu, se navrhuje v rámci přechodného ustanovení explicitně zakotvit skutečnost, že pro určení celkové výše úroku je nutno přihlížet ke znění zákona účinnému pro ten který den. Pokud tedy např. prodlení na straně správce daně započalo přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona, bude se úrok za období do dne nabytí účinnosti tohoto zákona počítat podle dosavadní právní úpravy, zatímco úrok za období po účinnosti zákona se bude počítat již podle úpravy nové. Takovýto přístup odpovídá konstrukci obsažené v samotném úroku, která je vázána na aktuální výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro dané pololetí. Výpočet se tak vždy přizpůsobuje aktuálnímu stavu.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o rozpočtovém určení daní

K části páté - změna zákona o rozpočtovém určení daní

Čl. VIII

K čl. VIII

V § 2 písm. b) zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), se slova „daňovou povinnost, 3)“ nahrazují slovem „daň“.

Poznámka pod čarou č. 3 se zrušuje.

Zrušením části deváté čl. XVII bodu 2 zákona č. 458/2011 Sb., kterým docházelo k posunutí písmen v § 2 zákona o rozpočtovém určení daní, se stalo obsoletní ustanovení části deváté čl. XVII bod 3 zákona č. 458/2011 Sb. Vzhledem k tomu, že část tohoto ustanovení prováděla terminologickou úpravu vyplývající z daňového řádu – nahrazení daňové povinnosti slovem daň – je třeba tuto úpravu provést znovu.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

K části šesté - změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. IX

K čl. IX

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb.,

zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 se slova „s výjimkou náhrad výdajů poskytovaných procentem z platové základny představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudců⁷⁴⁾“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 74 se zrušuje.

K bodu 1 (§ 5 odst. 1)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (sjednocení základů pro výpočet zdravotního a sociálního pojištění s výpočty odpovídajících daňových základů) se ruší vynětí určitého typu příjmu ze základu pojistného.

2. V § 5 odst. 2 úvodní část ustanovení se slova „základu pojistného“ nahrazují slovy „vyměřovacího základu“.

K bodu 2 (§ 5 odst. 2 úvodní část ustanovení)

V návaznosti na zrušení bodů zákona č. 458/2011 Sb. zajišťujících přizpůsobení konstrukce pojistného konstrukci daně je třeba v ustanovení § 5 odst. 2 provést terminologickou změnu v označení základu.

3. V § 7 odst. 1 písm. a) se bod 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení bodu 1.

K bodu 3 (§ 7 odst. 1 písm. a) bod 2)

Z legislativně technického důvodu se vypuštění úpravy sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26 (viz body 24 a 25 části jedenácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

4. V § 7 se odstavce 2 a 3 zrušují.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako 2 a 3.

K bodu 4 (§ 7 odst. 2 a 3)

Z legislativně technického důvodu se vypuštění úpravy sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26 (viz body 24 a 25 části jedenácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

5. V § 9 se odstavce 2 a 4 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavce 3 se označují jako 2.

K bodu 5 (§ 9 odst. 2 a 4 až 6)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

6. V § 9 odst. 2 se slova „ , který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 1,“ zrušují.

K bodu 6 (§ 9 odst. 2)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

7. V § 9a se slova „odst. 3 nebo 4“ nahrazují slovy „odst. 2“.

K bodu 7 (§ 9a)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

8. V § 11 se slova „odst. 3 až 5“ nahrazují slovy „odst. 2“.

K bodu 8 (§ 11)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26.

9. V § 16 odst. 3 se slova „deset let“ nahrazují slovy „15 let“.

K bodu 9 (§ 16 odst. 3)

Možnost dobrovolné účasti na důchodovém pojištění podle § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění byla zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. prodloužena z 10 let na 15 let, aniž však tato změna byla analogicky promítnuta též do zákona č. 589/1992 Sb.; nyní se toto nedopatření napravuje, aby oba zákony byly v souladu.

10. V § 22 odst. 1 se slova „odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „odst. 2“.

K bodu 10 (§ 22 odst. 1)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění další sazby pojistného podle bodu 3.

11. V § 22b odst. 1, 3 a 4 se slova „odst. 5 a 6“ nahrazují slovy „odst. 2“.

K bodu 11 (§ 22b odst. 1, 3 a 4)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na vypuštění další sazby pojistného podle bodu 3.

Čl. X

Přechodná ustanovení

K čl. X – přechodná ustanovení

1. Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti se za období před 1. lednem 2015 stanoví podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Při nesplnění nebo porušení povinností uložených zaměstnavateli zákonem č. 589/1992 Sb. přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle zákona č. 589/1992 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Řízení ve věcech nesplnění nebo porušení těchto povinností zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a pravomocně neskončené před tímto dnem se dokončí podle právních předpisů účinných před tímto dnem.

K bodu 1 až 3

Jedná se o standardní přechodné ustanovení, které reaguje jednak na změnu ve vyměřovacím základu, jednak na zrušení druhé sazby pojistného (ve výši 26 %); za dobu před rokem 2015 se však pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti bude platit podle právních předpisů účinných před rokem 2015, a to i v případě, že se toto pojistné bude platit po roce 2014 (bod 1). Rovněž porušení povinností uložených právními předpisy před rokem 2015, k nimž dojde před rokem 2015, se bude postihovat podle těchto právních předpisů, a to i když ke zjištění nesplnění nebo porušení těchto povinností dojde po roce 2014 (bod 2); rovněž v započatém řízení se bude dále pokračovat podle dosavadních právních předpisů (bod 3).

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

K části sedmé - změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. XI

K čl. XI

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona

č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 274/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 123e odst. 1 písmeno c) zní:

„c) s ověřenou identitou podatele způsobem určeným orgánem sociálního zabezpečení, pokud orgán sociálního zabezpečení tuto možnost zajistil.“

K bodu 1 (§ 123e odst. 1 písm. c))

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládnutí uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

Důvodem pro zavedení této možnosti podání a uvedeného způsobu ověření identity podávajícího je umožnit široké veřejnosti, tj. i těm, kteří nejsou majiteli datové schránky ani zaručeného elektronického podpisu, učinit podání elektronicky velmi jednoduchým, klientsky přívětivým způsobem.

2. V § 123e odst. 2 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a závěrečná část ustanovení se zrušuje.

K bodu 2 (§ 123e odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Zákonem č. 470/2011 Sb. byla založena s účinností od 1. ledna 2013 povinnost pro zaměstnavatele, osoby samostatně výdělečně činné a ošetřující lékaře předávat pouze elektronicky příslušnému orgánu sociálního zabezpečení údaje, které se předávají tomuto orgánu na předepsaných tiskopisech. Zároveň mohou tyto orgány stanovit výjimku z této povinnosti, neboť mohou určit, která podání je možno nadále činit písemně na předepsaném tiskopise. Česká správa sociálního zabezpečení stanovila tuto výjimku pro roky 2013 a 2014 pro všechna podání a pro rok 2015 pro podání činěná ošetřujícími lékaři a poskytovateli zdravotních služeb.

Smyslem zavedení povinnosti předávat orgánům sociálního zabezpečení podání pouze elektronicky ve stanovené formě je snižování administrativní náročnosti v systému sociálního pojištění. Pro orgány sociálního zabezpečení je tento způsob předávání údajů bezesporu výhodný, protože údaje, které obdrží v písemné formě tiskopisu, musí přepisovat do svého programu, kdežto údaje zaslané elektronicky jsou automaticky „překlápěny“ do programů těchto orgánů.

U některých subjektů, které zasílají orgánům sociálního zabezpečení podání na předepsaných tiskopisech, by naopak došlo ke zvýšení administrativní náročnosti, pokud by byly povinny zasílat podání pouze elektronicky, a u řady z nich by si tento způsob zasílání podání vyžádal i nezanedbatelné finanční náklady. Elektronický způsob předávání podání vyžaduje nejen určité technické vybavení (počítač vybavený příslušným softwarem s možností připojení k internetu), ale i ověření identity odesílatele; datová zpráva musí být poslána z datové schránky nebo podepsána uznávaným elektronickým podpisem.

Právnícké osoby jsou zpravidla schopny zasílat údaje elektronicky bez zvýšení administrativy a finančních nákladů. Právnícké osoby si musí povinně pořizovat datovou schránku. Již v současné době řada z nich využívá elektronický přenos

údajů. Zaměstnavatelé, kteří nejsou právnickou osobou a zaměstnávají jen několik zaměstnanců, využívají formu elektronického podání jen v malém rozsahu. Elektronicky komunikuje pouze pětina zaměstnavatelů.

Většina osob samostatně výdělečně činných komunikuje s okresní správou sociálního zabezpečení pouze 1 x v kalendářním roce, a to při podání přehledu o příjmech za předchozí kalendářní rok. Tyto osoby zpravidla nemají ani datovou schránku a ani elektronický podpis. Obdobně je tomu tak i u ošetřujících lékařů. Ošetřující lékaři a zdravotnická zařízení předávají orgánům sociálního zabezpečení na předepsaných tiskopisech údaje související s uznáním, trvání a ukončením pracovní neschopnosti. Zároveň jsou lékaři povinni nadále pouze písemně předávat předepsané tiskopisy určené zaměstnanci (žádost o nemocenské) a zaměstnavatelům (například rozhodnutí o vzniku dočasné neschopnosti); elektronická komunikace lékařů se zaměstnavateli není v současné době možná. Počet osob samostatně výdělečně činných a ošetřujících lékařů elektronicky komunikujících s okresními správami sociálního zabezpečení je zanedbatelný.

Navrhovaná úprava ruší povinná elektronická podání a tím v podstatě zachovává současný stav, pokud jde o postup v praxi. Elektronická komunikace bude nadále fakultativní. Preferuje se vytvoření uživatelsky přívětivých a motivujících podmínek pro podávající, které by plnou elektronickou komunikaci zajistily přirozeným vývojem bez použití „zákonné povinnosti“. Způsob komunikace s klienty musí být zajištěn tak, aby mohli elektronické podávání řešit jednoduchým a uživatelsky přívětivým způsobem, aby většina z nich sama projevila zájem o tento způsob podání. Tak například bude také třeba umožnit elektronické podání přímo u orgánu sociálního zabezpečení v případě, kdy například osoba samostatně výdělečně činná využívá poradenství pracovníka okresní správy sociálního zabezpečení a vyplňuje s ním přehled o příjmech a výdajích.

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládnutí uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

3. V § 123e odst. 4 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

K bodu 3 (§ 123e odst. 4 písm. f))

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 123e odst. 2.

4. V § 123e se odstavec 5 zrušuje.

K bodu 4 (§ 123e odst. 5)

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 123e odst. 2.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

K části osmé - změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. XII

K čl. XII

V § 29 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 428/2011 Sb., odstavec 3 zní:

„(3) Pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v

- odstavci 1 písm. g) až k), má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1,
- odstavci 2 písm. b) až f), má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození, a získal aspoň 15 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1.“

Od roku 2010 se potřebná doba pojištění postupně prodlužuje každým rokem o 1 rok, takže cílový stav 35 let doby pojištění bude platit pro pojištěnce, kteří dosáhnou důchodového věku po roce 2018. Kromě toho má nárok na starobní důchod i pojištěnec, který dosáhne důchodového věku a získá dobu pojištění aspoň 30 roků (pouze doba pojištění bez nepřispěvkových dob).

Postupné prodlužování potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod se vztahuje i na případy, kdy lze starobní důchod přiznat po dosažení vyššího věku, než činí důchodový věk. V důsledku toho nevznikne nárok na starobní důchod při získání doby pojištění alespoň 15 roků, jak tomu bylo před přijetím zákona č. 306/2008 Sb., a to pojištěncům, kteří dosáhnou věku alespoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk, v roce 2010 a později. V důsledku této úpravy přestala ČR plnit čl. 29 odst. 2 části V Evropského zákoníku sociálního zabezpečení, resp. čl. 18 odst. 2 písmeno a) Úmluvy MOP č. 128, kde je stanoveno, že starobní důchod musí zajistit chráněnou osobu, která před tím, než nastala sociální událost, splnila kvalifikační dobu aspoň 15 příspěvkových let nebo let zaměstnání. Navrhovaná změna zajistí, že ČR bude shora uvedený požadavek plnit.

Čl. XII

Přechodná ustanovení

K čl. XIII – přechodná ustanovení

Splnil-li pojištěnec podmínky uvedené v § 29 odst. 3 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, před tímto dnem, vzniká mu nárok na starobní důchod dnem splnění těchto podmínek.

Navrhovaná úprava řeší vznik nároku na starobní důchod v období od roku 2010, kdy se začala potřebná doba pojištění postupně prodlužovat, do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Vzhledem k požadavku Evropského sociálního zákoníku, resp. Úmluvy MOP č. 128, je odůvodněné, aby nároky pojištěnců byly v tomto období posuzovány stejně jako v období ode dne činnosti tohoto zákona.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

K části deváté - změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XIV

K čl. XIV

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 162 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) s ověřenou identitou podatele způsobem určeným orgánem nemocenského pojištění, pokud orgán nemocenského pojištění tuto možnost zajistil.“

K bodu 1 (§ 162 odst. 1 písm. c))

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládnutí uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

Důvodem pro zavedení této možnosti podání a uvedeného způsobu ověření identity podávajícího je umožnit široké veřejnosti, tj. i těm, kteří nejsou majiteli datové schránky ani

zaručeného elektronického podpisu, učinit podání elektronicky velmi jednoduchým, klientsky přívětivým způsobem.

2. V § 162 odst. 2 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a závěrečná část ustanovení se zrušuje.

K bodu 2 (§ 162 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Zákonem č. 470/2011 Sb. byla založena s účinností od 1. ledna 2013 povinnost pro zaměstnavatele, osoby samostatně výdělečně činné a ošetřující lékaře předávat pouze elektronicky příslušnému orgánu sociálního zabezpečení údaje, které se předávají tomuto orgánu na předepsaných tiskopisech. Zároveň mohou tyto orgány stanovit výjimku z této povinnosti, neboť mohou určit, která podání je možno nadále činit písemně na předepsaném tiskopise. Česká správa sociálního zabezpečení stanovila tuto výjimku pro roky 2013 a 2014 pro všechna podání a pro rok 2015 pro podání činěná ošetřujícími lékaři a poskytovateli zdravotních služeb.

Smyslem zavedení povinnosti předávat orgánům sociálního zabezpečení podání pouze elektronicky ve stanovené formě je snižování administrativní náročnosti v systému sociálního pojištění. Pro orgány sociálního zabezpečení je tento způsob předávání údajů bezesporu výhodný, protože údaje, které obdrží v písemné formě tiskopisu, musí přepisovat do svého programu, kdežto údaje zasláné elektronicky jsou automaticky „překlápěny“ do programů těchto orgánů.

U některých subjektů, které zasílají orgánům sociálního zabezpečení podání na předepsaných tiskopisech, by naopak došlo ke zvýšení administrativní náročnosti, pokud by byly povinny zasílat podání pouze elektronicky, a u řady z nich by si tento způsob zasílání podání vyžádal i nezanedbatelné finanční náklady. Elektronický způsob předávání podání vyžaduje nejen určité technické vybavení (počítač vybavený příslušným softwarem s možností připojení k internetu), ale i ověření identity odesílatele; datová zpráva musí být poslána z datové schránky nebo podepsána uznávaným elektronickým podpisem.

Právnícké osoby jsou zpravidla schopny zasílat údaje elektronicky bez zvýšení administrativy a finančních nákladů. Právnícké osoby si musí povinně pořizovat datovou schránku. Již v současné době řada z nich využívá elektronický přenos údajů. Zaměstnavatelé, kteří nejsou právníckou osobou a zaměstnávají jen několik zaměstnanců, využívají formu elektronického podání jen v malém rozsahu. Elektronicky komunikuje pouze pětina zaměstnavatelů.

Většina osob samostatně výdělečně činných komunikuje s okresní správou sociálního zabezpečení pouze 1 x v kalendářním roce, a to při podání přehledu o příjmech za předchozí kalendářní rok. Tyto osoby zpravidla nemají ani datovou schránku a ani elektronický podpis. Obdobně je tomu tak i u ošetřujících lékařů. Ošetřující lékaři a zdravotnická zařízení předávají orgánům sociálního zabezpečení na předepsaných tiskopisech údaje související s uznáním, trváním a ukončením pracovní neschopnosti. Zároveň jsou lékaři povinni nadále pouze písemně předávat předepsané tiskopisy určené zaměstnanci (žádost o nemocenskou) a zaměstnavatelům (například rozhodnutí o vzniku dočasné neschopnosti); elektronická komunikace lékařů se zaměstnavateli není v současné době možná. Počet osob samostatně výdělečně činných a ošetřujících lékařů elektronicky komunikujících s okresními správami sociálního zabezpečení je zanedbatelný.

Navrhovaná úprava ruší povinná elektronická podání a tím v podstatě zachovává současný stav, pokud jde o postup

v praxi. Elektronická komunikace bude nadále fakultativní. Preferuje se vytvoření uživatelsky přívětivých a motivujících podmínek pro podávající, které by plnou elektronickou komunikací zajistily přirozeným vývojem bez použití „zákonné povinnosti“. Způsob komunikace s klienty musí být zajištěn tak, aby mohli elektronické podávání řešit jednoduchým a uživatelsky přívětivým způsobem, aby většina z nich sama projevila zájem o tento způsob podání. Tak například bude také třeba umožnit elektronické podání přímo u orgánu sociálního zabezpečení v případě, kdy například osoba samostatně výdělečně činná využívá poradenství pracovníka okresní správy sociálního zabezpečení a vyplňuje s ním přehled o příjmech a výdajích.

Navrhuje se rozšíření stávajících způsobů kvalifikovaného elektronického podání o další způsob prostřednictvím uživatelského účtu v portálu ČSSZ. K identifikaci a ztotožnění uživatele (podávajícího) budou využity přihlašovací údaje k ovládání uživatelského účtu. Přihlašovací údaje budou jedinečné a přístup bude podávajícímu umožněn pouze tehdy, dojde-li k jednoznačnému ztotožnění klienta na základě údajů uvedených v portálu, které byly převzaty z registračního formuláře, a poskytnutých přístupových údajů k uživatelskému účtu, které uživatel převzal osobně do vlastních rukou.

3. V § 162 odst. 4 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

K bodu 3 (§ 162 odst. 4 písm. f))

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 162 odst. 2.

4. V § 162 se odstavec 5 zrušuje.

K bodu 4 (§ 162 odst. 5)

Navrhovaná úprava je zdůvodněna v důvodové zprávě ke změně v § 162 odst. 2.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

K části desáté - změna zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

Čl. XV

K čl. XV

Zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 282/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 463/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 41 odst. 1 se slova „Sazby“ nahrazuje slovem „Sazba“ a slova „jsou stanoveny v příloze č. 2 k tomuto zákonu“ se nahrazují slovy „činí 0,4 %“.

K bodu 1 (§ 41 odst. 1)

S ohledem na zachování zrušení diferencované sazby pojistného na úrazové pojištění (viz body 1 a 20 části patnácté zákona č. 458/2011 Sb.) se přebírá již přijatá sazba pojistného na úrazové pojištění ze zákona č. 458/2011 Sb. (viz § 39i odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů, ve znění zákona č. 458/2011 Sb.) přímo do zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců.

2. V § 41 se odstavce 2 a 3 zrušují.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 2.

K bodu 2 (§ 41 odst. 2 a 3)

S ohledem na zachování zrušení diferencované sazby pojistného na úrazové pojištění (viz body 1 a 20 části patnácté zákona č. 458/2011 Sb.) se ruší nadbytečné odstavce reagující na tuto diferencovanou sazbu.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění

K části jedenácté - změna zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění

Čl. XVI

K čl. XVI

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 138/2001 Sb., zákona č. 49/2002 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 138/2011 Sb.,

zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb., zákona č. 342/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slovo „všeobecné“ nahrazuje slovem „veřejné“ a slovo „všeobecného“ se nahrazuje slovem „veřejného“.

K bodu 1 (§ 1)

Jedná se o terminologickou úpravu související se změnou názvu zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění na zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění provedenou zákonem č. 458/2011Sb. s účinností k 1. lednu 2014.

2. V § 3 odstavec 1 zní:

„(1) Vyměřovacím základem zaměstnance²⁾ je úhrn příjmů ze závislé činnosti, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů³⁾ a nejsou od této daně osvobozeny a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.“.

Poznámka pod čarou č. 53 se zrušuje.

K bodu 2 (§ 3 odst. 1)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (sjednocení základů pro výpočet zdravotního a sociálního pojištění s výpočty odpovídajících daňových základů) se ruší vynětí určitého typu příjmu ze základu pojistného.

3. V § 3 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Základ pojistného“ nahrazují slovy „Vyměřovací základ“.

K bodu 3 (§ 3 odst. 2)

V návaznosti na zrušení bodů zákona č. 458/2011 Sb. zajišťujících přizpůsobení konstrukce pojistného konstrukci daně je třeba v ustanovení § 3 odst. 2 provést terminologickou změnu v označení základu.

4. V § 3 odst. 4 se slova „ze základu pojistného“ nahrazují slovy „z vyměřovacího základu“ a slova „minimálního základu pojistného“ se nahrazují slovy „minimálního vyměřovacího základu“.

K bodu 4 (§ 3 odst. 4)

V návaznosti na zrušení bodů zákona č. 458/2011 Sb. zajišťujících přizpůsobení konstrukce pojistného konstrukci daně je třeba v ustanovení § 3 odst. 4 provést terminologickou změnu v označení základu.

5. V § 3 odstavec 5 zní:

„(5) Je-li zaměstnanci vyplácen příjem v cizí měně, přepočte se na českou měnu způsobem stanoveným zákonem upravujícím daně z příjmů. Zaměstnavatel je povinen vést ve svých záznamech pro stanovení a odvod pojistného kurz, který použil.“.

K bodu 5 (§ 3 odst. 5)

Z legislativně technického důvodu se změna přepočtu příjmu v cizí měně na českou měnu (viz bod 22 části šestnácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona, kde se přesouvá z odstavce 14 do odstavce 5. Tím se potvrdí zrušení původního textu odstavce 5 provedené bodem 8 části šestnácté zákona č. 458/2011 Sb.

6. V § 3 odst. 6 se věta první zrušuje.

K bodu 6 (§ 3 odst. 6)

Zrušuje se duplicitní věta, která je již obsažena v § 3 odst. 4.

7. V § 3 se odstavce 14 až 18 zrušují.

K bodu 7 (§ 3 odst. 14 až 18)

Obsah odstavce 14 se přesouvá do odstavce 5. V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

K části dvanácté - změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. XVII

K čl. XVII

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 167/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 459/2000 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 47/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 340/2006 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 57/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 270/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 59/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 298/2011, zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 238/2013 Sb., se mění takto:

8. V § 3a odst. 2 se slova „, nejvýše však z maximálního vyměřovacího základu“ zrušují a slova „maximálním vyměřovacím základem je částka ve výši sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy“ se nahrazují slovy „za průměrnou mzdu se pro účely tohoto zákona považuje částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu pro účely důchodového pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu^{16b)} s tím, že vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru“.

K bodu 8 (§ 3a odst. 2)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Z ustanovení § 3 odst. 15 se přesouvá definice průměrné mzdy.

9. V § 3a se odstavec 5 zrušuje.

K bodu 9 (§ 3a odst. 5)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

10. § 3d se zrušuje.

K bodu 10 (§ 3d)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušuje ustanovení limitující zrušení maximálního vyměřovacího základu pojistného na veřejné zdravotní pojištění pouze na roky 2013 až 2015.

11. V § 14 odst. 2 se věty čtvrtá až sedmá a poslední zrušují.

K bodu 11 (§ 14 odst. 2 věty čtvrtá a sedmá a poslední)

V souladu s požadavkem koaliční smlouvy (odvody plateb do zdravotního pojištění budou beze stropu) se zrušují ustanovení upravující maximální vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění a zároveň se zrušuje limitace jejich nepoužití v letech 2013 až 2015.

1. V § 1a odst. 4 se slova „a funkční požitky“ zrušují.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

K bodu 1 (§ 1a odst. 4)

Vypouští se slova „a funkční požitky“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

2. V § 1a odst. 5 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 2 (§ 1a odst. 5)

Vypouští se slova „a funkčních požitků“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

3. V § 5 písm. a) úvodní části ustanovení se slova „nebo funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 3 (§ 5 písm. a)

Vypouští se slova „nebo funkčních požitků“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

4. V § 5 písm. a) bodech 1 a 2 se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

K bodu 4 (§ 5 písm. a) bod 1 a 2)

Vypouští se slova „a funkčních požitků“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna živnostenského zákona

K části třinácté - změna živnostenského zákona

Čl. XVIII

K čl. XVIII

V § 45a odst. 4 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 458/2011 Sb., se slova „a Úřadu“ nahrazují slovy „, příslušnému orgánu sociálního zabezpečení údaje získané podle odstavce 1 písm. b) až d), Úřadu“ a slova „písm. b) a podle odstavce 2 písm. b)“ se nahrazují slovy „písm. e) a podle odstavce 2 písm. b) a příslušné zdravotní pojišťovně údaje získané podle odstavce 1 písm. f)“.

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází k úpravě předávání vybraných údajů získaných živnostenským úřadem společně s ohlášením živnosti, resp. žádostí o koncesi, příslušným orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám, jimž jsou tyto údaje primárně určeny.

Změna zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

K části čtrnácté - změna zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

Čl. XIX

K čl. XIX

V § 10 odst. 2 zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 73/2011 Sb., se slova „a funkčních požitků“ zrušují.

Vypouští se slova „a funkčních požitků“ s ohledem na jejich podřazení pod pojem „příjmy ze závislé činnosti“ zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

K části patnácté - změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

Čl. XX

K čl. XX

Zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V části první čl. I se body 1, 3, 4, 9 až 12, 14 až 16, 20, 26, 28, 32, 33, 42, 45, 47 až 53, 55, 59, 66, 69, 74, 95, 96, 102, 114, 115, 117, 121, 122, 124, 128, 129, 131, 132, 142 až 144, 147, 153 a 155 zrušují.

K bodu 1 (část první čl. I body 1, 3, 4, 9 až 12, 14 až 16, 20, 26, 28, 32, 33, 42, 45, 47 až 53, 55, 59, 66, 69, 74, 95, 96, 102, 114, 115, 117, 121, 122, 124, 128, 129, 131, 132, 142 až 144, 147, 153 a 155)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se novelizace zákona o daních z příjmů, konkrétně bodů 3 a 4, které upravují osvobození dividend u fyzických osob, bodů 45, 47 až 53 a 55, které upravují osvobození dividend u právnických osob. Dále dochází ke zrušení bodů 1, 74 a 155, které se týkají doplnění

příslušných ustanovení k odvodu z úhrnu mezd, bodu 42, který se týká zavedení osvobození úroků z přeplatků zaviněných správcem daně, bodů 14, 15, 16, 122, 153 a 128, které se týkají zrušení konceptu „superhrubé mzdy“, bodů 20, 26, 32, 33 a 96, které se týkají samostatného základu daně pro vybrané příjmy dle § 8 zákona o daních z příjmů, bodů 28 a 147, které se týkají snížení limitu u hypoték uplatněných jako nezdanitelná část základu daně, bodů 95, 124 a 129, které se týkají podmínek limitujících možnost uplatnění základních slev na dani, bodů 66 a 69, které se týkají změny v pojetí a správě pojistných. Rovněž se ruší body 102, 117, 131, 132, 142, 143 a 144, které se týkají změn ve správě daně z příjmů ze závislé činnosti vybírané plátcem. Ruší se též bod 115, který mění ustanovení o zálohách. Dochází ke zrušení bodu 121, který upravoval povinnost podávat vyúčtování ke srážkové dani elektronicky.

Z legislativně technického důvodu se vypuštění osvobození v § 4 a v § 6 odst. 9 zákona o daních z příjmů (body 3, 9 až 12 části první zákona č. 458/2011 Sb.) a zavedení nulové sazby ve vztahu ke zdanění investičních fondů (body 59, 114 části první zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

2. V části první čl. II se body 3, 4 a 9 zrušují.

K bodu 2 (část první čl. II body 3, 4 a 9)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodných ustanovení k novelizačním bodům zákona o daních z příjmů, konkrétně bodu 3, který je přechodných ustanovením, které se týká osvobození u dividend fyzických a právnických osob. Dále se ruší bod 4, který je přechodným ustanovením k osvobození úroků z přeplatků zaviněných orgánem sociálního zabezpečení a bod 9, který je přechodným ustanovením k § 29 odst. 1 písm. f) zákona o daních z příjmů.

3. V části druhé čl. III se body 5 a 29 až 31 zrušují.

K bodu 3 (část druhá čl. III body 5 a 29 až 31)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu 5, kterým mělo být vypuštěno ustanovení o prolomení mlčenlivosti správce daně vůči zdravotním pojišťovnám, a bodů 29 až 31 souvisejících s původně zamýšlenou možností platit daně v širokém slova smyslu na společný osobní daňový účet.

4. V části druhé čl. IV se bod 3 zrušuje.

K bodu 4 (část druhá čl. IV bod 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodného ustanovení navazujícího na zrušovaný bod 5 v čl. III části druhé, kterým mělo být vypuštěno ustanovení o prolomení mlčenlivosti správce daně vůči zdravotním pojišťovnám.

5. V části třetí čl. V se body 1 a 2 zrušují.

K bodu 5 (část třetí čl. V body 1 a 2)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení právní úpravy zvláštních

postupů pro příslušníky ozbrojených sil a sborů (čl. V body 1 a 2).

6. V části třetí se článek VI včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 6 (část třetí čl. VI)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodných ustanovení k přechodu kompetencí na orgány finanční správy a poskytování údajů (čl. VI body 1 až 16) a přechodného ustanovení souvisejícího s úpravou bezdlužnosti (čl. VI bod 17).

7. V části deváté čl. XVII se body 1 až 7, 9, 10 a 13 zrušují.

K bodu 7 (část devátá čl. XVII body 1 až 7, 9, 10 a 13)

S ohledem na zrušení právní úpravy odvodu z úhrnu mezd a upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů 1, 2, 3, 5 a 10, které upravovaly rozpočtové určení odvodu z úhrnu mezd a zdravotního pojistného.

Taktéž se z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 ruší body 4, 6, 7, 9 a 13 související s úhradou na společný osobní daňový účet.

8. Část desátá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 8 (část desátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 se ruší část desátá, která měla do působnosti Ministerstva financí jako ústředního orgánu státní správy zařadit pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

9. V části jedenácté čl. XIX se body 1 až 8, 11 až 51 zrušují.

K bodu 9 (část jedenáctá čl. XIX body 1 až 8, 11 až 51)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů 1, 2, 13 až 15, 24, 30 a 33 upravujících nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd. Zrušením bodu 14 zůstává zachována koncepce, podle které je vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti minimálně poloviční oproti dílčímu základu daně ze samostatné činnosti. Zrušuje se též obsoletní bod 18, jehož účel byl již uskutečněn zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb. Zrušením bodu 24 se zachovávají stávající sazby pojistného. Dále se ruší body 3 až 8, 11, 12, 14, 15, 17, 19, 20 až 23, 39, 40 a 42, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně, a body 16, 26 až 29, 31, 32, 34 až 39, 41 a 43 až 51 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

Z legislativně technického důvodu se vypuštění úpravy sazby pro zaměstnavatele s počtem zaměstnanců méně než 26

(body 24 a 25 části jedenácté zákona č. 458/2011 Sb.) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona.

10. V části jedenácté se článek XX včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 10 (část jedenáctá čl. XX)

V návaznosti na zrušení některých bodů v článku XIX se vypouštějí přechodná ustanovení k přechodu působnosti na orgány finanční správy.

11. V části dvanácté čl. XXI se body 1 až 18, 21 až 26 a 29 až 43 zrušují.

K bodu 11 (část dvanáctá čl. XXI body 1 až 18, 21 až 26 a 29 až 43)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů 1, 18 a 21 upravujících nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd. Dále se vypouštějí body 2 až 17, 22, 23, 25, 26 a 29 až 43 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu. Zrušuje se též bod 24 přizpůsobující konstrukci pojistného konstrukci daně.

12. Část třináctá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 12 (část třináctá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 se ruší body 2 až 5 zajišťující přizpůsobení konstrukce pojistného konstrukci daně. Bod 1 se zrušuje pro nadbytečnost, neboť jeho obsah byl již proveden zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

13. V části čtrnácté čl. XXIII se body 1 až 11 a 13 až 22 zrušují.

K bodu 13 (část čtrnáctá čl. XXIII body 1 až 11 a 13 až 22)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXIII bodů €1, 3 až 5, 7 až 11, 14, 15 a 17 až 22 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu. Dále se vypouští čl. XVIII body 2, 6 a 13, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně. Taktéž se zrušuje čl. XVIII bod 16 upravující nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd.

14. V části patnácté čl. XXIV se body 2 až 19 zrušují.

K bodu 14 (část patnáctá čl. XXIV body 2 až 19)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXIV bodů 2 až 18 upravujících nahrazení pojistného placeného zaměstnavatelem a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti odvodem z úhrnu mezd. Dále se vypouští čl. XXIV bod 19 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

15. V části šestnácté čl. XXV se body 2, 3, 5, 6, 8 až 34, 36 až 54 a 56 až 64 zrušují.

K bodu 15 (část šestnáctá čl. XXV body 2, 3, 5, 6, 8 až 34, 36 až 54 a 56 až 64)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXV bodu 10, kterým se ruší sleva na vyměřovacím základu zaměstnavatele a čl. XXV bod 5, jehož součástí je změna sazby pojistného. Dále se vypouští čl. XXV body 3, 6, 9, 11 až 21, 23, 24, 26 až 34, 36 až 40, 46, 47, 50 až část 54 a 57, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně. Taktéž se zrušují čl. XXV body 2, 5, 25, 36, 41 až 46, 48, 49, 51, 52, část 54, 56, 59 až 64 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu a čl. XXV bod 58 upravující přerozdělování pojistného.

Z legislativně technického důvodu se změna přepočtu příjmu v cizí měně na českou měnu (bod 22) přesouvá ze zákona č. 458/2011 Sb. do tohoto návrhu zákona, kde se přesouvá z odstavce 14 do odstavce 5. Tím se potvrdí zrušení původního textu odstavce 5 provedené bodem 8 části šestnácté zákona č. 458/2011 Sb.

Zrušení bodu 27 souvisí též se zrušením maximálního vyměřovacího základu pro pojistné na veřejné zdravotní pojištění a zachováním dvanáctinásobku 50 % průměrné mzdy jako minimálního vyměřovacího základu pro osoby samostatně výdělečně činné.

16. V části šestnácté se článek XXVI včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 16 (část šestnáctá čl. XXVI)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodných ustanovení v čl. XXVI bodech 1 až 16 k přechodu působnosti na orgány finanční správy.

17. V části sedmnácté čl. XXVII se body 7 až 25, 27, 32, 33, 35 až 49 zrušují.

K bodu 17 (část sedmnáctá čl. XXVII body 7 až 25, 27, 32, 33, 35 až 49)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXVII bodů 7 až 9 a 11 až 23, kterými měla být přizpůsobena konstrukce pojistného konstrukci daně, a body 24, 25, 27, 32, 33 a 35 až 49 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu. Bod 10 se zrušuje z důvodu podřazení funkčních požitků pod režim příjmů ze závislé činnosti zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb.

18. V části osmnácté čl. XXIX se body 2 až 7 a 10 zrušují.

K bodu 18 (část osmnáctá čl. XXIX body 2 až 7 a 10)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXIX bodů 2 až 7 a 10 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

19. V části devatenácté čl. XXX se body 3 až 10 zrušují.

K bodu 19 (část devatenáctá čl. XXX body 3 až 10)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXX bodů 3 až 10 zajišťující správu pojistného podle daňového řádu.

20. Části dvacátá až dvacátá druhá se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 20 (části dvacátá až dvacátá druhá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (část dvacátá) a bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (části dvacátá první a dvacátá druhá).

21. V části dvacáté třetí čl. XXXVI se body 2 a 3 zrušují.

K bodu 21 (část dvacátá třetí čl. XXXVI body 2 a 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XXXVI bodů 2 a 3 upravujících okruh podání orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám prostřednictvím živnostenského úřadu.

22. V části dvacáté čtvrté čl. XXXVII se bod 4 zrušuje.

K bodu 22 (část dvacátá čtvrtá čl. XXXVII bod 4)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

23. Část dvacátá pátá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 23 (část dvacátá pátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

24. V části dvacáté šesté čl. XL se body 2 a 3 zrušují.

K bodu 24 (část dvacátá šestá čl. XL body 2 a 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení čl. XL bodů 2 a 3 upravujících okruh podání orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám prostřednictvím živnostenského úřadu.

25. Části dvacátá sedmá až třicátá se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 25 (části dvacátá sedmá až třicátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části dvacátá sedmá a dvacátá osmá), bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (část dvacátá devátá) a části třicáté novelizující ustanovení zákona o zpravodajských službách týkající se zvláštního způsobu vykazování údajů.

26. Část třicátá druhá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 26 (část třicátá druhá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

27. V části třicáté třetí čl. XLVIII se bod 2 zrušuje.

K bodu 27 (část třicátá třetí čl. XLVIII bod 2)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

28. V části třicáté třetí se článek XLIX včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 28 (část třicátá třetí čl. XLIX)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodného ustanovení navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

29. Část třicátá čtvrtá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 29 (části třicátá čtvrtá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení změny právní úpravy zákona o státní statistické službě týkající se údajů, které může požadovat Český statistický úřad.

30. V části třicáté páté čl. LII se body 1, 4 a 5 zrušují.

K bodu 30 (části třicátá pátá čl. LII body 1, 4 a 5)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení přechodného ustanovení navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

31. Části třicátá šestá až čtyřicátá se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 31 (části třicátá šestá až čtyřicátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (části třicátá šestá až třicátá osmá) a

bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části třicátá devátá a čtyřicátá).

32. Části čtyřicátá druhá až čtyřicátá pátá se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 32 (části čtyřicátá druhá až čtyřicátá pátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části čtyřicátá druhá, čtyřicátá třetí a čtyřicátá pátá) a bodu týkajícího se poskytování údajů z informačního systému pro účely sociálního zabezpečení a zaměstnanosti Ministerstvem vnitra (část čtyřicátá čtvrtá).

33. Části čtyřicátá sedmá až padesátá se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 33 (části čtyřicátá sedmá až padesátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

34. Části padesátá třetí až padesátá osmá se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 34 (části padesátá třetí až padesátá osmá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části padesátá třetí a padesátá čtvrtá, část padesátá šestá, část padesátá sedmá čl. LXXIV body 1 až 3, 5, 7 a 8 a část padesátá osmá, čl. LXXV body 2 a 3) a bodů týkající se právní úpravy bezdlužnosti (část padesátá pátá, část padesátá sedmá čl. LXXIV body 4, 6 a 9 až 11, část padesátá osmá, čl. LXXV bod 1 a část padesátá osmá, čl. LXXVI).

35. V části padesáté deváté čl. LXXVII se body 2 a 3 zrušují.

K bodu 35 (část padesátá devátá čl. LXXVII body 2 a 3)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu 2 týkajícího se právní úpravy bezdlužnosti. Z důvodu zrušení právní úpravy daňové informační schránky v zákoně č. 458/2011 Sb. (bod 7, části druhé) zákonem č. 399/2012 Sb. s účinností od 1. ledna 2013 se ruší již obsolentní bod 3.

36. Část šedesátá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 36 (část šedesátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti.

37. Části šedesátá druhá a šedesátá třetí se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 37 (části šedesátá druhá až šedesátá třetí)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (část šedesátá druhá) a bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (část šedesátá třetí).

38. V části šedesáté čtvrté čl. LXXXIV se bod 1 zrušuje.

K bodu 38 (část šedesátá čtvrtá čl. LXXXIV bod 1)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných.

39. Části šedesátá pátá až sedmdesátá se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 39 (části šedesátá pátá až sedmdesátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodů navazujících na změny v pojetí a správě pojistných (části šedesátá pátá a šedesátá osmá až sedmdesátá) a bodů týkajících se právní úpravy bezdlužnosti (části šedesátá šestá a šedesátá sedmá).

40. Části sedmdesátá druhá a sedmdesátá třetí se včetně nadpisů zrušují.

K bodu 40 (části sedmdesátá druhá a sedmdesátá třetí)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 dochází ke zrušení bodu navazujícího na změny v pojetí a správě pojistných (část sedmdesátá druhá). Dále se vypouští zrušovací ustanovení v části sedmdesáté třetí, kterým měly být zrušeny prováděcí právní předpisy umožňující promíjení penále v oblasti pojistného na sociální zabezpečení.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů

K části šestnácté - Změna zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů

Čl. XXI

K čl. XXI

Zákon č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, ve znění zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb. a

zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. Část desátá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 1 (část desátá)

Z důvodu upuštění od realizace jednoho inkasního místa od 1. ledna 2015 se ruší právní úprava, kterou měla být přizpůsobena konstrukce pojistného na veřejné zdravotní pojištění konstrukci daně.

2. Část jedenáctá se včetně nadpisu zrušuje.

K bodu 2 (část jedenáctá)

Na základě koaliční smlouvy se v části první tohoto zákona navrhuje přiznat základní slevu na poplatníka i starobním důchodcům, kteří k 1. lednu daného zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění nebo ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu. S ohledem na to se navrhuje zrušit pro nadbytečnost novelizační body 2 a 5 v článku XVII části jedenácté zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů.

Dále se vzhledem k tomu, že v souladu s koaliční smlouvou má dojít k transformaci solidárního zvýšení na druhou sazbu daně z příjmů, vypouští body 1, 3, 4 článku XVII a bod 2 článku XVIII části jedenácté zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, které upravují zrušení solidárního zvýšení k 1. lednu 2016. Problematika nahrazení solidárního zvýšení druhou sazbou daně z příjmů bude řešena komplexně.

Dochází také ke zrušení obecného přechodného ustanovení v bodě 1 čl. XVIII, které je s ohledem na rušení čl. XVII nadbytečné.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

ÚČINNOST

K části sedmnácté - Účinnost

Čl. XXII

K čl. XXII

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015.
2. Část patnáctá a šestnáctá nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2014.

Plánovaná účinnost zákona je 1. ledna 2015. Pro části, které mění některé z již platných novel, je zvolena účinnost dřívější, a to z důvodu předejití nežádoucí aplikace principu přednosti vtělování novel s dřívější platností před těmi s platností pozdější.

V části patnácté obsahující novelizaci zákona č. 458/2011 Sb., o změně daňových zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa dochází ke zrušení novelizačních bodů souvisejících s realizací jednoho inkasního místa ještě před nabytím jejich účinnosti, která je u vybraných bodů nastavena k datu 1. ledna 2015. Z tohoto důvodu je nutné předsadit účinnost zrušení těchto bodů k zamezení nežádoucích účinků spojených s nabytím jejich účinnosti.

V části šestnácté obsahující novelizaci zákona č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním veřejných rozpočtů je stejný postup vyžadován ve vztahu k bodům upravujícím přizpůsobení konstrukce pojistného na veřejné zdravotní pojištění konstrukci daně.

ČÁST PRVNÍ.....	1
ZMĚNA ZÁKONA O DANÍCH Z PŘÍJMŮ.....	1
ČÁST DRUHÁ.....	58
ZMĚNA ZÁKONA O REZERVÁCH PRO ZJIŠTĚNÍ ZÁKLADU DANĚ Z PŘÍJMŮ	58
ČÁST TŘETÍ	59
ZMĚNA ZÁKONA O DANI SILNIČNÍ	59
ČÁST ČTVRTÁ.....	59
ZMĚNA DAŇOVÉHO ŘÁDU.....	59
ČÁST PÁTÁ	70
ZMĚNA ZÁKONA O ROZPOČTOVÉM URČENÍ DANÍ	70
ČÁST ŠESTÁ.....	70
ZMĚNA ZÁKONA O POJISTNÉM NA SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ A PŘÍSPĚVKU NA STÁTNÍ POLITIKU ZAMĚSTNANOSTI	70
ČÁST SEDMÁ.....	71
ZMĚNA ZÁKONA O ORGANIZACI A PROVÁDĚNÍ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ.....	71
ČÁST OSMÁ	73
ZMĚNA ZÁKONA O DŮCHODOVÉM POJIŠTĚNÍ	73
ČÁST DEVÁTÁ	74
ZMĚNA ZÁKONA O NEMOCENSKÉM POJIŠTĚNÍ.....	74
ČÁST DESÁTÁ	75
ZMĚNA ZÁKONA O ÚRAZOVÉM POJIŠTĚNÍ ZAMĚSTNANCŮ	75
ČÁST JEDENÁCTÁ.....	75
ZMĚNA ZÁKONA O POJISTNÉM NA VEŘEJNÉ ZDRAVOTNÍ POJIŠTĚNÍ	75
ČÁST DVANÁCTÁ	77
ZMĚNA ZÁKONA O VEŘEJNÉM ZDRAVOTNÍM POJIŠTĚNÍ.....	77
ČÁST TŘINÁCTÁ.....	78
ZMĚNA ŽIVNOSTENSKÉHO ZÁKONA	78
ČÁST ČTRNÁCTÁ	78
ZMĚNA ZÁKONA O OCHRANĚ ZAMĚSTNANCŮ PŘI PLATEBNÍ NESCHOPNOSTI ZAMĚSTNAVATELE A O ZMĚNĚ NĚKTERÝCH ZÁKONŮ	78
ČÁST PATNÁCTÁ	78
ZMĚNA ZÁKONA O ZMĚNĚ ZÁKONŮ SOUVISEJÍCÍ SE ZŘÍZENÍM JEDNOHO INKASNÍHO MÍSTA A DALŠÍCH ZMĚNÁCH DAŇOVÝCH A POJISTNÝCH ZÁKONŮ ...	78
ČÁST ŠESTNÁCTÁ.....	82
ZMĚNA ZÁKONA O ZMĚNĚ DAŇOVÝCH, POJISTNÝCH A DALŠÍCH ZÁKONŮ V SOUVISLOSTI SE SNIŽOVÁNÍM SCHODKŮ VEŘEJNÝCH ROZPOČTŮ ..	82
ČÁST SEDMNÁCTÁ.....	83
ÚČINNOST.....	83